

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

22-23-24-25-26-27-28

VERGADERINGEN VAN FEBRUARI 1995

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSBRIEF OUDERENBELEID

BELEIDSBRIEF PREVENTIEF GEZONDHEIDSBELEID

INZAKE MIDDELENGEBRUIK

DECREET BESCHERMING MONUMENTEN EN STADS- EN DORPSGEZICHTEN

DECREET BETREFFENDE DE BODEMSANERING

DECREET BETREFFENDE DE WETENSCHAPPELIJKE OF

MAATSCHAPPELIJKE DIENSTVERLENING DOOR DE UNIVERSITEITEN

DECREET HOUDENDE BEKRACHTIGING BESLUIT VLAAMSE REGERING
TOT COORDINATIE VAN DE DECRETEN BETREFFENDE DE RADIO-OMROEP
EN DE TELEVISIE

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET VERDRAG

INZAKE PSYCHOTROPE STOFFEN

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING DOUANE-UNIE EEG EN SAN MARINO

DECREET REGELING ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP DE PROVINCIES

DECREET REGELING INVORDERING NIET-FISCALE SCHULDVORDERINGEN

DECREET TOT BEKRACHTIGING VAN DE ONTWIKKELINGSDOELEN

EN DE EINDTERMEN VAN HET GEWOON KLEUTER- EN LAGER ONDERWIJS

INTERPELLATIES

OVERSTROMINGEN

VERVROEGDE VERKIEZINGEN

VRAGEN OM UITLEG

WERKGELEGENHEID

Inhoud

Nr. 22 **Dinsdag 7 februari 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 991

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 991

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 991

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 991
Intrekking, blz. 992

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 992

Verslagen
Indiening, blz. 992

Motie
Indiening en verwijzing, blz. 993

Jaarverslag
Indiening en verwijzing, blz. 993

Kennisgeving van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 993

Opmerkingen van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 993

Advies van de Vlaamse Mediaraad
Indiening, blz. 993

Kennisgevingen van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen
Indiening en verwijzing, blz. 993

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 993

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 994

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 994

Samenstelling van een werkgroep
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 994

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten - 599 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs - 583 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Algemene bespreking, blz. 994

Sprekers : de heer G. Vanleenhove, verslaggever, mevrouw J. Leduc, mevrouw A. Leysen, de heren G. Anne-

mans, L. Appeltans, R. Swinnen, J. Tavernier, C. Moors en minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1017

Bijlage
Vraag om uitleg van de heer J. Geysels tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de subsidiëring van culturele organisaties door de Nationale Loterij, blz. 1020

Vraag om uitleg van de heer F. Vermeiren tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het huisvestingsprogramma Vlabinvest ter handhaving van het Vlaams karakter van Vlaams-Brabant, blz. 1022

Vraag om uitleg van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de schrapping van de reiskostenvergoeding voor de vaste afgevaardigden bij de jeugdrchtbanken, blz. 1028

Vraag om uitleg van de heer F. Vermeiren tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de pogingen van een Brussels staatssecretaris om zich bevoegdheden inzake taxi's toe te eigenen in het Vlaamse Gewest, blz. 1030

Nr. 23 **Dinsdag 7 februari 1995**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1031

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten - 599 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs - 583 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1031

Sprekers : de heer G. Annemans en minister L. Van den Bossche

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijs-

wetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten - 599 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1034
Spreker : mevrouw J. Leduc

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs - 583 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1036
Spreker : de heer G. Annemans

Ontwerp van decreet betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen - 615 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking, blz. 1038
Sprekers : de heer J. De Meyer, verslaggever, de heer J. Eeman, mevrouw A. Leysen en minister L. Van den Bossche
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1039

Ontwerp van decreet betreffende de bodemsanering - 587 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 11
Voorstel van decreet van de heer L. Barbé houdende maatregelen betreffende de bodemsanering - 537 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 1043

Sprekers : de heer H. Brouns, verslaggever, de heren L. Barbé, F. Vergote, M. Caçoen, X. Buisseret, J. Timmermans en minister N. De Batselier
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1055
Sprekers : de heer L. Barbé en minister N. De Batselier

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten - 589 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Algemene bespreking, blz. 1068
Sprekers : de heer J. Timmermans, verslaggever, de heren J. Demeulenaere, W. Verreycken, L. Steenwegen en minister J. Sauwens
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1078

Ontwerp van decreet tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest - 647 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4
Algemene bespreking, blz. 1081
Sprekers : de heer W. Demuydt, verslaggever, de heren L. Pierco, M. Van der Poorten, J. Tavernier en minister T. Kelchtermans
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1087
Spreker : de heer J. Tavernier

Ontwerp van decreet tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorde-

ringen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren

- 655 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1091

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1091

Ontwerp van decreet tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren

- 656 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1092

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1092

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1093

Nr. 24 **Woensdag 8 februari 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1095

Beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik

- 586 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1095

Sprekers : mevrouw M. De Meyer, verslaggever, de heren M. Maertens, J. Vandeurzen H. Coveliers, F. De Man, H. Candhes en minister L. Peeters

Moties van aanbeveling, blz. 1109

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1109

Nr. 25 **Woensdag 8 februari 1995**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1111

Actuele **wagen** (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het advies van de Mediaraad met betrekking tot regionale televisie, blz. 1112

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het BLOSO- en VCGT-advies over de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen, blz. 1112

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de effecten van hoogspanningslijnen op de gezondheid, blz. 1113

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot

de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de campagne "Wegwijs-Vlaanderen" van de Vlaamse regering, blz. 1114

Actuele vraag van de heer P. Luyten tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken in het reconversiedossier van het Waasland

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de kredieten voor de scheepsbouw in Vlaanderen, blz. 1115

Actuele vraag van de heer J. Van Hautem tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het project Domus Flandria in Linkebeek, blz. 1117

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het afleveren van een vergunning aan Eurantex, blz. 1118

Actuele vraag van de heer R. Deswaene tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de numerus clausus, blz. 1119

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)
en toegevoegde actuele vraag (Regl. art. 77,5, c)

Actuele interpellatie van de heer V. Vautmans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de overstromingsramp in de Maasvallei

Actuele interpellatie van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de recente waterrellende in de Vlaamse rivierbekkens

Actuele interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het gezondheidsrisico van het wonen in overstromde gebieden

Toegevoegde actuele vraag van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over wateroverlast langs de Dender, blz. 1120

Sprekers : de heren V. Vautmans, M. Maertens, H. Brouns, J. Timmermans, W. Verreycken, G. Vermassen, R. Van Hooland, D. Van der Maelen, M. Didden, minister N. De Batselier, minister L. Peeters en minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 1134

Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

Voordracht van 1 lid van de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en van 1 door de Vlaamse regering te benoemen voorzitter, blz. 1134

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1134

Sprekers : de heer J. De Mol, mevrouw V. Dua, de heren J. De Seranno, R. Van Hooland, A. Denys, E. Beysen, W. Verreycken en minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en tot wijziging van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten - 599 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1136

Sprekers : mevrouw J. Leduc en de heren P. Chevalier, J. Tavernier en E. Beysen

Hoofdelijke stemming, blz. 1138

Sprekers : mevrouw J. Leduc en de heer J. Taylor

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon kleuter- en lager onderwijs

- 583 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen, blz. 1140

Spreker : de heer G. Annemans

Hoofdelijke stemming, blz. 1141

Sprekers : de heren A. Denys, J. Tavernier en G. Annemans

Ontwerp van decreet betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen

- 615 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1143

Ontwerp van decreet betreffende de bodemsanering

- 587 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 11

Aangehouden stemmingen, blz. 1144

Hoofdelijke stemming, blz. 1146

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

- 589 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 6
Aangehouden stemmings, blz. 1148
Spreker : de heer J. De Seranno
Hoofdelijke stemming, blz. 1151

Ontwerp van decreet tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest
- 647 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmings, blz. 1152
Spreker : de heer L. Dierickx
Hoofdelijke stemming, blz. 1155

Ontwerp van decreet tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvoor-deringen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren
- 655 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1156

Ontwerp van decreet tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvoor-deringen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren
- 656 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1157

Met redenen omklede motie van de heer M. Seghers c.s. tot besluit van de op 25 januari 1995 door de heer F. Vermeiren gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toegangswegen tot de luchthaven van Zaventem
- 673 (1994-1995) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1158

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 25 januari 1995 door de heren E. Van Vaerenbergh en F. Vermeiren gehouden interpellaties tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, respectievelijk over de Metrolijn Brussel-Zaventem van de NV Eurometro en over de toegangswegen tot de luchthaven van Zaventem
- 674 (1994-1995) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1159

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 25 januari 1995 door de heren E. Van Vaerenbergh en F. Vermeiren gehouden interpellaties tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, respectievelijk over de Metrolijn Brussel-Zaventem van de NV Eurometro en over de toegangswegen tot de luchthaven van Zaventem
- 680 (1994-1995) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1161

Motie van aanbeveling van de heren D.

Van Mechelen en A. Denys tot besluit van het op 25 januari 1995 gehouden debat over de Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
- 618 (1994-1995) - Nrs. 3 en 8 (gewijzigde versie)
Hoofdelijke stemming, blz. 1162

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van het op 25 januari 1995 gehouden debat over de Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
- 618 (1994-1995) - Nr. 4
Hoofdelijke stemming, blz. 1163

Motie van aanbeveling van mevrouw M. Dillen tot besluit van het op 25 januari 1995 gehouden debat over de Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
- 618 (1994-1995) - Nr. 6
Hoofdelijke stemming, blz. 1164

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy, D. Van Der Maelen en H. Olaerts tot besluit van het op 25 januari 1995 gehouden debat over de Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
- 618 (1994-1995) - Nr. 7
Hoofdelijke stemming, blz. 1165

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1166

Nr. 26 Woensdag 22 februari 1995 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1167

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1167

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1167
Intrekking, blz. 1167

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1168

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 1168

Verslagen
Indiening, blz. 1168

Moties
Indiening en verwijzing, blz. 1168

Besluit van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 1169

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1169

Advies van de Vlaamse Mediaraad
Indiening en verwijzing, blz. 1169

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1169

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1169

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 1169

Samenstelling van een commissie
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1170

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971
- 652 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst tot instelling van samenwerkende en een douaneunie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991
- 653 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 1170

Sprekers : de heer H. Suvkerbuik, verslaggever en minister-president L. Van den Brande
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1171
Algemene bespreking, blz. 1171
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1171

Ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie
- 682 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking, blz. 1171
Sprekers : de heer M. Bartholomeeussen, verslaggever, de heer S. De Clerck en minister H. Weckx
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1173

Motie van orde
Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1173

Beleidsbrief Ouderenbeleid
- 565 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 1174

Sprekers : mevrouw S. Creyf, verslaggever, mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans, de heren B. Vandendriessche, G. Annemans, F. Dielens, A. Denys, M. Maertens, E. Van Vaerenbergh, L. Hancké en minister W. Demeester-De Meyer

Motie van aanbeveling, blz. 1192

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1192

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer M. Didden tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bepaling van de Grensmaas als natuurontwikkelingsproject, blz. 1194

Vraag om uitleg van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de regularisatie van de illegale weekeindwoningen, blz. 1196

Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van een slotklooster op het Koninklijk Domein van Opgrimbie, blz. 1198

Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouwovertrekkingen in de provincie Limburg, blz. 1201

Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé A 24 (N.Z.-verbinding) te Houthalen-Helchteren, blz. 1204

Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van een nieuw appartementsgebouw temidden van een historisch begijnhof te Aarschot, blz. 1207

Vraag om uitleg van de heer J. Ansoms tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de uitvoering van het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars, blz. 1209

Vraag om uitleg van de heer P. Hostekint tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitbetaling van huursubsidies, blz. 1211

Vraag om uitleg van de heer J. Vandeurzen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reorganisatie van de Limburgse reconversiestructuren, blz. 1215

Vraag om uitleg van de heer J. Van Eetvelt aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Wer-

ken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de vergoedingen voor onteigeningen van gronden voor dringende dijkwerken, overeenkomstig de Dijkenwet, blz. 1217

Vraag om uitleg van mevrouw V. Dua tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verdere opvolging van het contract inzake teledetectie van de kust, blz. 1219

Nr. 27 Woensdag 22 februari 1995 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1221

Werkgelegenheid

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer B. Vandendriessche tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het omzetten van DAC- en IBF-statuten in reguliere arbeidscontracten

Interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het recupereren door de VDAB van achterstallige bijdragen van DAC- en BTK-promotoren

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het federaal plan tot arbeidsherverdeling voor de ambtenaren van gemeenten, para- en intercommunale instellingen en provincies
Debat, blz. 1221

Sprekers : de heren D. Van Mechelen, J. Sleeckx, J. Laverge, F. Wymeersch, E. Schuermans, J. Geysels, J. Peeters, W. De Vlieghe, G. Vermassen, R. Van Hooland, minister L. Peeters en minister-president L. Van den Brande

Verwelkoming van een buitenlandse delegatie, blz. 1244

Werkgelegenheid

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer B. Vandendriessche tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het omzetten van DAC- en IBF-statuten in reguliere arbeidscontracten

Interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangele-

genheden, over het recupereren door de VDAB van achterstallige bijdragen van DAC- en BTK-promotoren

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het federaal plan tot arbeidsherverdeling voor de ambtenaren van gemeenten, para- en intercommunale instellingen en provincies
Debat (Voortzetting), blz. 1244

Sprekers : de heren B. Vandendriessche, R. Van Hooland, minister L. Van den Bossche, minister L. Peeters en minister-president L. Van den Brande

Moties van aanbeveling, blz. 1256

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1256

Nr. 28 Donderdag 23 februari 1995

Berichten van verhindering, blz. 1257

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de 'bescherming van de volksgezondheid inzake het verbruik van hormonen vrij vlees, blz. 1258

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de bedreiging van de volksgezondheid door dioxines, blz. 1259

Actuele vraag van de heer E. Bevsen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Urban-programma van de Europese Commissie, blz. 1259

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de erkenning, door de Europese Commissie, van Zuidwest-Vlaanderen en een deel van Oost-Vlaanderen als bufferzone

Actuele vraag van de heer P. Tant tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, Over de erkenning, door de Europese Commissie, van Zuidoost-Vlaamse gemeenten als bufferzone, blz. 1260

Actuele vraag van de heer J. Van Hautem tot de heer L. Van den Brande, mi-

nister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de benoeming van de adjunct-gouverneur van Vlaams-Brabant, blz. 1262

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de problematiek van de Boelwerf, blz. 1263

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de extensieve interpretatie van de discretieplicht van leden van adviesraden, blz. 1264

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de vooropgestelde prestatie-regeling in het basisonderwijs, blz. 1265

Actuele vraag van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de werking kan de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de Jeugdrechtsbanken, blz. 1266

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de vervroegde verkiezingen en de gevolgen daarvan voor de Vlaamse regering

Actuele interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de vervroegde verkiezingen en de gevolgen daarvan voor de Vlaamse regering

Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over uitspraken van de minister-president betreffende de mogelijke federalisering van bepaalde takken uit de sociale zekerheidssector, blz. 1268

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, F. Dewinter, P. Van Grembergen en minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 1278

Vervolging ten laste van een lid van de Raad

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1279

Bespreking en stemming, blz. 1279

Spreker : de heer H. Suykerbuyk, verslaggever

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971 - 652 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1279

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991 - 653 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1281

Ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie - 682 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1282

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh C.S. tot besluit van de op 7 februari 1995 door de heer E. Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het invullen door de OCMW's van hun bijdrageplicht - 683 (1994-1995) -Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1283

Met redenen omklede motie van de heren G. Cardoen en M. Van der Poorten tot besluit van de op 7 februari 1995 door de heer G. Cardoen in commissie gehouden internellatie tot de heer T. Kelchtermans, 'Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden,

over de noodzaak aan eenheid van beheer over de gewestwegen - 686 (1994-1995) -Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1284

Met redenen omklede motie van de heer M. Maertens tot besluit van de op 8 februari 1995 door de heer M. Maertens gehouden actuele internellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden en de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de recente waterellende in de Vlaamse rivierbekkens - 689 (1994-1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1285

Motie van aanbeveling van de heer F. De Man tot besluit van het op 8 februari 1995 gehouden debat over 'de beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik - 586 (1993-1994) - Nr. 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1287

Motie van aanbeveling van de heer J. Vandeurzen C.S. tot besluit van het op 8 februari 1995 gehouden debat over 'de beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik - 586 (1993-1994) -Nr. 4
Hoofdelijke stemming, blz. 1288

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1289

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer J. Van der Sande tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de provinciale spreiding van de urencontingentverhoging in de gezins- en bejaardenhulp, blz. 1292

Vraag om uitleg van de heer B. Vandendriessche tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de zogenaamde kampvergoeding voor begeleiders in de sectoren jeugdbijstand en gehandicaptenzorg, blz. 1295

VOORZITTER : de heer E. Balde- wijns

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 9.39 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDE- RING

J. De Bremaeker : gezondheidsredenen :

H. De Croo, G. Geens, A. Kempinaire, F. Sarens, B. Vandermaelen, H. Van Wambeke, J. Valkeniers : buitenslands :

X. Buisseret, M. Cordeel, H. Olaerts, F. Vandenbroucke, J. Weyts : ambtsverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

– Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap om de organisatie van een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde te organiseren, en andere bepalingen betreffende de universiteiten
– 691 (1994-1995) -Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

– Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsverdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de Republiek Hongarije, opgemaakt in Boedapest op 3 oktober 1994
– 694 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

– Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Mongolië, ondertekend te Brussel op 3 maart 1992
– 695 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

– Voorstel van decreet van de heer E. Van Vaerenbergh houdende regeling van het taalgebruik door de overheid
– 684 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

– Voorstel van decreet van de heren S. De Clerck, E. Van Rompuy, F. Sarens en G. Geens houdende wijziging van het decreet van 7 november 1990 houdende organisatie en erkenning van lokale radio's
– 687 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Media.

– Voorstel van decreet van de heer M. Olivier houdende wijziging van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 696 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

Intrekking

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingetrokken :

– Voorstel van decreet van de heren P. Dewael en D. Van Mechelen c.s. houdende de oprich-

Voorzitter

ting van een geschillenraad voor radio en televisie in de Vlaamse Gemeenschap

— **331 (1992-1993)** - Nr. 1.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer J. De Mol betreffende het onderzoek van het contract inzake de aëroteledetectische waarnemingen langs de Belgische kust
— **688 (1994-1995)** -Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Openbare Werken en Vervoer.
- Voorstel van resolutie van de heren F. Van den Eynde en L. Van Nieuwenhuysen betreffende het gebruik van het Nederlands door de diensten van de Vlaamse regering
— **690 (1994-1995)** - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.
- Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk c.s. betreffende een samenwerkingsakkoord inzake de aanwezigheid van de gemeenschappen en de gewesten in de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad
— **693 (1994-1995)** - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State over het ontwerp van decreet betreffende de zeehavens
— **556 (1993-1994)** - Nr. 3.
Verwezen naar de commissie voor Openbare Werken en Vervoer.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer M. Bartolomeeusens namens de commissie voor de Media over het ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie
— **682 (1994-1995)** - Nr. 3.
- door de heer H. Suykerbuyk namens de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971
— **652 (1994-1995)** - Nr. 2.
- door de heer H. Suykerbuyk namens de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijla-

gen en vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991

— **653 (1994-1995)** - Nr. 2.

- door mevrouw S. Creyf namens de commissie voor Welzijn en Gezondheid over de beleidsbrief Ouderenbeleid, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
— **565 (1993-1994)** - Nr. 2
- door de heer J. Leclercq namens de commissie voor Openbare Werken en Vervoer over het voorstel van resolutie van de heer J. De Mol betreffende het onderzoek van het contract inzake de aëroteledetectische waarnemingen langs de Belgische kust
— **688 (1994-1995)** - Nr. 2.
- door de heer J. Vandeurzen namens de werkgroep Sport aan de commissie voor Cultuur over het voorstel van decreet van de heren F. Cauwenberghs en A. Schellens houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
— **527 (1993-1994)** - Nr. 5.

MOTIES

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende moties werden ingediend :

- Motie van de gemeenteraad van Asse van 19 december 1994 betreffende maatregelen die kunnen bijdragen tot de verzoening tussen alle Vlamingen.
Verwezen naar de Werkgroep Repressie.

Voorzitter

- Motie van de gemeenteraad van Liedekerke van 22 december 1994 betreffende maatregelen die kunnen bijdragen tot de verzoening onder de bevolking.
Verwezen naar de Werkgroep Repressie.
- Motie van de gemeenteraad van Nijlen van 23 januari 1995 betreffende steun aan zijn Vlaamse Vrienden van Voeren.
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende besluit van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot gedeeltelijke intrekking van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 1994 tot herverdeling van basisallocaties.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

OPMERKING VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende opmerking van het Rekenhof werd ingediend :

- Opmerking van het Rekenhof N 14-1.108.281 B1 van 9 februari 1995 betreffende de besluiten van de Vlaamse regering van 21 de-

ember 1994 houdende verdeling van het provisioneel krediet respectievelijk ingeschreven onder de basisallocaties 00.01 en 00.08 van programma 36.20, van de begroting 1994.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ADVIES VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende advies van de Vlaamse Mediaraad werd ingediend :

- Advies van de Vlaamse Mediaraad betreffende het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 27 mei 1992 betreffende de erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen
— Advies nr. 95/02.
Verwezen naar de commissie voor de Media.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 11/95 van 7 februari 1995 (rolnummer 664) ;
- Arrest nr. 12/95 van 7 februari 1995 (rolnummer 701) ;
- Arrest nr. 13/95 van 7 februari 1995 (rolnummer 706) ;
- Arrest nr. 15/95 van 9 februari 1995 (rolnummer 789) ;

- Arrest nr. 16/95 van 9 februari 1995 (rolnummer 694) ;
- Arrest nr. 17/95 van 16 februari 1995 (rolnummer 652).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummer 803 ;
- Rolnummer 809 ;
- Rolnummer 811 ;
- Rolnummer 812 ;
- Rolnummer 814 ;
- Rolnummer 815 ;
- Rolnummer 816.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Annemans, J. Ansoms, L. Appeltans, L. Barbé, M. Bartholomeeussen, mevrouw M.-J. Bauwen, de heren E. Beysen, M. Bourgois, H. Brouns, G. Cardoen, A. De Boeck, mevrouw M. De Meyer, de heren A. Denys, J. De Roo, J. Eeman, J. Gabriels, T. Kelchtermans, A. Kempinaire, M. Maertens, L. Martens, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren H. Olaerts, M. Olivier, F. Sarens, L. Steenwegen, mevrouw R. Van Cleuvenbergen, de heren B. Vandendriessche, F. Van den Eynde.

Voorzitter

J. Vandeurzen, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, G. Vanleenhove, L. Van Nieuwenhuyzen, D. Vanpoucke, E. Van Vae-renbergh, F. Vergote, G. Vermassen, F. Vermeiren, W. Verreycken.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de SP-fractie zijn in de commissie voor Cultuur de heer De Bremaeker als vast lid vervangen door de heer Moyaerts en de heer Moyaerts als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Moens.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971

– 652 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991

– 653 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en de bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971 en het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de over-

eenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Suykerbuyk, verslaggever voor de beide ontwerpen van decreet, heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk, verslaggever (op de *tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, wij behandelen hier de goedkeuring van twee verdragen.

Het eerste verdrag is erop gericht het gebruik van psychotrope stoffen door middel van strikte maatregelen te beperken tot absoluut onmisbare medische en wetenschappelijke doeleinden, en de strijd op te voeren tegen het misbruik van deze stoffen door middel van gecoördineerde maatregelen. Van Dale definieert de term psychotroop als wijzigingen te weegbrengend in de ziekte-toestand of de geestelijke functies.

De bespreking in de commissie was vrij kort, en de nadruk werd gelegd op het preventiebeleid. Er werd ook gewezen op het feit dat men met beperkte middelen moest werken, en de vrees werd geuit dat het slechts om een beleid in de marge zou gaan. Behoudens die opmerkingen, was men het blijkbaar eens met het verdrag, want het werd goedgekeurd met zeven stemmen en één onthouding.

Het tweede verdrag behandelt de overeenkomst met de republiek San Marino.

Het akkoord situeert zich binnen de Europese Unie, waarbij men de douane-unie toepasselijk maakt op de goederen die worden voortgebracht in San Marino en de goederen uit de derde landen die zich in de Unie of in San Marino in het vrije verkeer bevinden.

Het is tevens een samenwerkingsakkoord op handels-, economisch, cultureel en sociaal vlak.

Het beginsel van niet-discriminatie tussen werknemers op grond van nationaliteit wordt ingevoerd, en in de oprichting van een gemengde commissie wordt voorzien.

De bespreking was eveneens vrij kort.

Een lid vond het nogal gek dat met dit stadstaatje een verdrag diende te worden afgesloten. Ten persoonlijke titel wil ik hieraan toevoegen dat het afsluiten van een verdrag, of het nu met grote of kleine staten gebeurt, een steeds terugkerend debat is. Ik verwijs in dat verband naar de mening van een belangrijk diplomaat, de heer Paul Noterdame, die zich afvraagt wat een land groot maakt : het aantal mensen, de oppervlakte, de cultuur ? Men moet er zich volgens hem voor hoeden uitlatingen te doen over kleine en grote staten. Overigens is bijna de helft van de 32 lidstaten van de Raad van Europa in inwonersaantal kleiner dan de deelstaat Vlaanderen. Het is van belang dat men dit inziet om de neerbuigende houding tegenover kleinere staten en stadsstaatjes te laten varen.

Er zijn in Europa overigens heel wat deelstaten die kleiner zijn dan Vlaanderen. Dit ontwerp werd eenparig aangenomen.

Ik verzoek de Raad dan ook om dit ontwerp van decreet goed te keuren.

De voorzitter : De Minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de *tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de verslaggever voor het accurate verslag over de commissiewerkzaamheden.

Wat het eerste verdrag betreft heeft hij een samenvatting gegeven van de belangrijke stoffen waarom het gaat. Ik meen dat het noodzakelijk is dat dit verdrag wordt goedgekeurd. Het betreft namelijk de stoffen die niet

Van den Brande

werden geveerd door de controlemaatregelen, ingesteld door het enkelvoudig verdrag van 1961.

Vervolgens kom ik terug op het tweede verdrag. De maat der dingen is niet altijd in te schatten in de fysieke omschrijving. Het is niet omdat men groot is van gestalte, dat men ook groot is in zijn daden. Het ene sluit het andere niet uit. Dit geldt eveneens voor de staten en de deelstaten. Hun omvang is niet richtinggevend, maar wel de inhoud. Wij dringen dan ook aan op de goedkeuring van deze beide verdragen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het verdrag inzake psychotrope stoffen en bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 128 van de Grondwet.

Geen opmerkingen ?

-Aangenomen.

Artikel 2

Het Verdrag inzake psychotrope stoffen en de Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971, zullen volkomen uitwerking hebben, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Geen opmerkingen ?

-Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklaringen, ondergetekend in Brussel op 16 december 1991.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Suykerbuyk heeft het verslag al toegelicht en de minister-president heeft hierop reeds geantwoord.

Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de republiek San Marino, de bijlage en de vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991.

Enig artikel

De volgende internationale Akte zal, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, volkomen uitwerking hebben :

De overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douaneunie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklarin-

gen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991.

Geen opmerkingen ?

-Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

682 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bartholomeeussen, verslaggever heeft het woord.

De heer M. Bartholomeeussen, verslaggever (op *de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze commissie besprak het voorliggende ontwerp van decreet tijdens de vergadering van woensdag 8 februari jongstleden.

De snelle evolutie in de sector van de radio-omroep en televisie brengt met zich dat de bepalingen die deze sector regelen, zijn verspreid over verschillende teksten, zowel federaal als of gemeenschapsniveau. Ten einde tot duidelijkheid en eenvoudigheid in de definities te komen, werden de diensten belast met een coördinatieopdracht om de verschillende bepalingen die voor de Vlaam-

Bartholomeeussen

se Gemeenschap gelden, tot een geheel te integreren.

Omdat deze coördinatie allesbehalve een gemakkelijke klus is, zijn er een aantal verplichtingen opgelegd, die het mogelijk maken om de volledigheid en de juistheid van de opdracht beter te evalueren. Wij feliciteren dan ook de Mediadiensten van de Vlaamse Gemeenschap en het secretariaat van de mediacommissie van de Vlaamse Raad. Meerdere leden in de commissie wezen er overigens op dat het document ongetwijfeld zal bijdragen tot een betere leesbaarheid en verstaanbaarheid van de mediadecreetgeving in de Vlaamse Gemeenschap. In de nabije toekomst zal het eveneens zeer bruikbaar zijn bij het verdere decretale werk.

Bij het structureren van de te coördineren teksten werden van titel I tot IV alle soorten van omroepen geïdentificeerd, en vervolgens de gemeenschappelijke verklaringen die hierop van toepassing zijn.

Titel V behandelt de kabelmaatschappijen en titel VI groepeert de verschillende strafbepalingen uit de te coördineren teksten. Titel VII doet hetzelfde met de nog geldende overgangsbepalingen. Tenslotte werd in titel VIII de bekrachtigingsprocedure van artikel elf van het oude kabeldecreet van 28 januari weer opgenomen. De in de coördinatie opgenomen definities werden doorheen heel de tekst verweven. Een aantal inconsequenties in de formulering en dubbelzinnigheden in woordgebruik werden weggewerkt. Het taalgebruik werd op basis van het taalkundig advies aangepast en het geheel werd overzichtelijk gehouden. De nieuwe nummering in de coördinatie zorgt voor meer duidelijkheid, bespaart de lezer overmatig zoekwerk en houdt de tekst leesbaar door te veel herhalingen te vermijden. Met de meeste bemerkingen van de Raad van State werd rekening gehouden.

In de algemene bespreking hadden leden van de commissie vragen bij de aspecten van de coördinatie onder andere over de logische volgorde van de titels, over een aantal definities en over de interpretatie van de coördinatietekst ten opzichte van de originele decreten. Deze vrees werd weerlegd omdat de coördinatie werd voorgelegd aan het coördinatiebureau van de Raad van State dat juist tot opdracht heeft te waken over het behoud van de originele decreten. Het risico op verkeerde interpretatie van de huidige mediadecreten zonder coördinatie is wellicht nog groter.

Er waren vragen over het volgen van het advies van de Raad van State betreffende de regionale televisieverenigingen. In de tekst van de coördinatie zou te weinig tot uiting komen dat de kabelmaatschappijen ook verplicht zijn de omroepprogramma's van de regionale omroepen via de hoofdstations door te seinen.

Bij de artikelsgewijze bespreking worden buiten enkele tekstverbeteringen ook nog enkele verbeteringen via amendementen aangebracht die allen met unanimitieit werden aangenomen.

Het gehele, geamendeerde ontwerp, werd eveneens unaniem aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Stefaan De Clerck heeft het woord.

De heer S. De Clerck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de bespreking van het ontwerp van decreet laat mij toe even het historische moment te beklemtonen dat wij meemaken.

Het is immers voor de eerste maal dat een Vlaamse wetgeving wordt gecodificeerd, dat ze wordt gecoördineerd en dat de verschillende decreten in een coherente tekst worden ondergebracht. Ik feliciteer de minister met dit initiatief. Het wijst er ook dat er op het Vlaamse niveau al heel wat wetgeving is en dat er op dat vlak enige dynamiek bestaat die

waarschijnlijk niet zal stilvallen. De codificatie geeft ons een beter instrument om te kijken op welke verantwoorde wijze er veranderingen kunnen worden aangebracht. Het is een historisch moment. Ik meen dat het de eerste maal is dat zoiets gebeurt. Het kan niet voldoende worden onderstreept. Ik hoop dat dit mag bijdragen tot een betere kwaliteit van het wetgevend werk. Ik hoop ook dat de codificatie een kader mag zijn waarbinnen kan worden gewerkt en dat het geen overorganisatie inhoudt van een zeer flexibel domein. Het is een monnikenwerk dat is beëindigd. Degenen die eraan hebben meegewerkt, hebben een zeer mooie prestatie geleverd.

Mijnheer de voorzitter, onze fractie staat volledig achter dit initiatief van de minister. Daar de beslissing is gevallen op het moment dat het kabeldecreet van 4 mei 1994 werd goedgekeurd en het werk nu reeds is voltooid, bewijst op een zeer diligente houding van de vele betrokkenen, in eerste instantie de minister. Mijn fractie en ik persoonlijk feliciteren hem met dit initiatief waarvan ik hoop dat het geboekstaafd mag blijven als een van zijn realisaties. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in de buitengewoon snel evoluerende sector van radio en televisie zijn de bepalingen die de sector regelen, verspreid over talloze teksten. Met het parlement werd dan ook op 4 mei 1994, wanneer het nieuwe kabeldecreet werd goedgekeurd, afgesproken om te trachten dit monnikenwerk, zoals de heer De Clerck het heeft genoemd, tot een goed einde te brengen.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om de medewerkers van de administratie en van het kabinet, maar ook het coördinatiebureau van de Raad van State en de voorzitter en de leden van de commissie voor de Media van de Vlaamse Raad te

De voorzitter : Wij zullen ons morgen vóór de stemmingen uitspreken over dit voorstel tot aanvulling van de agenda.

BELEIDSBRIEF Ouderenbeleid – 565 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de beleidsbrief Ouderenbeleid.

Het debat is geopend.

Mevrouw Creyf, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw S. Creyf, verslaggever (op **de tribune**) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de commissie voor Welzijn en Gezondheid heeft op 15 en 29 juni 1994 en op 24 januari 1995 de beleidsbrief Ouderenbeleid besproken, die werd ingediend door minister Demeester-De Meyer.

Tijdens haar uiteenzetting onderstreepte de minister dat de beleidsbrief het resultaat is van een heel jaar werken tijdens het Europees Jaar van de Ouderen. De beleidsbrief is tot stand gekomen op basis van talrijke gesprekken, gegevens en onderzoeken, onder meer van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudieën. Ook hebben vele ouderenorganisaties een inbreng gehad.

Een eerste deel van de beleidsbrief schetst de demografische en maatschappelijke achtergronden waartegen het Vlaams ouderenbeleid zich aftekent.

Wij moeten rekening houden met de gestegen levensverwachting en met het grote aandeel van de vrouwen hierin. Ouderen worden ook gezonder oud. Het negatieve beeld over oud worden evolueerde naar een positieve visie.

Deel twee van de beleidsbrief behandelt de maatschappelijke partici-

patie van de ouderen. Dit deel bevat meer aanbevelingen dan concrete actiepunten omdat het meer betrekking heeft op de bevoegdheden van de andere ministers uit de Vlaamse regering. Dit deel handelt over betere huisvesting, betere mobiliteit, actieve participatie, bijzondere aandacht voor de positie van de vrouw en de belangenbehartiging door de ouderen. Specifieke aandacht dient te gaan naar de belangenbehartiging van ouderen die in intramurale voorzieningen verblijven.

Het derde deel van de beleidsbrief behandelt het zorgenbeleid. Vlaanderen beschikt over een veelzijdig zorgverleningsaanbod. Er is de thuiszorg met mantelzorg, gezins- en bejaardenhulp en thuisverpleging, de transmurale voorzieningen zoals dienstencentra en dagverzorgingscentra, de semi-residentiële voorzieningen zoals serviceflats en woningcomplexen met dienstverlening en tenslotte de residentiële voorzieningen met rustoorden en rust- en verzorgingstehuizen.

Elke voorziening moet zijn plaats krijgen in het geheel van het voorzieningenaanbod. Er zijn nog een aantal problemen zoals de kostprijs van semi-residentiële voorzieningen, de zorg voor de kwaliteit in de rusthuizen en de opvang van demente bejaarden.

Het laatste deel van de beleidsbrief bevat een concreet actieprogramma. Daarin geeft de minister aan welke richting zij wil uitgaan met de palliatieve zorg, met de alternatieve opvangvormen zoals de ouderengezelschapsdienst, de experimenten gezinsopvang, het begeleid zelfstandig wonen, de personenalarmsystemen en de kortopvang. Tot slot verdedigt de minister de nieuwe financiering van de zorgeninfrastructuur via het VIPA-decreet dat trouwens reeds vroeger in de commissie Welzijn en Gezondheid werd besproken.

Tijdens de bespreking hebben de meeste fracties verklaard zich te scharen achter de uitgangspunten

van de beleidsbrief, ook al leggen de verschillende fracties hier en daar andere klemtonen en hebben zij andere prioriteiten.

Belangrijk was de vraag of de minister ook kon spreken namens haar collega's in de Vlaamse regering en of het om een inclusief ouderenbeleid gaat over de verschillende beleidsdomeinen heen.

De minister antwoordde dat alle regeringsleden met de grote beleidsopties in de beleidsbrief instemmen, maar dat de concrete invulling van bepaalde opties opnieuw zal moeten worden voorgelegd en goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Ook werd in de algemene bespreking onderstreept dat er nog een aantal sleutels ontbreken om een echt inclusief beleid te voeren. Deze sleutels zijn in handen van de federale overheid. Er zijn er nog heel wat : de Riziv-forfaits in rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen, de dagprijsbepaling, het geneesmiddelengebruik, de afhankelijkheidsverzekering, de pensioenwetgeving, de onderhoudsplicht die heel gevoelig ligt, enzovoort.

In de verdere bespreking kwamen verschillende thema's uit de beleidsbrief aan bod.

Inzake huisvesting werd erop gewezen dat dit vaak een van de voornaamste zorgen is van ouderen. Ouderen vragen verschillende woonformules, maar niet alle woonformules zijn in Vlaanderen voldoende gerealiseerd. Er werd gewezen op de rol die de sociale huisvestingsmaatschappijen kunnen spelen. Er is de formule van het aanpasbaar bouwen, het duo-wonen, allemaal vormen die in het verlengde kunnen liggen van de thuiszorg en van het zo lang mogelijk thuis willen blijven van de bejaarden.

Met betrekking tot het zorgenbeleid werd er op gewezen dat het actiemodel waarmee elk hoofdstuk over dit zorgenbeleid afsluit niet altijd even goed aansluit bij het theoretische

Weckx

danken voor de ernstige en grondige manier waarop dit werk werd aangepakt.

Het is de eerste keer dat een wetgeving binnen het Vlaamse parlement wordt gecodificeerd.

Bij het structureren van de te coördineren teksten werd uitgegaan van de gedachte dat eerst alle soorten van omroepen moesten worden geïdentificeerd om daarna te kunnen overgaan naar de gemeenschappelijke bepalingen die op hen van toepassing zijn.

Het advies van de Raad van State was bijzonder positief. De grote opties van de ontwerpen van teksten werden in het advies nagenoeg allemaal bijgetreden. De indeling van de teksten werd door de Raad van State logisch geacht. Het gehanteerde begrippenapparaat werd vrijwel ongemoeid gelaten. Er werd maximaal rekening gehouden met de andere opmerkingen die de Raad formuleerde.

Deze codex zal in de komende jaren een onmisbaar instrument zijn voor de Vlaamse Raad. De Vlaamse decreetgever heeft terecht de opdracht gegeven om de media-regelgeving te coördineren omdat deze- nog enkel toegankelijk was voor ingewijden.

Na een intense voorbereiding beschikken wij met deze codex over een tekst die de leesbaarheid en verstaanbaarheid van de mediaregelgeving in Vlaanderen ten goede komt.

Ik zou het dan ook op prijs stellen indien de codex Weckx bij eenparigheid zou worden goedgekeurd.

Ik maak nogmaals van de rekening gebruik om alle fracties te danken voor de open discussies die de voorbije jaren werden gevoerd over het complexe dossier betreffende de media. **(Applaus)**

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

-Aangenomen.

Artikel 2

Het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, wordt overeenkomstig artikel 26, § 5 van het decreet van 4 mei 1994 betreffende de kabelnetten en de vergunning voor het aanleggen en exploiteren ervan en betreffende het bevorderen van de verspreiding en produktie van televisieprogramma's bekrachtigd.

-Aangenomen.

Artikel 3

§ 1. De artikelen 2, 3, 5, 8, § 1, 9, 10 en 11 van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie worden, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, opgeheven.

§ 2. Artikel 12 van het decreet van 7 november 1990 houdende organisatie en erkenning van lokale radio's wordt opgeheven.

- Aangenomen.

Artikel 4

In de gecodificeerde en gecoördineerde mediadecreetgeving zoals gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 worden volgende wijzigingen aangebracht :

1) In artikel 27 wordt in de eerste paragraaf op de vierde regel alsmede in de bijhorende voetnoot de zinswending „programma's uit te zenden", vervangen door de zinswending „programma's te verzorgen".

2) Een artikel 121bis - nieuw artikel 122 - luidend als volgt wordt ingevoegd

„De titelvoerende leden van de Raad van Bestuur van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en hun plaatsvervangers, voleindigen hun mandaat bij die omroep in dezelfde hoedanigheid. Het aldus voleindigde mandaat kan voor één aansluitende periode van vier jaar worden verlengd.

-Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, kan de agenda voor morgen worden aangevuld met het punt dat gisteren is besproken in de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften, namelijk het punt betreffende de vervolging van een lid van de Vlaamse Raad ?

Creyf

deel. Als voorbeeld werd de naadloze zorg gegeven. Ouderen zouden probleemloos van de ene naar de andere zorgenverstrekking moeten kunnen overgaan. In de praktijk blijkt dit moeilijk te zijn. Het ideaal is een waaier van voorzieningen in één en dezelfde leefgemeenschap : dienstencentra, dagverzorging, serviceflats, rusthuisbedden en RVT-bedden.

Ouderzorg moet naar de thuiszorg georiënteerd worden. Iedereen onderkent het belang van de thuiszorg. Er werd echter op gewezen dat de draagkracht van zorgbehoevende en zorgverlener grenzen heeft. Er werd gewezen op de sociaal en economische grenzen van de thuiszorg voor zwaar zorgbehoevenden. Er werd gewezen op het belangrijke onderscheid in financiële tegemoetkoming van de overheden in de thuiszorg en in de residentiële zorg. Op het vlak van de transmurale voorzieningen is de jongste tien jaar heel wat geëvolueerd. De dienstencentra en de dagverzorgingscentra sluiten aan bij een inclusief huisvestingsbeleid. De minister stelt dat dienstencentra moeten worden geëvalueerd en dat voor de dagverzorgingscentra die duur zijn een aangepaste financiering nodig is. Inzake semi-residentiële voorzieningen werd enige tijd stilgestaan bij de programmatie van service-flats, de financiering ervan en het Bevak-plan van de minister. Laat ons zeggen dat de meningen nog enigszins verdeeld zijn.

Wat de residentiële voorzieningen betreft, kwamen heel belangrijke items aan bod die uitvoerig besproken werden. Ik vermeld onder meer : wie hoort thuis in een rusthuis, de financiering, de dagprijs en de kwaliteit van de residentiële voorzieningen, de wachtlijsten, de verschuiving van de zwaar hulpbehoevende naar de openbare sector, de bewonersraad, de programmatie en de financiering van de rust- en verzorgingstehuizen, de bijscholing van het personeel.

VLD-Senator Amelia Gijsbrechts-Horckmans was woordvoerder van haar fractie bij de bespreking van de Beleidsbrief Ouderenbeleid

Over de palliatieve zorgen werd gesteld dat deze eigenlijk niet thuishoren in een ouderenbeleidsbrief. In elk geval mag palliatieve zorg niet in het verlengde van het ziekenhuis liggen, maar moet ze met de persoon meegaan.

Tenslotte is de minister ook ingegaan op de reacties van de verschillende verenigen op de beleidsbrief.

De voorzitter : Mevrouw Gijsbrechts-Horckmans heeft het woord.

Mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de beleidsbrief ouderenbeleid komt op een goed moment.

In de sector van de bejaardenzorg hebben zich de jongste jaren belangrijke wijzigingen voorgedaan. Het is dan ook goed een balans op te maken en er de gepaste beleidsconclusies uit te trekken.

Mevrouw de minister, bij het lezen van uw beleidsbrief heb ik vastgesteld dat wij vaak op dezelfde golf-

lengte zitten wat de grote lijnen van het bejaardenbeleid betreft.

Het beleid staat voor grote uitdagingen bij het einde van deze eeuw en op de vooravond van de 21ste eeuw. De demografische evolutie voorspelt ons een grote toename van de derde leeftijd en in het bijzonder een belangrijke aangroei van de vierde leeftijd. Er komt met andere woorden een sterke vergrijzing binnen de vergrijzing. De stijging van de levensverwachting is niet vreemd aan deze evolutie. Wij moeten ons hierover trouwens verheugen. Het is immers een teken van welvaart en van de vooruitgang van onze medische wetenschap dat onze bejaarden vandaag het geluk hebben een hoge leeftijd te bereiken.

Deze evolutie moet ons echter doen nadenken over de toekomst van het bejaardenbeleid. Wij moeten ons afvragen hoe wij op een betaalbare wijze bejaarden een maximale zorgverlening kunnen verstrekken zonder dat hun leven aan kwaliteit inboet.

Gijsbrechts-Horckmans

Toch mogen wij ook niet te pessimistisch zijn. De toename van de leeftijdsverwachting en de vooruitgang van de medische wetenschap hebben ook tot gevolg dat bejaarden veel langer dan vroeger het geval was, vitaal blijven.

Wij hebben nood aan een nieuw bejaardenbeleid omdat de bejaarden van vandaag en morgen veel meer geëmancipeerd zijn. Zij zijn mondig geworden, kennen hun rechten en komen er ook voor op. Zij hebben ook een nieuwe levensstijl, zijn meer gesteld op hun vrijheid en hun onafhankelijkheid. Daardoor koesteren zij ook andere verwachtingen van het bejaardenbeleid.

Mevrouw de minister, ik meen dat wij de uitgangspunten van uw beleidsbrief ten volle kunnen onderschrijven. De liberalen hebben altijd gepleit voor een streven naar maximale onafhankelijkheid voor degene die door ouderdom of handicap niet meer in staat is volledig op eigen kracht te leven. Uw streven naar zorg op maat bevestigt dit principe. Ik meen dat bij keuzemogelijkheden inderdaad steeds moet worden gekozen voor de minst ingrijpende hulp. Op dat vlak staan wij trouwens vandaag veel verder dan vroeger. Inderdaad, vroeger was de keuze beperkt tot ofwel de opvang bij een familielid - volledige mantelzorg dus - ofwel de opvang in een rust- of verzorgingstehuis.

De individualisering van de maatschappij, de participatie van de vrouw op de arbeidsmarkt en de sterk gestegen mobiliteit van gezinnen hebben ertoe bijgedragen dat een waaier van opvangmogelijkheden werd ontwikkeld. Deze opvangmogelijkheden gaan van mantelzorg over gezins- en bejaardenhulp, dienstencentra, dagverzorgingscentra en serviceflats tot uiteindelijk rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen.

Deze zorg op maat biedt voor de toekomst enorme mogelijkheden

voor de bejaarde om zo lang mogelijk in het vertrouwde milieu of, indien zulks niet mogelijk is, onafhankelijk in een serviceflat te blijven wonen. Niet alleen bevordert dit het geestelijke welzijn van de bejaarden, het stimuleert de samenleving tot zorg voor zijn ouderen. Bovendien zal voor vele bejaarden de zorgverlening opnieuw betaalbaar zijn en zal minder een beroep moeten worden gedaan op het OCMW, een drempel die voor vele bejaarden toch nog altijd zeer hoog is.

Mevrouw de minister, ik wil in deze uiteenzetting een aantal problemen aanhalen, die volgens mij niet of onvoldoende in deze beleidsbrief aan bod komen.

Ten eerste wil ik ingaan op uw suggestie om de taak van de rusthuizen te herzien.

Ik ga akkoord met uw stelling dat de 12.080 bejaarden die volgens de graad van zorgbehoefte vallen onder categorie 0, niet thuishoren in een rusthuis, maar met hulp van bijvoorbeeld de gezins- en bejaardenhulp en thuisverpleging in hun eigen woning kunnen blijven of perfect terecht kunnen in een serviceflat. Bejaarden van categorie 0 zijn immers niet-demente, valide mensen die maar af en toe een beroep doen op paramedische en verpleegkundige zorg. Ik meen dat in de toekomst moet worden vermeden dat deze mensen in een bejaardentehuis terecht komen. Misschien is de belangrijkste taak voor de minister van Welzijn vandaag wel het informeren van bejaarden en hun omgeving, van alle opvangmogelijkheden die hen ter beschikking staan.

Ten onrechte is het rusthuis zeer vaak de taak gaan vervullen van rust- en verzorgingstehuis zonder hiervoor op een gepaste wijze door het Riziv te worden vergoed en zonder hiervoor over het voldoende verplegende personeel te beschikken. Uit de studie van de heer Gilbert Dooghe blijkt dat meer dan de helft van de rusthuisbewoners iedere dag

een toilet behoeft dat door een andere persoon wordt uitgevoerd, dat 26 percent chronisch incontinent is, dat een even grote groep onder het criterium ernstig gedesoriënteerd in tijd en ruimte valt, dat 17 percent hulp nodig heeft bij het eten en 1.5 percent bedlegerig is.

De studie illustreert met volgende vaststelling dat het rusthuis tot een verzorgingstehuis is verworpen. Slechts 13 percent van de rusthuisbewoners werd als RVT-patiënt erkend, hoewel 40 percent van de rusthuispopulatie aan de erkenningsvoorwaarden voldoet. Mevrouw De Galan heeft bij de voorstelling van de begroting voor Sociale Zaken maatregelen ter zake aangekondigd. De financiële problemen van het Riziv maken het echter onmogelijk om op korte termijn het probleem grondig aan te pakken. Er moet dan ook een beter overleg tussen de federale overheid en de Gemeenschappen tot stand komen. Bovendien bevestigt dit probleem eens te meer de noodzaak om de Gemeenschappen coherente bevoegdheidspakketten toe te kennen zodat ze een coherent beleid kunnen voeren.

Mijns inziens moet de rol van de rusthuizen, die door deze beleidsnota enigszins wordt beperkt, daarentegen worden verruimd gelet op de in de nota voorgestelde beleidslijnen.

Inderdaad, in onderhavige beleidsbrief wordt gepleit voor een ondersteuning van de mantelzorg. Kan men dan bijvoorbeeld geen gebruik maken van de bestaande capaciteit in de rusthuizen voor dagopvang, weekend- en vakantieverblijven, noodopvang in crisissituaties, kortverblijf na bijvoorbeeld een langdurige ziekte die de bejaarde tijdelijk belet zelfstandig thuis te wonen enzovoort? Elke stimulering van de mantelzorg noopt tot de verdere uitbreiding van deze soorten kortverblijf. Ik meen dan ook dat de experimentele kortopvang dringend een definitief karakter moet krijgen.

Gijsbrechts-Horckmans

Na de hervorming zouden de rusthuizen ongetwijfeld geschikte opvangplaatsen kunnen zijn. Overigens zou dit de leefbaarheid in de instelling voor de residenten ten goede komen. Hun sociale contacten zullen immers toenemen. De controle op de instelling met betrekking tot eventuele wantoestanden wordt groter gezien het constant contact met niet-residerende bejaarden.

Ik kom nu tot een tweede reeks beschouwingen, namelijk over de betaalbaarheid van de bejaardenvoorzieningen in de toekomst. De Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten beraamt de kostprijs van een verblijf in een rusthuis gemiddeld op 35.000 frank per maand. Volgens de Rijksdienst van Pensioenen kan slechts 10 percent van de bejaarden dit bedrag betalen. Voor 90 percent moet dus het OCMW bijpassen. Het OCMW heeft het recht de betaalde bedragen te verhalen op de familieleden. Deze terugvordering gebeurt echter zeer ongelijk. Zo vordert 80 percent van de OCMW's slechts 20 percent van de verschuldigde bedragen terug.

Nog steeds volgens de wet moet het OCMW de bejaarde wiens inkomen onvoldoende is om zijn verblijf in het rusthuis te betalen, zakgeld uitkeren. De wet zegt echter niet hoeveel. Gemiddeld schommelt dit bedrag tussen 0 en 4.000 frank. 59 percent van de bejaarden krijgt zelfs een zakgeld dat lager ligt dan 2.000 frank per maand of 65 frank per dag. Met dit zakgeld moet dan nog de pedicure, de kapper, de nieuwe kleding en soms ook het remgeld worden betaald. De vraag kan worden gesteld in welke mate deze bejaarden nog een menswaardig bestaan hebben.

Nu biedt het principe van zorg op maat wel enig soelaas. Hoewel volgens de gemeenschapsminister de kostprijs van een serviceflat meestal de helft bedraagt van die van een rusthuis, blijkt dat financieel nog niet voor iedereen haalbaar.

En dat brengt ons opnieuw bij het probleem van de afhankelijkheidsverzekering. De federale regering kondigde ter zake reeds bij haar aantreden een initiatief aan. Daarna ontstond er een conflict tussen de christen-democraten en de socialisten, voornamelijk PS, over wie nu eigenlijk bevoegd is voor de afhankelijkheidsverzekering. Minister De Galan wil de afhankelijkheidsverzekering in de sociale zekerheid incorporeren, met andere woorden de afhankelijkheidsverzekering als tak van de sociale zekerheid. De gemeenschapsminister daarentegen ziet de bevoegdheid inzake een afhankelijkheidsverzekering eerder als één van de Gemeenschappen aangezien het om een persoonsgebonden materie gaat. Het wordt hoog tijd dat daarin duidelijkheid wordt gebracht, zodat zo snel mogelijk een initiatief kan worden ontwikkeld.

Volgens de VLD-fractie is de invoering van een afhankelijkheidsverzekering een gemeenschapsmaterie. De zorg om bejaarden is een persoonsgebonden aangelegenheid. De wet bepaalt immers dat het bejaardenbeleid, met uitzondering van de vaststelling van het minimumbedrag, de toekenningsvoorwaarden en de financiering van het wettelijk gewaarborgd inkomen voor bejaarden, een gemeenschapsmaterie is. De afhankelijkheidsverzekering is bedoeld voor betaling voor het helpen en bijstaan van bejaarden bij hun dagelijkse handelingen.

De jongste jaren heeft men echter deze zorgenverstrekingen - die in se geen geneeskundige verstrekingen zijn - opgenomen in de nomenclatuur van de ziekteverzekering. De prestaties die dus louter hulpverlening zijn bij het stellen van dagelijkse handelingen - zoals bijvoorbeeld het toilet - moeten uit de ziekteverzekering worden gehaald en zijn de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Het invoeren van een afhankelijkheidsverzekering zal op termijn onvermijdelijk worden. Het debat hierover moet zo vlug moge-

lijk plaatsvinden opdat een verzekering nog zinvol zou zijn. Wil men na het jaar 2000 de noodzakelijke zorgen kunnen bieden aan de bejaarden, die op dat ogenblik 30 percent van de bevolking zullen uitmaken, dan moeten nu reserves worden aangelegd. Hiermee nog langer wachten is onverantwoord.

Ten derde wil ik even ingaan op het belang van de mantelzorg en de methode om deze mantelzorg te stimuleren. In dit kader is het belangrijk dat de kortopvang, die nu als experiment werkt, een definitief karakter krijgt. De mantelzorger moet op bepaalde ogenblikken op deze kortzorg een beroep kunnen doen. Hoe de VLD dit ziet, heb ik eerder in deze toespraak reeds uiteengezet.

Ik denk dat het bovendien goed zou zijn dat de federale overheid, in samenwerking met de Gemeenschappen, een inventaris zou maken van de nadelen die mantelzorgers ondervinden: inkomenssituatie, loopbaanontwikkeling, fiscale maatregelen en sociale zekerheidsrechten. Op basis daarvan kan dan met de federale overheid en de Gemeenschappen een zinvolle discussie worden gevoerd en een keuze worden gemaakt met betrekking tot de inspanningen die de maatschappij bereid is te doen voor deze mantelzorgers.

Mevrouw de minister, ik wil eindigen met een opmerking met betrekking tot de actieve participatie van ouderen in de samenleving. Ik denk dat een jarenlange trend om ouderen uit het arbeidsproces, uit de politiek, uit het verenigingsleven te weren, is stopgezet. De ouderen hebben zelf deze ommezwaai gerealiseerd. De politieke partij Waardig Ouder Worden heeft al door haar oprichting de traditionele partijen aangezet om de leeftijdsgrens af te schaffen. Het zijn ook de ouderen zelf geweest die allerlei organisaties voor ouderen hebben opgezet, waarbij meer en meer aandacht wordt besteed aan informatieverstrekking, de bespreking van problemen waarmee ouderen worden geconfronteerd en het ont-

Gijsbrechts-Horckmans

wikkelen van ideeën om de opvang van bejaarden te verbeteren. Ik denk dat wij als overheid deze initiatieven moeten blijven ondersteunen, maar de eigenlijke integratie, de eigenlijke emancipatie van ouderen ligt in de handen van de ouderen zelf.

Waarde collega's, de VLD zal deze beleidsbrief goedkeuren. Ik hoop dat deze beleidsbrief ook een effectieve uitvoering zal kennen.

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer B. Vandendriessche (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de minister van Welzijn heeft tijdens deze zittingsperiode veel aandacht besteed aan het ouderenbeleid. De verschillende niveaus hebben, vanuit heel verschillende invalshoeken, hun bijdrage geleverd. Wat voor deze sector is gebeurd, kan als voorbeeld dienen van hoe men op een democratische en harmonische manier met inbreng van heel veel mensen uiteindelijk tot een gedragen besluitvorming, een beleidsconcept komt.

1993 was het jaar van de oudere met een goed voorbereid welzijnscongres Ouderen in solidariteit als bekroning. De voorliggende ouderenbeleidsbrief bouwde hierop voort en vormde de basis voor een boeiend overleg in de commissie en met de verschillende ondernemersorganisaties. Als afronding van dit besluitvormingsproces leggen wij aan de Vlaamse Raad een motie van aanbeveling voor met een aantal uitgangspunten voor een toekomstgericht ouderenbeleid.

Het is niet zinvol de vele overwegingen en standpunten die de CVP heeft ingebracht hier uitvoerig te herhalen. Onze belangrijkste bekommernissen vindt u trouwens terug in de motie die collega's Maximus, Van Vaerenbergh, Bosman en ikzelf indienen.

Ik beperk mij tot enkele cruciale onderdelen van het beleidsconcept inzake ouderen.

Het aandeel van de ouderen in onze samenleving neemt gestadig toe. Bij het begin van deze eeuw was nog geen 10 percent van de bevolking ouder dan 60 jaar. Nu bedraagt hun aantal reeds 20 percent. Tegen het jaar 2040 wordt verwacht dat een derde van de totale bevolking uit 60-plussers zal bestaan. De samenleving zal de aanwezigheid van oudere mensen sterker ervaren. Dit zal ongetwijfeld invloed hebben op het toekomstig maatschappelijk gebeuren. Reden genoeg om vanuit het beleid stil te staan bij de aspecten van het ouder worden en oud zijn.

Het is een goed uitgangspunt om af te stappen van het deficit denken rond ouderen, namelijk ouderen te zien als zorgbehoevende bejaarden en sukkel die op hun naderende dood wachten. Het begrip oudere overspant 2 tot 3 generaties. Een minderheid daarvan, ongeveer 16 percent, is invalide. Het overgrote deel van deze groep bestaat uit vitale senioren die op een volwaardige wijze blijven deelnemen aan het maatschappelijk leven. De toekomstvisie moet er dan ook een zijn van optimisme en hoopvolle verwachting.

Peter Townshend verklaarde nog in 1969 Hope 1 die before 1 get old. De levensverwachting van de naoorlogse generatie zal tot nooit gekende hoogten klimmen. Projecties uit de Verenigde Staten voorzien in 2040 tienmaal meer 85-plussers dan nu. Het is de grote vrees van de meeste ouderen om hun zinnen te verliezen. Wetenschappers voorspellen binnen 5 jaar voldoende medische know how om de ziekte van Alzheimer tegen te gaan. Binnen 15 jaar zal men in staat zijn om deze ziekte te voorkomen terwijl meer dan de helft van de 85-plussers daar nu in meer of mindere mate tekenen van vertonen. De vergrijzing zal verlopen volgens een optimistisch scenario. Het is een langzaam proces en de demo-

grafische verschuivingen zullen niets betekenen vergeleken met de grote sociale, economische en politieke veranderingen. Terecht wordt in de beleidsbrief dan ook een duidelijk onderscheid gemaakt tussen een zorgbeleid voor een minderheid van zorgbehoevende ouderen en een algemeen ouderenbeleid met het oog op een volwaardige participatie in de samenleving. Karikaturaal zou men kunnen stellen dat de minister van Welzijn zich meer zorgen moet maken over al die gezonde vroeg gepensioneerden die nog twintig jaar of langer niets meer te doen hebben dan over de hulpbehoevende bejaarden. De bejaarde van morgen beantwoordt niet meer aan het beeld van de bejaarde die men betuttelend met een verkleinnaam aanspreekt. De meerderheid van deze groep zal uit zelfbewuste, mondige mensen met een behoorlijk inkomensniveau bestaan. Deze oudere zal kwaliteit en privacy eisen en daar meestal ook voor kunnen betalen.

De opdracht van de overheid zal er in bestaan sterk preventief te werken en logistieke mogelijkheden te bieden om de geestelijke en fysieke gezondheidstoestand van haar bevolking hoog te houden. Dit is niet alleen noodzakelijk om de kwaliteit van het leven en de levensverwachting van een groep mensen waartoe wij binnen dertig jaar allen zullen behoren te verhogen maar ook om ons zorgnetwerk betaalbaar te houden. Vandaar ook de nadruk op een preventief beleid in onze motie. Het is een idealistisch streefdoel de winst in levensjaren optimaal om te zetten in winst in zorgvrije jaren. Als voorbeeld werden er ook enkele elementen aangebracht inzake onder andere preventiegeneeskunde, zelfzorg, zelfredzaamheidsontwikkeling en sociale woningbouw. Dit alles kan enkel gerealiseerd worden door het consequent voeren van een geïntegreerd ouderenbeleid in verschillende beleidsdomeinen. De minister van Welzijn moet hiervan de draaischijf zijn en voortdurend de andere departementen alert houden. Heel

Vandendriessche

wat initiatieven om het zelfstandig functioneren van de oudere in het eigen milieu te ondersteunen werden door de minister verder ontwikkeld. Ten overvloede wordt de lof van de thuiszorg als meest sociale, meest economische en meest humane zorg gezongen. Dit is juist, op voorwaarde dat ze aan bepaalde kwalitatieve normen voldoet.

De overheid heeft de opdracht de nodige kwaliteitscontroles in te bouwen.

Ik wens dit standpunt toe te lichten aan de hand van het voorbeeld van de dienstencentra.

Het bejaardendecreet omschrijft het dienstencentrum als een zorgverlenende dienst met een ontmoetingsfunctie.

De subsidiëring van deze voorzieningen door de Vlaamse Gemeenschap is marginaal ; de kwaliteitscontrole is navenant. De dienstencentra kunnen, mijns inziens, een enorme integratiebevorderende functie vervullen. Zij kunnen senioren mondiger maken, permanente ontwikkelingskansen bieden en informatie geven. Het dienstencentrum kan meewerken aan burentoezicht en de plaatsing van eenvoudige alarmsystemen.

Door interventiehulp op maat van de bejaarde, advies bij woningaanpassing en ondersteuning van de individuele huisvesting door gepaste hulp en dienstverlening kan het centrum inspelen op de woonwensen van ouderen. Het centrum kan ook zorgen voor een dienst meerijden, een oppas- of gezelschapsdienst via vrijwilligers zodat het werk van de zorgverlener ontlast wordt. De centra bieden tenslotte ook kansen voor zinvolle en zingevende tijdsbesteding. Ouderen mogen zich niet uitgerangeerd voelen. De dienstencentra moeten kansen bieden tot participatie en emancipatie.

De dienstencentra werken mee aan de ruime en open kijk van de oude-

ren op de wereld. Zij stimuleren de nood aan erkenning door het vrijwilligerswerk te bevorderen. Dienstencentra brengen en/of houden het psyche-sociaal welzijn van de senioren op peil.

Uit mijn contacten met de dienstencentra leer ik dat de zorgfunctie ervan vervaagt.

Vijftien jaar geleden kwamen de ouderen naar het dienstencentrum voor een ligbad, haartooi of pedicure. Onder invloed van een gewijzigd levenspatroon is deze functie op dit ogenblik totaal onderbenut. De kans is immers groot dat de oudere in een modern uitgeruste woning met badkamer woont. Pedicure is al lang geen uitzonderingszorg meer.

Het dienstencentrum haalt zijn sterkte uit een integrale mensbenadering die nodig is om de participatie - ook van de zorgbehoevende - mogelijk te maken.

Dankzij de vele jaren degelijk welzijnsbeleid is het zorgaanbod gemakkelijk bereikbaar.

Een nieuw probleem schuilt achter de kans op alleen zijn en vereenzaming.

Door te zorgen voor ontmoetingskansen zowel voor jonggepensioneerden als voor minder mobiele ouderen heeft het dienstencentrum de kans blijvend positieve impulsen te geven aan het zelfbeeld en zelfwaardering van ouderen.

Dit is een filosofie !

Dit is een uitdaging !

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de praktijk heeft uitgewezen dat het beleid een mediaan zoekt tussen de diverse bestaande centra. Dit verontrust mij.

De centra van de 3 K's - Koffie, Koeken en Kaarten- verdienen niet het label van dienstencentrum !

Dergelijke centra komen misschien wel tegemoet aan bestaande behoeften maar het ontbreekt hen aan de

hierboven beschreven diepte-impact. Jonge senioren hebben er zeker geen boodschap aan.

Centra die de lat een beetje hoger durven leggen hebben succes. Ik ken voorbeelden waar dagelijks driehonderd verschillende ouderen over de vloer komen.

Door gebrek aan duidelijke profilering en werkingsubsidies kan men snel als dienstencentrum erkend worden zodat de kwaliteit daalt !

U zult maatregelen moeten nemen opdat deze kwaliteit strenger wordt bewaakt.

Omdat het dienstencentrum een sleutelvoorziening is in het ouderenbeleid heb ik de werking ervan in het voetlicht geplaatst. Spijtig genoeg is minder dan 20 procent van de programmatie ingevuld.

De oprichting en programmatie van serviceflats blijft een actueel item.

Mocht de oudere - afgezien van kostprijs en locatie van de voorziening - vrij mogen kiezen, zou hij zeker kiezen voor deze vorm van bescherm wonen. Hij kan zijn privacy bewaren en voelt zich beschermd en verzorgd.

De aanhoudende negatieve en verwarrende berichtgeving ter zake doet heel wat vragen rijzen bij bejaarden.

Het Centrum voor Bevolkings-en Gezinsstudieën heeft onlangs een onderzoek uitgevoerd waaruit blijkt dat serviceflats voor de meeste bejaarden te duur zijn. Minder begoeden maken weinig kans.

Erger is dat bepaalde berekeningen uit OCMW-kringen een bijzonder negatief beeld ophangen over de Bevak-formule.

De minister moet ter zake dringend duidelijkheid brengen.

Is het overleg met de Commissie voor Bank-en Financieuzen reeds gevorderd ?

Vandendriessche

De kwaliteit en de leefbaarheid van de intramurale voorzieningen is voor onze fractie van het grootste belang. De rechten van de rusthuisbewoners op inspraak, privacy en goede zorgen moeten optimaal worden gewaarborgd. De rusthuis-INFOfoon mag wel een bijzonder lovenswaardig initiatief worden genoemd in het kader van de belangenbehartiging van ouderen.

Het jaarverslag 1994 is een merkwaardig document geworden dat steunt op een zeer degelijke onderbouw van cijfergegevens en analyses. Het is een schitterend alternatief voor de telkens terugkerende sensatieverhalen over bejaardenmishandeling. Klachten moeten bij de verantwoordelijke organen terechtkomen, maar dat is niet altijd zo vanzelfsprekend voor de bejaarde. De INFOfoon heeft in die zin blijkbaar een lage drempel en is vooral een oplossingsgerichte ombudsdienst. De nadruk ligt voornamelijk op klachten en informatieverstrekking, maar bepaalde cijfergegevens springen er toch echt uit. Na onderzoek bleken slechts 51 procent van de klachten gegrond te zijn en er gebeurden niet minder dan 69 inspecties.

Zijn de bejaardentehuizen bereid in positieve zin aan dit initiatief mee te werken? Indien dat niet zo is, hoe denkt de minister de directies te motiveren? Overweegt de minister overleg te plegen met de OCMW's, met het oog op het feit dat nogal wat oproepen betrekking hebben op zakgeld en het beheer ervan, zoals mevrouw Gijsbrechts-Horkmans al vermeldde? Refereert men ook dikwijls aan hypothecaire inschrijvingen en dergelijke? Het verslag stelt terecht maatregelen voor naar meer privacy - en dat betekent op zijn minst een afzonderlijke telefoon - te streven. Voor rusthuisbewoners is een sociaal telefoontarief evenwel minstens even belangrijk. Hoewel ik in verband met deze materie minister Di Rupo al herhaaldelijk op deze feiten heb gewezen, heeft dit tot nu toe nog

niets opgeleverd. Misschien kunt u, als bevoegde Vlaamse minister, een lans breken voor het thema.

Mevrouw de minister, deze beleidsbrief biedt een duidelijk beeld van het ouderenbeleid in Vlaanderen. Hij stoelt op stevige fundamenten waarop verder kan worden gebouwd.

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, deze uitgebreid gedocumenteerde beleidsbrief gaat uitvoerig in op een aantal belangrijke facetten van het ouderenbeleid. Daaronder ressorteren ondermeer de demografische ontwikkeling, de maatschappelijke participatie, voorzieningen inzake huisvesting en zorgverlening, enzovoort. Toch zag men bepaalde primordiale zaken over het hoofd.

Het veiligheidsprobleem is een eerste aspect dat de senioren in de maatschappij dagelijks raakt. De situaties waarmee ouderen worden geconfronteerd, kunnen we indelen in soorten. Vooreerst is er de veiligheid thuis, waarbij we dan vooral denken aan potentiële en reële gevaarlijke en ongezonde woonsituaties. Vervolgens mag ook de onveiligheid in het verkeer niet worden onderschat. In zekere mate refereert de beleidsbrief wel aan deze twee punten. De criminaliteit in het algemeen komt er vrijwel niet in voor, laat staan dat er actiepunten naar voren worden geschoven. Het is een nochtans een kwaal die veelal ouderen treft. Ze komen maar al te dikwijls in aanraking met wat we de kleine criminaliteit noemen : inbraak, aanranding, oplichting, diefstal, enzovoort. In de beleidsbrief lijkt men ervan uit te gaan dat de senioren zich op dat gebied in optimale omstandigheden bevinden en maatregelen zijn zodoende niet nodig. Men kan natuurlijk altijd opwerpen dat dit niet onder de bevoegdheidssfeer van de Vlaamse Gemeenschap of het

Vlaamse Gewest ressorteert, wat dan ook gedeeltelijk klopt. Uit de voorafgaande beschouwingen bij de beleidsbrief blijkt de intentie van de Vlaamse minister om met de andere beleidsniveaus - zoals het federale overleg - te praten en zodoende een integraal en geïntegreerd ouderenbeleid te bewerkstelligen op gemeentelijk, provinciaal, regionaal, federaal en zelfs Europees vlak. Het overleg tussen die niveaus moet het toch mogelijk maken ook de kleine criminaliteit in dezelfde mate aan te pakken. Meer specifiek moet die aanpak zich dan richten op slachtofferhulp voor bejaarden en ouderen.

Het Vlaams Blok verwacht dan ook dat er meer dan noodzakelijke initiatieven worden genomen. We halen enkele mogelijkheden aan : meer patrouilles in de buurten met een hogere criminaliteitsgraad, het activeren van de functie van wijkagenten, het eventueel installeren van de verbindingsofficier bij de politiediensten, en alleszins een intensievere begeleiding en opvang van de oudere slachtoffers van die zogenaamde kleinere criminaliteit.

Uw beleidsbrief bevat heel wat algemene uitgangspunten inzake participatie en inzake het inkomen van bejaarden. Concrete intentieverklaringen inzake het optrekken van de minimumpensioenen zijn er niet in terug te vinden. Het valt trouwens op dat het pensioenstelsel onbespreekbaar wordt geacht door de Vlaamse Gemeenschap, terwijl dit toch een van de belangrijkste zoniëten de belangrijkste zorg is van de ouder wordende burger.

Het pensioenbeleid behoort niet tot uw bevoegdheid, maar het zou wel voorwerp kunnen uitmaken van het overleg dat u met uw collega's beleidsvoerders zult plegen op een meer intensieve manier. Nagenoeg nergens wordt de pensioenwetgeving als zodanig besproken - de inhoud noch de financiering ervan. Waarom worden er geen initiatieven genomen om de voor- en de nadelen van ande-

Annemans

re pensioenstelsels te onderzoeken, hierbij uitgaande van ontgroening en vergrijzing en met aandacht voor de financiering van de toekomstige pensioenen? Wij beschikken hier immers niet over pensioenfondsen zoals in Nederland, en een Vlaams pensioenbeleid dat aansluit bij die Nederlandse traditie moet nu worden voorbereid door studie en de nodige contacten. Wij moeten de opbouw van fondsen niet meer als een taboe zien. Het is een dynamisch gegeven, niet alleen voor ambtenaren maar dan vooral in functie van een globaal pensioenbeleid.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Annemans, wij beschikken ondertussen wel al over een Vlaams pensioenfonds voor ambtenaren.

De heer G. Annemans : Daar ben ik van op de hoogte, maar ik wil er u toe aanporren de lijn van Van den Brande verder door te zetten. Ik neem aan dat de CVP als grootste partij binnen de Vlaamse regering bij de regeringsvorming - ondanks het njet van premier Dehaene - de regionalisering van de pensioenen, de splitsing van de sociale zekerheid en de federalisering van de pensioensector en pensioenwetgeving zal 'doordrukken'. Zo kunt u ervoor zorgen dat het door premier Dehaene niet op de lange baan wordt geschoven. Het moet worden behandeld, en hier ontbreekt de eerste intentieverklaring in die richting. U heeft inderdaad gezorgd voor een preliminair pensioenfonds inzake Vlaamse ambtenaren, maar er moet meer gebeuren.

In uw beleidsbrief worden ook allerlei voorzieningen inzake zorgverzekering en huisvesting besproken. Het organiseren en subsidiëren is één zaak, de bekendmaking en de voorlichting is een andere zaak. Men zou kunnen denken aan een ombudsdienst, al dan niet op federaal of regionaal vlak, maar die moet zich in ieder geval concentreren op dit aspect van het ouderenbeleid. Dit kan

eventueel ook worden versterkt door in de gemeenten een verplicht schepenambt voor senioren in te voeren.

Om de verschillende palliatieve diensten en afdelingen te coördineren, zou het palliatieve aspect van de zorgverstrekking moeten worden ontwikkeld tot een specialisme. In de sectoren thuiszorg, rust- en verzorgingstehuizen en ziekenhuizen zouden palliatieve eenheden moeten worden ontwikkeld en erkend. Het Vlaams Blok zal dan ook initiatieven nemen om in de artsenopleiding bijkomende aandacht voor die palliatieve zorg te voorzien.

De samenhang van de psychische, tactische, familiale en pijnbestrijdende aspecten van deze discipline moeten daarbij zeker voorop staan. Wij willen ook geheel in de lijn van die federatie Palliatieve Zorgen Vlaanderen een centrale plaats voor de ontwikkeling van de thuisbegeleiding, en pas dan voor de ontwikkeling van de palliatieve zorg in de rust- en verzorgingstehuizen en de ziekenhuizen - én in die volgorde. Ik stel vast dat de verzuilde gezondheidszorg als naar gewoonte opteert voor een omgekeerde volgorde. Het staat vast dat de huiselijkheid en het zich thuis voelen - zelfs op een gespecialiseerde palliatieve afdeling - wordt aangevoeld als een van de essentiële elementen. Wij zijn dan ook voorstander van het feit dat zowel inzake onderwijs als inzake terugbetalingscriteria, subsidiëring en erkenning de klemtoon zou komen te liggen op de thuiszorg en het gespecialiseerde karakter van de palliatieve zorg.

Wij menen dat de palliatieve zorgen maatschappelijk als een specialisme moeten worden beschouwd. Wij stellen echter vast dat er zowel in de rust- en verzorgingstehuizen, als in de ziekenhuizen palliatieve eenheden zullen worden opgericht, eventueel met speciaal gevolmachtigde personen binnen de personeelsstructuur. In vergelijking met ziekenhuizen is de thuiszorg maatschappelijk

veel aanvaardbaarder, dit vooral wat de bijdragen aan het Riziv en de kostprijs betreft. Volgens ramingen zou de palliatieve zorg in speciale eenheden qua kostprijs oplopen tot anderhalf miljard frank, terwijl de thuiszorg nauwelijks een tiende van dit bedrag zou opslorpen.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Annemans, sedert het einde van vorig jaar bestaan er in Vlaanderen ongeveer 19 netwerken voor palliatieve zorgen. Misschien bent u hiervan niet op de hoogte.

De heer G. Annemans : Waarom beweert u dit?

Minister W. Demeester-De Meyer : Deze palliatieve netwerken worden gefinancierd door de Vlaamse overheid. Er zullen overigens bijkomende krachten worden aangeworven. Er is echter geen sprake van verzuiling. Het accent ligt steeds op de thuiszorg, pas daarna, en alleen in uiterste nood worden de patiënten verwezen naar residentiële diensten.

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Op het gebied van de thuiszorg bestaan er ongetwijfeld goede initiatieven, die wij dan ook zullen steunen. De federatie Palliatieve Zorgen Vlaanderen waarschuwt echter voor een mogelijke verzuiling van de palliatieve zorg wanneer die verder zal worden ontwikkeld binnen de rust- en verzorgingstehuizen en de ziekenhuizen. Vandaar dat ik hierop nogmaals de aandacht vestig.

Minister W. Demeester-De Meyer : U mag dit niet verkeerd begrijpen. Deze netwerken functioneren op het vlak van de thuiszorg, de rusthuizen en de ziekenhuizen.

Indien men in een ziekenhuis of in een rusthuis volgens een bepaalde filosofische overtuiging wil werken, moet dit mogelijk zijn. Er zullen in

Demeester-De Meyer

Vlaanderen niet meer dan twintig netwerken worden erkend. Sommige netwerken aan wie meerdere budgettaire equivalenten werden toegekend op basis van hun inwonertal kunnen worden opgesplitst. Het gaat echter om begeleidende instanties die zich vooral concentreren op vorming. Zij stimuleren de thuiszorg en tevens bieden zij ondersteuning aan ten opzichte van de residentiële werking.

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, de zogenaamde mantelzorg wordt door veel hulpbehoevende ouderen geprefereerd. Meestal willen zij zo lang mogelijk binnen de gezinssituatie vertoeven. De onafhankelijkheid van de ouderen en hun wens daartoe geniet de steun van het Vlaams Blok. De verzuiling mag deze wens niet verstoren. Wij stellen echter vast dat er op dit vlak nog heel wat moet gebeuren. Dit betekent evenwel niet dat wij de andere verzorgings- en huvestingsmogelijkheden in vraag stellen of verwaarlozen. Het verlenen van een toelage aan de gezinnen die hulpbehoevende ouders verzorgen, is voor ons prioritair. Deze toelagen voor het aanpassen van de woningen mag geen repercussies met zich brengen op het vlak van het kadastraal inkomen. De verzorgingskosten moeten fiscaal meer aantrekkelijk worden gemaakt. Wij betreuren echter dat de Vlaamse Raad hiervoor niet bevoegd is. In haar pleidooi voor een Vlaams ouderenbeleid stelt de minister dat haar bevoegdheden onder meer betrekking hebben op de extra- en intramurale zorgenverstrekking. De materie inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering valt echter niet onder haar bevoegdheid.

Deemoedig bekend dus de minister : Het door de federale overheid gevoerde beleid biedt geen adequaat antwoord op de inzichten en doelstellingen die in Vlaanderen opgang

maken. Zowel inzake de omvang als inzake de oriëntatie van de Riziv-budgetten worden beslissingen genomen die op een ingrijpende wijze het forum van een coherent Vlaams beleid voor de verzorgingsbehoevende ouderen hypothekeren. Vruchteloos zocht ik naar een logische en voor de hand liggende eis namelijk de splitsing van de sociale zekerheid al was het maar als intentieverklaring. Het kan misschien in alle beleidsbrieven worden opgenomen dat een geïntegreerd beleid op die domeinen waarvoor wij in Vlaanderen in onze traditie en in ons maatschappelijk denken aandacht hebben, in de meeste gevallen onmogelijk is omdat de grote pakketten van dat beleid steeds terug te vinden zijn in een ander parlement, in een andere regering, in een ander land namelijk in België. Argumenten worden aangehaald en de gevolgtrekkingen die zich aanbieden, durft men voorlopig niet te trekken tenzij, ik herhaal het, in de intenties of in de interviews van Luc Van den Brande die nog altijd hard zal moeten maken dat hij en de CVP het menen met de federalisering van de pensioensector en de sociale zekerheid. Dat zal moeten blijken uit regeringsonderhandelingen zodat men tot een geïntegreerd ouderenbeleid kan komen. Een splitsing van de sociale zekerheid dringt zich op zowel inhoudelijk, wat de accenten van het beleid betreft, als puur financieel. Dit niet erkennen is niet alleen politiek onverantwoord, het is sociaal onrechtvaardig. Het legt een hypothec op de toekomst en dus ook op onze eigen toekomst. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, waarde collega's, graag hadden wij nog even onze standpunten verduidelijkt in verband met de lovenswaardige beleidsbrief over de ouderen die mevrouw de minister ons een jaar geleden heeft voorgesteld maar door omstandigheden nu pas ter sprake komt in de plenaire

vergadering van de Vlaamse Raad. Ik zal wat mevrouw Maximus en de heer Van der Sande in de commissie hebben gezegd, aanvullen en zal mij niet wijden aan de thema's die zij hebben besproken.

Eerst wil ik enkele algemene opmerkingen maken met betrekking tot de beleidsbrief. De SP stelt vast dat de minister zich in het eerste deel van haar beleidsbrief, het zogenaamde theoretische deel, baseert op een goed onderbouwd en modern inzicht in het ouder worden. In heel wat opzichten kunnen wij ons aansluiten bij het beleidskader dat op basis daarvan wordt geschetst.

Mevrouw de minister mag het mij toch niet kwalijk nemen dat ik enkele lacunes naar voren wil brengen. Ik wil niet de indruk geven dat wij ons tegen het geheel afzetten maar het moet mij toch van het hart dat er uit het overzicht enkele tekorten blijken.

Ten eerste, er wordt weinig of geen aandacht besteed aan de financiële positie van senioren, positie die herhaalde malen, ook vandaag, aan bod is gekomen. De betaalbaarheid van de vaste leefkosten waarin vooral de huur doorweegt en de betaalbaarheid van de zorg zijn nochtans levensgrote problemen waarmee bejaarden worden geconfronteerd. Wij vinden geen voorstellen in verband met het probleem van de betaalbaarheid van de rusthuizen, het ongelijke zakgeld dat wordt toegekend, het systeem van de onderhoudsplicht dat niet blijvend aanvaardbaar is.

Ten tweede, voor alles willen wij op korte termijn meer duidelijkheid in het dossier van de zogenaamde zelfstandigheidsverzekering. Wij noteren dat de minister deze verzekering als een gemeenschapsbevoegdheid claimt.

Ten derde, wij stellen weinig of geen aandacht vast voor de personeelsproblematiek in de bejaardenzorg, voor de sociale onderwaardering. De arbeidsdruk, de te hoge werklust en

Dielens

de nepstatuten komen praktisch niet ter sprake.

Ten vierde wordt in de beleidsbrief terecht aandacht gevraagd voor de kwaliteit van de zorg en de zorg op maat. Toch worden de rechten en de medeverantwoordelijkheid van de gebruiker vrij stiefmoederlijk behandeld.

Ten vijfde is de ontzuilingsgedachte niet in de beleidsbrief terug te vinden. In de bejaardenvoorzieningen worden wij blijvend geconfronteerd met het overwicht van één zuil, ook in de nieuwe verzorgingsvormen.

Het onderdeel gezins- en bejaardenhulp in de beleidsbrief confronteert ons nogmaals met de problematiek van de wachtlijsten. Er moet prioritair een wetenschappelijk verantwoorde spreiding komen van de diensten. De continuïteit van de dienstverlening moet aanzienlijk verbeteren. De dienstverlening moet cliëntvriendelijker worden. Het pluralisme in het aanbod moet worden versterkt.

Voorts moet er werk worden gemaakt van de oprichting van geïntegreerde thuiszorgdiensten. Op Vlaams niveau moeten de gezins- en bejaardenhulp, de poetshulp, de klusjesdiensten, de boodschappen- en oppasdiensten versmelten tot geïntegreerde thuiszorgdiensten met een multidisciplinaire personeelsformatie.

De SP pleit voor de uitbreiding van de forfaitaire subsidiëring van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp tot een veralgemeend zorgforfait voor de geïntegreerde thuiszorgdiensten. Het zorgforfait moet worden gekoppeld aan het zorgafhankelijkheidsprofiel van het cliënteel, het aantal geholpen gezinnen, het aantal gepresteerde uren en de aard van de hulpverlening.

Voor de dienstverlening moeten uniforme cliëntbijdrageschalen worden ingevoerd, die - zoals nu voor de ge-

zins- en bejaardenhulp - aangepast zijn aan het inkomen en de gezinssituatie. Het is aangewezen een lager tarief voor langdurige en intensieve hulp in te voeren.

Het loslaten van het lineair karakter van de toekenning van de contingen-ten in gezins- en bejaardenhulp moet een betere regionale verdeling mogelijk maken, maar tegelijk het pluralistisch karakter van het aanbod versterken. Vandaag bestaan er in de sector quasi-monopolies. In elk geval moet gelijke toegankelijkheid voor iedereen gewaarborgd zijn, los van enige zuilgebondenheid.

Het programmatiecijfer van de transmurale voorzieningen blijkt weinig te maken te hebben met de reële uitbouw, zeker in vergelijking met de residentiële sector.

Bejaardenbeleid is nog steeds voor alles een instellingenbeleid.

Voor de dienstcentra is 20 percent van het programma gerealiseerd of gepland. Voor de dagcentra belooft dit percentage 41 percent.

Interessant is het idee van het beschut zelfstandig wonen, dat in de lijn ligt van de ADL-projecten bij ons en de woonzorgprojecten in Nederland. Volgens ons is dit het echte alternatief voor de licht zorgbehoevenden in de rusthuizen.

Zo kom ik tot de problematiek van de service-flats als onderdeel van de semi-residentiële voorzieningen.

Ik herhaal nog even onze opvattingen met betrekking tot deze woonvorm, zonder hiermee te willen zeggen dat wij de inspanningen van de minister ter zake niet zouden waarderen.

Wij zijn ons ervan bewust dat voor een bepaalde groep van senioren hierdoor een oplossing wordt geboden voor het huisvestingsprobleem.

Service-flats zijn immers huisvestingsbeleid met een franje van welzijn.

De minister erkent dit door te zeggen dat de zorggrenzen van de service-flats de limieten van de thuiszorg zijn.

In de beleidsbrief bevestigt zij ook dat de service-flats valide ouderen moeten opvangen die anders in rusthuizen zouden terechtkomen.

Wij zijn van mening dat valide ouderen zo lang mogelijk in de samenleving moeten blijven. Problemen in verband met eenzaamheid, sociaal isolement en verarming moeten daar worden opgelost via het inclusief beleid dat de minister zelf als essentieel naar voren schuift. Deze problemen zijn immers niet uitsluitend de problemen van bejaarden.

De Vlaamse overheid zou zulke inspanningen eigenlijk moeten doen in het kader van de sociale huursector - met redelijke en aan het inkomen aangepaste huurprijzen - door te voorzien in een voldoende groot aanbod van kleinere, aanpasbare woningen.

Het welzijnsbeleid moet ervoor zorgen dat er een voldoende gecoördineerde thuiszorg wordt geboden. Het uitdagende en positieve van het Bevak-financieringssysteem lijkt te zijn dat het een beter woonperspectief kan geven aan de huidige generatie bejaarden. Er komen woningen voor bejaarden bij en door het wegvallen van de overeenkomstige uitgaven op de Vlaamse begroting komt er een zekere ruimte vrij voor sociale initiatieven. We mogen onszelf echter niets wijsmaken. Met het alternatieve financieringssysteem wordt een marktconform systeem geïnstalleerd waarin van een gefundeerd sociaal ouderenbeleid weinig sprake kan zijn. Elke geïnvesteerde frank zal financieel moeten renderen. Een welzijnsbeleid kan niet worden gebaseerd op leningen aan marktrenten. In heel wat opzichten zullen de lasten nu terecht komen bij de OCMW's en de financiering van deze sociale factor zal verschuiven naar de gemeentelijke belastingen.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Dielens, ik meen dat u zich fundamenteel vergist. Elke geïnvesteerde frank moet uiteraard altijd terugbetaald worden en moet op een normale manier renderen, hetzij via belastingen, hetzij met een rechtstreekse financiering. Een frank is een frank en het rendement op die frank is eigenlijk altijd marktconform.

De heer F. Dielens : In de financiële wereld is dat zo, maar dit betreft de sociale wereld.

Minister W. Demeester-De Meyer : Dat is een vast uitgangspunt. Het rendement op die frank blijft altijd normaal, eventueel met een kleine schommeling. Wij hebben gekozen voor het aantrekken van middelen uit de gemeenschap die we rechtstreeks kunnen investeren. Dat laat ons toe een beleid te voeren waardoor de service-flats goedkoper zullen zijn dan vandaag. Dan speelt de individuele vrijheid van elke OCMW of V.Z.W. niet meer, maar dan zal er een georganiseerde aanpak zijn. Als wij in de toekomst de huurprijzen van de service-flats aanzienlijk naar beneden kunnen halen, kunnen we toch ook wel spreken van een sociaal rendement.

Mevrouw Adriaensens, voorzitter van de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten stelt met een zogenaamde grondige financiële analyse van de details van het Bevak-project en de financiële berekeningen die we zelf hebben gemaakt, het project in een negatief daglicht. We hebben daarover inmiddels al tal van besprekingen gevoerd. Zij kunnen hun stelling echt niet hard maken.

Het systeem is totaal nieuw en ik begrijp volkomen dat er daaromtrent vragen rijzen die moeten worden beantwoord.

Ik betreur wel de paragraaf in de bewuste brief, die ook al naar de verschillende OCMW's is gestuurd. Het

is een paragraaf zonder betekenis. Onrust zaaien is een slechte tactiek om een nieuw systeem op gang te brengen.

Ofwel is men in Vlaanderen bereid vernieuwend te denken en dan werken we allemaal samen om een systeem uit te werken dat sociaal is en tegelijkertijd interessant voor de bewoner en voor de belegger, ofwel willen we dat niet en dan doeken we het project terug op.

Laat ons met elkaar praten zoals volwassen mensen, dat lijkt mij veel boeiender. We weten dat het systeem goed is. Kent u de huidige prijzen van de service-flats van de OCMW's, mijnheer Dielens ?

De heer F. Dielens : In mijn gemeente betaalt men 15.000 frank en in een naburige gemeente 17.000 frank.

Minister W. Demeester-De Meyer : Wij zullen er met ons systeem in slagen een maximumprijs van 15.000 frank vast te leggen. Thans lopen er projecten met prijzen tussen 17.000 en 20.000 frank. Het gaat toch overall om dezelfde service-flats, gebouwd volgens dezelfde reglementering, met dezelfde oppervlakte.

Laten we toch allemaal aan hetzelfde zeel trekken. Als kritische beschouwingen gebaseerd zijn op precieze gegevens, dan ben ik bereid tot praten over een herziening, maar anders zeker niet. Ik stel dus voor om verder te werken aan iets waarin veel Vlamingen beginnen te geloven.

De heer F. Dielens : Mevrouw de minister, ten eerste, heb ik u geen brief geschreven, en ten tweede, ben ik wel vertrouwd met het probleem. Wij hebben al verschillende discussies hierover in de commissie en elders gevoerd. Ik ben er niet van overtuigd dat de service-flats die u beoogt, wel de beste formule zijn.

Minister W. Demeester-De Meyer : Kunt u mij zeggen waarom ?

De heer F. Dielens : Ik zal u zeker zeggen waarom.

Met deze formule wordt een toch eerder kapitaalkrchtig publiek aangesproken dat aldus een bezettingsrecht krijgt, zijnde een dak boven het hoofd voor de rest van hun leven, terwijl andere mensen die minder kapitaalkrchtig zijn - als de formule succes kent - riskeren uitgedreven te worden. Hierdoor is het systeem fundamenteel onrechtvaardig. Maar ik geef toe dat het financieringssysteem dat daarvoor werd uitgewerkt, wel vernuftig is en dat het geld gezocht werd waar er mogelijkheden zijn.

Mevrouw de minister, sta me toe u een fundamentele vraag te stellen. Heeft de formule succes of heeft men alle moeite van de wereld om de in aanbouw zijnde service-flats te laten bewonen ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Zodra de service-flats af zijn, zijn ze haast altijd bewoond. Door de grondige vernieuwing in de rusthuizen en ingevolge de hoge huurprijzen daar, is er daar wel ruimte vrij gekomen. Van de service-flats kan dit zeker niet worden gezegd, zeker niet als ze beantwoorden aan de projecten.

Om succes te kennen, moeten de service-flats wel aan een aantal voorwaarden voldoen : ze moeten goed gespreid worden, ze mogen niet te groot zijn enzovoort. Alle projecten gerealiseerd in het kader van het initiatief van de heer Lenssens blijken allemaal een succes. Ik heb dat bij verschillende bezoeken kunnen vaststellen. Gisteren nog heb ik de opening meegemaakt van een service-flat in Wilrijk. Van de 59 geplande plaatsen waren er bij de opening al 57 bezet.

Het heeft natuurlijk geen zin een gebouw met 100 service-flats in te planten in een gemeente met 10.000 inwoners. Die zullen niet bezet raken. Ik weet dat er in enkele kleine gemeenten in Vlaanderen te groot werd gedacht, maar in de meeste gevallen stemt het aanbod overeen met de behoeften.

Demeester-De Meyer

Het is wel juist dat wij ons over de toekomst van de rusthuizen zullen moeten bedenken.

De heer F. Dielens : Mevrouw de minister, in mijn eigen gemeente die 14.000 inwoners telt, krijgen wij de 20 service-flats amper vol en in naburige gemeenten geraken de serviceflats helemaal niet gevuld.

Er zit iets fundamenteels contradictoerisch in het opzet. In principe zijn service-flats bestemd voor valide bejaarden. Zoals het project nu loopt, kan men er zeker van zijn dat er uiteindelijk veel niet-valide bejaarden in de service-flats zullen overblijven. Wat concreet betekent dat deze bejaarden op hoge leeftijd een tweede keer zullen moeten verhuizen : een eerste keer naar de service-flat en een tweede keer naar een rusthuis of elders naartoe.

Iedereen kent toch wel het gezegde met betrekking tot de huisvesting van bejaarden, namelijk dat een oude boom best niet meer wordt verplant.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Dielens, u maakt een redeneringsfout.

85 percent van de bejaarden wordt oud, tot het einde van hun leven, in zeer goede omstandigheden en heeft geen nood aan extra begeleiding of is niet zorgbehoevend.

Het is niet de bedoeling mensen die naar een serviceflat gaan, op termijn sowieso nog eens naar een rusthuis te laten verhuizen. In zeer uitzonderlijke omstandigheden zal dit misschien wel nodig zijn.

De heer F. Dielens : Het is dus niet de bedoeling ? Men zal ze dus ter plaatse laten, wetende dat niet 15 maar wel 46 percent van de 75-plussers niet langer valide blijft ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Een service-flat creëert mogelijkheden voor de valide bejaarde, de bejaarde die grotendeels zelfstandig wil

blijven, die enkel en alleen een beroep wil doen op diensten en die daarenboven in een veilig en beschermd midden wil vertoeven en een grote privacy genieten.

In antwoord op de bemerking van een lid dat daarstraks het woord heeft gevoerd, wil ik inzake veiligheid zeggen dat veiligheid precies een element van het beleid is dat wij voor de bejaarden trachten te voeren, namelijk dat zij in een veilig midden kunnen vertoeven. Het grootste percentage van mensen die kiezen voor een service-flat, zijn mensen die daarin tot het einde van hun dagen zullen verblijven en die met de beperkte diensten eigen aan serviceflats, daar een aangenaam einde van hun dagen kunnen beleven. Het is niet de bedoeling van een serviceflat naar een rusthuis te gaan, tenzij er effectieve nood zou zijn. Dat kan in bepaalde, uitzonderlijke omstandigheden wel het geval zijn.

Ik wens ook te zeggen - en u zal dit terugvinden in het rapport betreffende de rusthuis-infofoon - dat een aantal, zij het OCMW's of particuliere instellingen, haar service-flats eigenlijk ter beschikking stelt als een mooi rusthuis ; dat is uiteraard niet de bedoeling. De service-flat is een service-flat, het rusthuis is een rusthuis en is bedoeld voor een ander soort van bejaarden.

Mijnheer Dielens, u hebt vaak gezegd dat het Bevak-project niet sociaal zou zijn. U moet goed beseffen dat de eerste twintig jaar - en als men het project opzet zoals wij het hebben gedaan, namelijk in een fase-ring - permanent een groot aantal flats ter beschikking zullen zijn van anderen, namelijk 2,5 en . . . wellicht nog meer per intekenenden. Als dit geen sociaal rendement is, weet ik niet wanneer wel over een sociaal rendement kan worden gesproken.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik vind dit een boeiende discussie.

Wij hebben al vaak deze regering aangevallen en op verschillende punten kritiek geleverd. Op dit vlak moet ik in alle eerlijkheid toegeven dat de Vlaamse regering een goed initiatief heeft genomen met de invoering van het systeem van serviceflats. Hierdoor wordt geldt losgeweekt uit de particuliere sector om te voldoen aan een behoefte waarvan iedereen erkent dat er een probleem bestaat inzake huisvesting van bejaarden.

Mijnheer Dielens, ik heb de indruk dat het u vooral op ideologisch vlak stoort dat men de particuliere markt betreft bij het project en dat bepaalde systemen worden ontwikkeld die meehelpen aan de invulling van een sociale behoefte.

In alle eerlijkheid is dit juist een optie die, indien onze partij aan de regering zou deelnemen, wij uit liberale hoek zeker zouden steunen, namelijk de particuliere sector hierbij te betrekken en te stimuleren om sociaal te zijn.

Ik kan niet begrijpen wat uw fundamentele bezwaren kunnen zijn ; zoals gezegd lijkt het mij eerder een ideologisch bezwaar, een soort bezwaar van afgunst, dus dat degene die over geld beschikken het in een dergelijk project kunnen investeren. Het globale sociaal rendement van dat initiatief brengt toch mede een oplossing voor het fundamentele probleem van de huisvesting van de bejaarden.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens : Mijnheer Renys, mijn fundamentele kritiek op het financieel aspect van een dergelijk systeem bestaat erin dat men met een dergelijke politiek een bezettingsrecht aan kapitaalcrachtigen verleent, terwijl degenen die niet over de middelen beschikken, dat recht niet hebben. Daarnaast zijn er

Dielens

sociale redenen om het systeem van de service-flats niet uit te breiden. Zo gaat men terug naar een isolement van de bejaarden die gegroepeerd worden in zelfde gebouwtjes.

Ik wil niet de indruk wekken dat wij per se de service-flats willen wegdenken. Het is evenwel ons volste recht er vraagtekens bij te plaatsen. Onzes inziens gaan wij immers, niet het minst op sociaal vlak, in tegen het beleid dat wij voor de bejaarden wensen, namelijk een beleid van integratie. Service-flats zijn bestemd voor valide bejaarden. Welnu, sta hen in godsnaam toe in de maatschappij te blijven en bouw voor hen sociale woningen midden de andere woningen ! U vroeg mij om sociale motieven voor onze stellingname. Ik geef ze u.

De heer A. Denys : Wat willen de bejaarden zelf ? Die vraag moeten wij ook durven te stellen.

De heer F. Dielens : De bejaarden willen zo lang mogelijk in de eigen vertrouwde omgeving verblijven. Daar spelen wij op in.

Ik kom nu tot een voorlaatste punt, namelijk de rusthuizen of de residentiële sector. Uit het demografisch materiaal blijkt dat het aantal bestaande en geplande rusthuizen de behoefte aan rusthuisbedden zowel volgens een minimaal als volgens een maximaal scenario ruimschoots overschrijdt. Overigens laat ik terzijde opmerken dat eenzelfde evolutie zich in de service-flats zal voordoen als deze in de rusthuissector. Volgens het ene scenario zijn er in 2000 bijna driemaal teveel rusthuisbedden ; volgens het andere scenario zijn er in 2000 de helft teveel. Indien wij de bestaande en geplande bedden samentellen, is het programmatische cijfer in de rusthuissector overigens opnieuw met 9 percent overschreden.

Natuurlijk wensen wij in geen geval dat bejaarden omwille van hun zorgbehoefte onmogelijk nog in de eigen woning kunnen blijven en niet

bij familie of vrienden terecht kunnen, in de kou blijven staan. Wij wensen evenmin het in instellingen stoppen van bejaarden te stimuleren. De minister weet beter dan wie ook dat de kredieten niet onbegrensd zijn. Indien het geld van de Gemeenschappen en de federale overheid massaal blijft gaan naar intramurale zorg, zal er altijd te weinig overblijven voor het verbeteren van de situatie van de thuiswonende bejaarde. Daardoor blijft hij verplicht eerder dan nodig en tegen zijn zin de eigen woning te verlaten en naar een rusthuis te verhuizen. Deze vicieuze cirkel moet worden doorbroken.

Geen enkele bejaarde kiest er zonder reden voor het zelfstandig wonen op te geven om zijn dagen te slijten in een instelling. Problemen van onaangepaste huisvesting, gebrek aan woonzekerheid voor huurders, vereenzaming en onveiligheidsgevoelens drijven hem tegen zijn zin weg uit de eigen woonomgeving. De verontrustende berichten over de lange wachtlijsten voor opname in een rusthuis zorgen ervoor dat veel ouderen zich preventief laten opnemen. Wij zeggen daarentegen dat de overheid hier moet ingrijpen met een versterkt beleid inzake aangepaste huisvesting, armoedepreventie, samenlevingsopbouw en diens meer.

Tevens mogen wij niet doof blijven voor de klachten over de woonkwaliteit van de rusthuisbewoners. In dit verband juichen wij het initiatief van de minister toe om een rusthuis-foon te installeren.

Ten slotte benadrukt de SP-fractie nogmaals dat de vraag naar palliatieve zorgen niet met de vraag naar euthanasie mag worden gelijkgesteld. Wij zijn verheugd dat de minister hetzelfde standpunt inneemt, overigens met een voorzichtigheid die in dit kader volledig past.

Uiteraard schaarde de SP-fractie zich achter de motie van aanbeveling die door de collega's Maximus, Vandendriessche en Van Vaerenbergh werd ondertekend. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Michiel Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik val zeker in herhaling wanneer ik zeg dat een beleidsbrief volgens de groenen een vrijblijvend stuk is, waarin weliswaar een duidelijke visie naar voren wordt gebracht, maar dat verder geen legistiek belang heeft. Op het einde van een regeringsperiode heeft die beleidsbrief trouwens nog minder politieke waarde. Hadden we die vorig jaar sneller kunnen afwerken, dan was dit misschien anders geweest, maar nu komt dit document, jammer genoeg, veel te laat om er concreet nog iets mee te kunnen doen.

Ik wens zeer kort onze belangrijkste voorstellen in de commissiebesprekingen nog even herhalen. Ik zal mij echter onthouden van technische en zelfs retorische bespiegelingen. Onze opmerkingen zijn fundamenteel.

Ten eerste, we gaan akkoord met de visie dat het door de federale overheid gevoerde bejaardenbeleid geen adequaat antwoord biedt op de specifiek Vlaamse inzichten en doelstellingen. Dit betekent volgens ons echter niet dat de enige oplossing erin zou bestaan de sociale zekerheid maar meteen te regionaliseren. Waar de grenzen liggen van de bepaling persoonsgebonden aangelegenheden is niet altijd zo duidelijk. Een verfijning van de federale sociale zekerheid inzake bejaarden met de Vlaamse doelstellingen of een aanvulling ervan met persoonsgebonden kwalitatieve maatregelen, is volgens de groenen het snelst en ook het gemakkelijkst haalbaar.

Onze fractie is in deze aangelegenheden van oordeel dat we niet méér Vlaanderen moeten hebben. Bepaalde collega's, zoals de heer Annemans, zullen wellicht steigeren, maar de groenen willen vooral een kwalitatief beter Vlaanderen, en dit is niet noodzakelijk hetzelfde als méér Vlaanderen.

Maertens

Dit zal trouwens de teneur zijn van onze standpunten in de volgende zittingsperiode in het onafhankelijke Vlaamse parlement.

Ten tweede, de ouderenzorg moet volgens de groenen op de eerste plaats op de eerstelijns- en de thuiszorg zijn gericht. De meeste collega's hebben daarvoor heel wat lanssen gebroken. Voor de 85 percent valide ouderen is dit geen groot probleem, maar voor de zwaar zorgbehoevenden uiteraard wel.

Waar de sociale en economische grenzen van deze zorg liggen, is uiteraard een maatschappelijke en politieke keuze, en voor ons ook een ecologische keuze, zoals die werd verwoord op de dag van de thuiszorg te Gent door professor Igodt van de KUL. De heer Vandendriessche was daar eveneens aanwezig en kan dit getuigen.

Nadere toelichting daarover zou ons echter te ver leiden.

Dat de meerkost van de thuiszorg ten opzichte van de residentiële zorg in Nederland op 16 percent duurder wordt geschat, mag voor de Vlaamse Gemeenschap geen hinder zijn om deze voort uit te werken. Een solidariteit tussen de begoede valide bejaarden en de zwaar zorgbehoevenden is hier zeker aangewezen. We dringen daarom nog eens aan op een betere uitbouw van de diensten voor thuisverpleging en gezins- en bejaardenzorg tot 7 op 7 dagen en 24 op 24 uren. Of dit nu op zich moet staan of residentieel moet worden gekoppeld is niet de belangrijkste vraag. De kwaliteit ervan moet op de eerste plaats komen.

Daarom moet dringend een studie worden gemaakt over de reële werking van de samenwerkingsinitiatieven en van de zorgbemiddelaars, want daarover weten we eigenlijk nog veel te weinig. Dit punt is volgens de groenen prioritair. De transmurale en semi-residentiële voorzieningen moeten in dit verband de

thuiszorg steunen om onnodige opnamen in rusthuizen te voorkomen. Wanneer we vaststellen dat slechts 20 percent van de geprogrammeerde dienstencentra zijn gerealiseerd, dan is dit zeker een punt dat in de volgende zittingsperiode moet worden bijgestuurd. Dit geldt evenzeer voor de dagverzorgingscentra waarvan slechts 11 percent werd gerealiseerd.

Over de service-flats wil ik het hier niet verder hebben - daarover werd vandaag al veel gebakkeleid - maar ook daar rijzen nog bijzonder veel vragen, vooral in verband met de dreigende versterking van de duale samenleving, zoals collega Dielens heeft opgemerkt. Ik verwijs ook naar het tien-puntenprogramma van het Vlaams Ouderenoverlegcomité, waarin daarover toch zeer zinnige dingen worden gezegd.

Ook wat de problematiek van de rust- en verzorgingstehuizen betreft, zal ik niet herhalen wat in extenso in het verslag werd opgenomen. Op dit vlak staan veel punten al zeer lang ter discussie en dit blijft blijkbaar zo.

Ten slotte wil ik nog even herhalen dat de palliatieve zorg té exclusief is gericht op de kankerpatiënten en dat ze té residentieel wordt omkaderd. De kankerpatiënten vormen uiteraard de moeilijkste groep, maar zeker niet de enige. Onze fractie zal deze beleidsbrief niet goedkeuren, ook als is het geen slecht werkstuk, omdat hij geen enkele legistieke waarde heeft.

De voorzitter : Mijnheer Maertens, de heer Annemans wenst u te onderbreken voor een persoonlijk feit.

De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer Maertens, u hebt het zoëven over mij gehad. Het Vlaamse Blok blijft erbij dat wij de Belgische dranghekens omver moeten lopen, ook als de Belgische Grondwet daar eventueel onder terecht zou komen.

De heer M. Maertens : Mijnheer Annemans, wat bedoelt u precies met die dranghekens ?

De heer G. Annemans : Vlaanderen moet zijn bevoegdheden durven opeisen.

De voorzitter : Mijnheer Maertens, gelieve te besluiten.

De heer M. Maertens : Mijnheer de voorzitter, ik geloof dat dit een zeer venijnig steekje onder water was dat als persoonlijk feit kan worden beschouwd.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb nog vier opmerkingen in verband met het ouderenbeleid.

Mevrouw de minister, wat de service-flats en de Bevakts betreft, heb ik u reeds de eerste maal dat u het daarover had gezegd dat ik daar een voorstander van ben. Hetzelfde geldt voor mijn partij. Ik kan de bedenkingen begrijpen maar het komt er nu vooral opaan om het resultaat en de realiteit te zien van wat op stapel werd gezet.

Mevrouw de minister, misschien kunt u ons zeggen hoe het daar op dit ogenblik mee staat ? Als we dit weten staan we al heel wat verder. De Bevakts bieden in hun huidige vorm mogelijkheden voor de toekomst als alles in goede orde kan blijven verlopen.

Uit het hele verhaal van deze beleidsbrief zijn twee zaken te voorschijn gekomen.

Ten eerste is er het belang dat men hecht aan eerstelijnszorg. Dit maakt in Vlaanderen sedert lang opgang. Men moet steeds trachten er van in het begin bij te zijn, ook wat ouderen betreft. Dit is een goede optie die we verder moeten zetten.

Ten tweede blijkt uit deze beleidsbrief en uit de gevoerde discussies

Van Vaerenbergh

dat wanneer wij praten over ouderen, de leeftijd de enige gemeenschappelijke noemer is die zij hebben. Al de rest kan verschillen. Er zijn verschillen qua opleiding, zelfredzaamheid en belangstellingssfeer. Ouderen zijn per definitie een weerspiegeling van de maatschappij. Wanneer men die verschillen vaststelt en men ziet dat de Vlaamse Gemeenschap vooral opteert voor eerstelijnsopvang, dan is het duidelijk dat het Vlaams beleid haaks staat op het federaal beleid. Mevrouw de minister, u stelde dat ook vast in uw beleidsbrief. Uiteindelijk voelen wij ons gewrongen. Wij willen een bepaald beleid voeren, maar de financiering valt momenteel nog grotendeels onder de federale bevoegdheden. We stellen dit vast bij de ziekten invaliditeitsverzekering en bij de afhankelijkheidsverzekering. Zullen we een akkoord bereiken over de Vlaamse of federale bevoegdheid? Collega Maertens zei: Een beter Vlaanderen, ja, maar daarom niet meer Vlaanderen. Het antwoord van de Volksunie luidt: Een beter Vlaanderen, maar ook meer Vlaanderen. Ook dat kan kwaliteitsbevorderend werken. Wij pleiten dus klaar en duidelijk voor de splitsing van de sociale zekerheid. Zo kan het beleid dat Vlaanderen voor zijn ouderen wenst te voeren ingekaderd worden in de financiële mogelijkheden die ons momenteel ontnomen worden.

Dit betekent dat de splitsing van de sociale zekerheid *mèer* moet zijn dan een actueel gespreksonderwerp! De volgende legislatuur moet deze splitsing ook doorvoeren!

Deze splitsing zal tot stand moeten komen via een onderhandelingsproces.

De heer G. Annemans: Ik heb niet ontkend dat de splitsing van de sociale zekerheid voorwerp van onderhandelingen kan zijn.

De heer E. Van Vaerenbergh: Ik herhaal dat deze problematiek enkel

via onderhandelingen kan opgelost worden.

De Volksunie wenst dat het Vlaamse parlement niet wordt betutteld in de toegewezen beleidsdomeinen, ook niet inzake bejaardenbeleid!

De Volksunie wenst de volheid van bevoegdheden, ook op financieel vlak!

De heer G. Annemans: Mijnheer Van Vaerenbergh, u hebt gezegd voorstander te zijn van een beter Vlaanderen en van meer Vlaanderen.

Het 'Vlaams Blok is voorstander van een beter Vlaanderen dòòr meer Vlaanderen.

Het oorzakelijk verband staat immers buiten kijf.

Tijdens mijn tussenkomst heb ik duidelijk aangetoond dat de huidige verdeling van de bevoegdheden een geïntegreerd ouderenbeleid in de weg staat.

U spreekt over beter en meer.

Ik zeg beter door.

De heer E. Van Vaerenbergh: Mijnheer Annemans, ik zeg niet beter en meer, evenmin als ik zeg beter door.

De Volksunie wenst een beter beleid met meer bevoegdheden voor al de Vlamingen.

De voorzitter: Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer (op de tribune): Mijnheer de voorzitter, collega's, vooraleer te antwoorden op de tussenkomsten van de verschillende sprekers, wens ik te beklemtonen dat de besprekingen in de bevoegde commissie verrijkend waren zodat ons inzicht in de ouderen- en bejaardenproblematiek heel wat is verruimd.

Mijn antwoord bevat een aantal sleutelwoorden.

Dit beleid is en zal gekenmerkt blijven door een grote diversificatie.

Bepaalde collega's hebben verwezen naar nieuwe vormen van zorgaanbod zoals de dienstencentra en de kortopvang.

Het primordiaal uitgangspunt inzake ouderenbeleid voor zorgbehoevenden moet kaderen in een diversificatie van het aanbod. Dit aanbod moet de volgende domeinen bestrijken: van de thuiszorg, over een aantal vormen van transmurale zorg zoals de dienstencentra, naar de serviceflats en de rusthuizen.

Deze diversificatie die reeds in het verleden werd opgestart, zal in de toekomst verder moeten worden uitgebouwd.

Zolang de gezondheidszorg niet gefederaliseerd is, zal men alles in het werk moeten stellen om het overleg met de federale overheid te bestendigen!

Ik verklaar mij nader.

De federale overheid is van plan het aantal ziekenhuisbedden met 5.000 te verminderen. In een eerste fase zal de afbouw op vrijwillige basis worden doorgevoerd, nadien zal de federale overheid dwingende maatregelen nemen.

Bij de lancering van dit plan was de federale overheid van plan de 5.000 overtollige bedden om te zetten in RVT-bedden.

De Vlaamse overheid heeft hiertegen geprotesteerd en aangedrongen haar eigen weg te mogen gaan!

Uit het overleg met de federale overheid is ondertussen duidelijk geworden dat Vlaanderen een andere weg zal bewandelen dan Wallonië.

Het aantal rustoordbedden - ROB-bedden - en RVT-bedden in Vlaanderen is ruim voldoende. Omdat de tussenkomst van het Riziv voor een RVT-bed hoger ligt dan voor een ROB-bed is het echter belangrijk dat een groter aantal ROB-bedden worden omgevormd in RVT-bedden.

Demeester-De Meyer

Deze omzetting moet het in een eerste fase mogelijk maken de complementen die voor de RVT-bedden worden uitgetrokken, aan een bevordering van het beleid ten aanzien van de zwaar zorgbehoevenden. Dat komt dan meteen ook tegemoet aan de vraag naar een beter personeelsstatuut. De heer Dielens merkte dan wel op dat daarover weinig wordt gezegd, maar ik verzeker u ervan dat er hard wordt gewerkt om het personeel in deze sector meer mogelijkheden te bieden.

Een goed ouderenbeleid is een absolute noodzaak om tot meer coherentie te komen. Het spreekt vanzelf dat dit op langere termijn een federalisering van de gezondheidszorg vergt. Dat zal hoogstwaarschijnlijk in verscheidene fasen gebeuren, maar het moet. Op die manier zal ook de discussie van de afhankelijkheidsverzekering - ik noem ze eerder een zorgverzekering voor hulpbehoevende ouderen- van de baan zijn en kunnen we ze uitbouwen op het niveau waarop ook een coherent bejaardenbeleid wordt gevoerd. In de toekomst is daar dus ruimte voor en het zal in Wallonië en Vlaanderen op een andere manier in zijn werk gaan.

Mijnheer Maertens, u formuleerde al eerder bemerkings op beleidsbrieven allerhande. Ook vandaag opperde u dat ze in feite weinig zinvol zijn, maar ik wil u daarover binnen enkele jaren nog wel eens spreken. Ik stel hoe dan ook vast dat zowel de Gezinsbeleidsbrief, waarop u overigens ook al commentaar hebt geleverd, als de Ouderenbeleidsbrief voor vele mensen aan een bestaande behoefte voldoen. Ze bieden immers een houvast en tonen aan dat er een coherentie en continuïteit bestaat binnen het beleid. Bovendien vormen ze de basis voor wat al is verwezenlijkt en voor wat nog moet komen. Vroeger bestonden beleidsbrieven niet - vooral het federale niveau maakt er niet veel gebruik van - en toen verwees men altijd naar de zogenaamde contournota's van Nederland. Daar-

in werd immers een perspectief uitgebouwd op lange termijn. In grote redevoueringen pleitten parlementsleden voor een dergelijke basis voor de beleidsvoering. Ze vormden de onderbouw voor het beleid dat zelfs niet noodzakelijk binnen één zittingsperiode diende te worden volbracht.

Dat is dan ook de verdienste van deze beleidsbrieven. Ze lagen aan de basis van resoluties en verzekeren de continuïteit van het beleid in Vlaanderen. Ik geef grif toe dat ze niet perfect zijn en dat ze niet altijd op voldoende concrete feiten steunen, maar ze bieden tenminste een houvast voor het beleid. Ik had in elk geval de indruk dat op dat gebied een grote overeenstemming bestond. Bovendien blijkt dat ook uit de reacties van alle bewegingen die de beleidsbrieven hebben bestudeerd. Men opperde ook dat er onvoldoende informatie wordt verstrekt : wel daar komen dan de beleidsbrieven op de proppen. Elke reactie, elke beweging en elke bespreking die ze teweegbrengen, bewijst nog maar eens hoe belangrijk ze wel zijn.

De voorzitter : De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens : Mevrouw de minister, ik trek het principe van de beleidsbrieven niet in twijfel, maar het lijkt me toch duidelijk dat uw departement een enigszins inflatoire tendens vertoont op dit vlak. De beleidsbrieven volgen elkaar op. Dat lijkt me niet de juiste werkwijze. Over eender wat beleidsbrieven opstellen maakt u de titel van de Championette van de beleidsbrieven waardig. Andere departementen maken zich hier immers niet schuldig aan.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Maertens, ik maak er u attent op dat het aantal beleidsbrieven in andere departementen veel hoger ligt. U maakt deel uit van deze commissie en daarom vallen mijn beleidsbrieven op. Inzake welzijn, gezin en gezondheidsinstellingen

werden uiteindelijk vier beleidsbrieven voorgesteld en een aantal denknota's. Dit kan toch amper een "inflatie" worden genoemd, de uitgebreidheid van dit departement in aanmerking genomen. Ik raad u aan de andere beleidsbrieven eens te tellen.

Ik zeg niet dat er ergens één teveel is, het is wel belangrijk dat wij ons gezamenlijk kunnen buigen over een visie die wij over meerdere jaren uitstippelen. Laat ons, zelfs wanneer wij overgaan van de ene legislatuur naar de andere, ten behoeve van de mensen streven naar een zekere vorm van continuïteit. Als wij kunnen aantonen dat wat wij vandaag gezamenlijk hebben opgebouwd ook in een volgende legislatuur verder kan worden uitgewerkt, geeft de bevolking ons meer vertrouwen.

Het volgende punt dat ik wil behandelen, is de veiligheid. Eigenlijk wordt dit ouderenbeleid uitgebouwd met het oog op een veel grotere veiligheid voor ouderen. Het is juist dat men vanaf een bepaalde leeftijd een onveilig gevoel kan krijgen, zelfs wanneer er niet daadwerkelijk onveiligheid heerst, maar het gevoel is er.

Ik deel de mening van de heer Dielens niet wanneer hij stelt dat de service-flats tot gettovorming leiden. Ik heb heel wat mensen ontmoet die in service-flats wonen, en ik heb gezien hoe in het hele Vlaamse land nieuwe projecten tot stand zijn gekomen. Ik ben ervan overtuigd dat het wonen in service-flats voor ouderen een woonvorm van de toekomst is. Men voelt zich veilig, er is een bescherming, er zijn een aantal diensten en het is er ook goed wonen. De flats zijn mooi en goed gestructureerd, de ouderen kunnen ze zelf onderhouden en als men alleen is komen te staan, heeft men de gelegenheid met andere ouderen in contact te treden.

De vraag wordt gesteld of dit nu een huisvestingsbeleid betreft. Dat is misschien wel zo, maar dan moet er bijzonder veel veranderen in de huis-

Demeester-De Meyer

vesting, want huisvestingsbeleid impliceert dat men enkel een beroep kan doen op een dergelijke woonvorm als men zelf geen eigen woning heeft en als men aan bepaalde inkomenscategorieën voldoet.

Dat is natuurlijk niet de bedoeling van het ouderenbeleid. Het houdt dus het midden tussen huisvesting en welzijn. Het maakt mij niet uit hoe het wordt betiteld, het is een project van de Vlaamse regering waar wij in team werken. Indien men wilt dat het in de toekomst deel uitmaakt van het huisvestingsbeleid, zal er aan de reglementering een en ander moeten veranderen. Ik pleit er niet voor, omdat het goed is dat de diensten voor de service-flats kunnen worden verstrekt vanuit grotere entiteiten, en dat men dan in staat is deze service-flats goed te laten functioneren. De service-flats zijn een woonvorm voor de toekomst, en deze woonvorm zal bij ons de sociale woonpolitiek ten gunste beïnvloeden.

De heer L. Hancké : Mevrouw de minister, ik heb daarnet bij de vraag van de heer Denys geen tussenkomst gehouden, al was zijn tussenkomst duidelijk bedoeld om de SP wat te plagen.

Ik sluit mij volledig aan bij wat collega Dielens heeft gezegd. Dit is vanzelfsprekend geen ideologisch debat, waarbij de vraag wordt gesteld of deze zaken door de staat moeten worden gedaan, en er kan geen sprake zijn van het mobiliseren van spaargeld van individuen.

Wij zullen ons wel eens over het probleem moeten buigen en ons afvragen waar wij een scheidingslijn zullen trekken tussen een aantal opdrachten van de overheid op het sociale en het niet-sociale terrein.

Tijdens het debat over het havendecreet stelde men in de commissie dat de overheid zich uit dergelijke infrastructuurwerken moet terugtrekken en dat de particuliere sector erbij moet worden betrokken onder

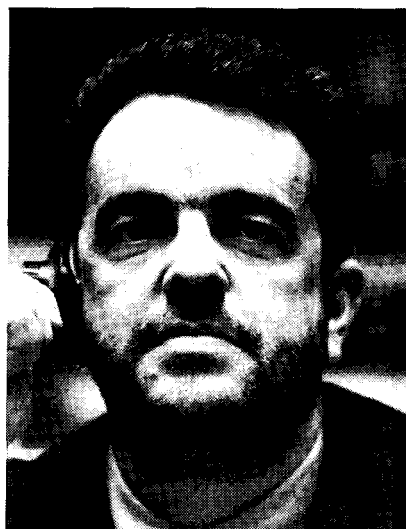
de vorm van participaties en joint-ventures. Men was het er echter over eens dat de overheid wel een grote rol moet blijven spelen in de sociale, niet solvabele behoeften. In dit verband werd onder meer gesproken over het bejaardenbeleid. Ik ben dan ook vragende partij om een debat te voeren over de sociale taken van de overheid. Het werken met spaargeld van particulieren kan een goede formule zijn, maar hierbij wil ik twee opmerkingen maken.

Ten eerste, wanneer de bejaardenflats worden beschouwd als een vorm van huisvesting voor mensen die het moeilijker kunnen betalen, komen we in de categorie van de sociale huisvesting en kan er eigenlijk geen onderscheid worden gemaakt op het vlak van de leeftijd. Ook de heer Dielens heeft hierop gewezen.

Ten tweede, ik meen dat er problemen kunnen rijzen in verband met de gevraagde prijs. Mevrouw de minister, u garandeert deze huisvesting voor de som van 15.000 frank. De kosten voor huisvesting mogen per gezin slechts een derde van het inkomen bedragen. Welnu, rekening houdend met het gemiddelde inkomen van de gepensioneerden, vrees ik dat het bedrag van 15.000 frank aan de hoge kant is.

Uiterekend de partij waartoe ik behoor, heeft in Vlaanderen de spits afgebeten op het vlak van de bejaardenflats. In Hoboken heeft de heer Gaston Debruyne dertig jaar geleden reeds een geïntegreerd circuit opgezet, waarbij er voor de bejaarden flats werden gebouwd. Op het ogenblik hebben het OCMW en de stad Antwerpen een realisatie van meer dan 1.200 flats. Dit aantal zal overigens worden opgetrokken tot **2.000**.

Wij zijn geen tegenstanders van deze formule, maar ze moet worden afgestemd op het geheel van de sociale woonvoorzieningen. Bovendien moeten we vooral oog hebben voor de bejaarden en we mogen de be-

VB-Kamerlid Gerolf Annemans (VB) greep zijn tussenkomst bij de bespreking van de Beleidsbrief Ouderenbeleid aan om in discussie te treden met Welzijnsminister Wivina Demeester-De Meyer (CVP)

taalbaarheid niet uit het oog verliezen.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Hancké, ik meen dat er hierover geen fundamentele meningsverschillen bestaan. Serviceflats kan men beschouwen als een deel van de sociale huisvesting, maar dit slechts gedeeltelijk. Dergelijke flats zijn bestemd voor mensen die zoeken naar bescherming en meer veiligheid. Uiterekend de voormalige voorzitter van het OCMW van Antwerpen heeft duidelijk gesteld dat het gaat om een ander soort probleem. Het gaat namelijk om de mogelijkheid die men de ouderen aanbiedt, in eerste instantie aan degenen die niet alleen zorgbehoevend zijn, maar die het ook financieel moeilijk hebben. De service-flats voor bejaarden kaderen in het ouderenbeleid. Ik ben het er uiteraard mee eens dat deze flats betaalbaar moeten blijven.

Demeester-De Meyer

Waar de kosten niet kunnen worden gedragen door de betrokkenen moet een tussenkomst, of het nu van de lokale overheid of van de gemeenschap is, worden georganiseerd. Het is een project waar de volledige regering achter staat. Wanneer de service-flats misschien op een andere manier kunnen worden gefinancierd, én een sociaal rendement hebben én de prijzen kunnen drukken, dan komen wij tegemoet aan de verschillende uitgangspunten die u hebt gesteld. Het zou fout zijn het principe van de service-flats enkel en alleen te zien in het kader van de ouderen, de bejaarden met minder middelen. Ook de andere bejaarden zoeken in vele omstandigheden veiligheid, bescherming en vanaf hun vijfenzeventigste jaar en ouder een woonvorm met een zekere dienstverlening. Daarbij kunnen sociale huisvesting en welzijn samenwerken.

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, er blijft toch een zekere frictie tussen de twee meerderheidspartijen. Wij hebben dat gisteren in de commissie voor de Economie tijdens de discussie over de bevordering van de economische expansie ook kunnen merken, dat kan de heer Dielens getuigen, waar Luc Van den Brande zich bij de heer Dielens excuseerde terwijl hij de verantwoordelijkheid voor het uitblijven van een aantal maatregelen op zijn voorganger, ik meen de heer De Batse-lier, schoof. De CVP ligt in het midden van het net. Ik meen dat zij van partner aan het wisselen is. De verschillen blijken alsmaar meer de jongste tijd.

De voorzitter : Mevrouw de minister heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Annemans, wij houden van continuïteit. Wij zullen zien.

Ook op het vlak van de veiligheid heeft de Vlaamse Gemeenschap de

jongste periode enorm veel inspanningen gedaan om de slachtofferhulp in het hele welzijnsbeleid uit te bouwen via polyvalente centra. Wij hopen dat wij ons daarmee specifiek kunnen richten tot de ouderen.

In verband met de betaalbaarheid wil ik het volgende zeggen. Betaalbaarheid wordt voor de ouderen in de toekomst een van de cruciale punten. Het gaat niet alleen over de prijzen van de rustoorden maar ook over de prijzen van het hele gamma diensten. Wanneer wij de privé-sector inschakelen om deze zorg verder uit te bouwen dan is dat omdat de betaalbaarheid van de ouderenzorg in de hand moet worden gehouden. Er mogen geen luxesystemen ontstaan waar degenen die voldoende middelen hebben een bepaalde zorg kunnen krijgen en de anderen het met een andere zorg moeten stellen. Dat is dan weer een cruciaal punt waarom de overheid een belangrijke rol moet blijven spelen in de ouderenzorg.

Voor de heer Vandendriessche heeft gesproken over kwaliteitsbewaking. De volgende regering zal een decreet desaangaande moeten opstellen. Ik zal de werken daaromtrent binnen de administratie zeker verder laten gaan omdat het een van de belangrijke factoren is die tot uiting zijn gekomen in de rusthuisinfofoon. Ik ben er over verheugd dat wij deze hebben ingesteld. Wij hebben zo kunnen vaststellen dat er aan de kwaliteit nog heel wat kan verbeteren. De Vlaamse regering reorganiseert momenteel een eigen inspectiedienst voor kwaliteitsbewaking. Het kan niet dat informatie aangaande het bestaan van een infofoon in bepaalde rusthuizen niet wordt doorgegeven. Wanneer er een signaal is kan er dan onmiddellijk verbetering optreden. Dit moet kunnen gebeuren onder de vorm van peer review in rusthuizen, in de sector van de gehandicapten, de gezondheidssector enzovoort. Wij hopen dat dit een van de eerste punten is waarvan

de volgende regering werk zal maken.

Op het vlak van de informatie moet de infofoon, die op dit ogenblik beperkt is tot de rusthuizen, worden uitgebreid naar service-flats. Op termijn kan hij misschien zelfs functioneren als een ombudsdienst voor ouderen. Dit is nu reeds gedeeltelijk het geval. Iedereen kan via de rusthuisinfofoon informatie inwinnen. Uit de documenten die ik u heb toegestuurd, blijkt dat de rusthuisinfofoon niet enkel als een klachtentelefoon functioneert, maar als een belangrijk informatie-element, zowel voor de ouderen als voor de overheid.

Ik wil er nog even op wijzen dat er bijzonder veel actieve ouderen zijn. Het beleid wordt in hoofdzaak toegespitst op zorgbehoevendenden, maar de grootste groep van ouderen is nog actief. Na de vele reacties die wij hebben ontvangen, vraag ik mij af of wij in onze vernieuwde maatschappij de ouderen vanaf 60 of 65 jaar, die nog zeer actief functioneren, niet kunnen inzetten ten dienste van de maatschappij. Wij hebben een vrijwilligersdecreet opgesteld. Sommige vormen van vrijwilligerswerk kunnen echter uitstekend door oudere vrouwen én mannen worden uitgevoerd, die elk met hun eigen kwaliteiten een zeer belangrijke rol kunnen spelen in onze gemeenschap. De overheid moet in deze materie niet regulerend optreden, maar kan wellicht stimulerend functioneren om de groter wordende groep van ouderen een actieve rol te laten vervullen in de maatschappij.

Wat de service-flats betreft, kan ik u meedelen dat de laatste technische elementen van het nieuwe systeem op dit ogenblik op punt worden gesteld. De Bevak is gevormd en wordt in samenspraak met de GIMV gerealiseerd. De banken die aan dit project deelnemen zijn aangewezen : het Gemeentekrediet, de ASLK, de KB en Bacob.

Demeester-De Meyer

Wij zullen overwegen of wij het vooropgezette tijdstip van de oproep zullen handhaven, dan wel of wij deze datum, rekening houdend met de omstandigheden, zullen verschuiven. Deze beslissing moet in de eerste plaats worden genomen door de Bevak, niet meer door de overheid.

Het project kan van start gaan met een eerste oproep naar de intekeenaars. Hierna zullen de geïnteresseerde OCMW's en VZW's worden aangewezen. De onmiddellijke interesse overtreft zelfs het dubbele van de mogelijkheden in het eerste pakket van 500 flats. Zelfs in de eerste fase zullen wij niet kunnen voldoen aan de vele vragen van geïnteresseerden om mee te participeren. Dit is in tegenstelling tot sommige gegevens die werden verstrekt.

Mijnheer de voorzitter, ik meen dat ik heb geantwoord op de belangrijkste vragen die vandaag werden geformuleerd.

Het belangrijkste element dat naar voren is gekomen, is dat iedereen erkent dat het ouderenbeleid verschoven is van een ontoereikend naar een hoopvol model. Wij zijn ervan overtuigd dat wij in Vlaanderen in staat zijn om de mensen tot aan het einde van hun dagen een goede maatschappij aan te bieden waarin ze gelukkig kunnen leven. Wij kunnen het aantal personen die met problemen zullen worden geconfronteerd zo beperkt mogelijk houden. **(Applaus)**

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

De bespreking is gesloten.

Motie van aanbeveling

De voorzitter : Door de heer Vandriessche werd tot besluit van deze beleidsbrief een motie van aanbeveling aangekondigd. Deze motie moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– **De vergadering wordt gesloten om 12.00 uur**

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van maandag 6 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer M. Didden tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bepaling van de Grensmaas als natuurontwikkelingsproject

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Vooreerst merkt de heer M. Didden op dat de recente overstromingen in het Maasgebied bewijzen dat deze vraag om uitleg, alhoewel reeds enige tijd ingediend, nog niets van zijn actualiteit heeft ingeboet. Spreker merkt op dat op 12 december 1994 te Maastricht de voorstelling plaats had van het verslag van de Commissie Boertien, de zogenaamde Maascommissie. Deze commissie stelt voor om een lange termijnproject te ontwikkelen waardoor de Grensmaas tussen Vlaanderen en Nederland als natuurontwikkelingsproject wordt bepaald. Het verslag van de Maascommissie werd reeds aan de minister overhandigd. Dit verslag zou niet alleen repercussies hebben aan Belgische zijde, maar ook aan Nederlandse zijde van de Maas.

Spreker zwaait lof toe aan de bevoegde Vlaamse minister voor zijn adequaat preventiebeleid en grote doortastendheid bij het inperken van het overstromingsgevaar. In deze context dringt het lid er bij de minister op aan, om onverwijld en onverkort uitvoering te geven aan het programma, zoals vastgelegd door de Dienst van het Albertkanaal.

De noodzakelijke dijkverstevingswerken en de ermede gepaard gaande onteigeningen dienen ten spoedigste aangevat, alsmede de onteigening van de onroerende goederen, gelegen in de winterbedding van de Maas.

Het lid is zich er terdege van bewust dat in de onteigeningsprocedure een delicate belangenafweging dient te geschieden van het openbaar belang en de aanspraken van de privé-eigenaars.

Het lid stelt terloops vast dat ook langsheen de Nederlandse oever van de Maas een oeverversterking dringend nodig is.

Inzake het gebied Hochterband te Lanaken, het gebied langsheen de Maasmeander te Herbricht en het meandergebied onder de E39 te Kotem-Maasmechelen, reikt het verslag Boertien enige suggesties aan. Het lid vraagt in hoeverre de Vlaamse minister hiermede rekening zal houden.

Daarenboven voorziet dit verslag dat het natuurontwikkelingsproject - dat tevens aan de oorsprong ligt van de beveiliging van de Maasstreek en -bewoners aan beide landsgrenzen - in verhouding zal staan tot het grinddecreet en de winning van het grind in het algemeen. Ook de verdieping van de Maas en de aangelanden zal aanleiding geven tot grindwinningsactiviteiten, waarmede men de dijkversteving zal financieren. Is de ruimtelijke impact van deze grindwinning wel voldoende ingeschat? Zijn deze wel opgenomen in het ontwerp-gewestplan?

Wat is het standpunt van de Vlaamse minister met betrekking tot het rapport van de Maascommissie ? Spreker meent dat het zowel vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening als dit van de wetgeving en begroting nuttig is, dat de minister dit standpunt toelicht.

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister antwoordt dat het Vlaams-Nederlands overleg over de ruimtelijke ordening en het ruimtelijk beleid in het grensmaasgebied gebeurt binnen de werkzaamheden van de Vlaams-Nederlandse Coördinatie-commissie Grensmaas van de Benelux Economische Unie.

Van Vlaamse zijde zijn hierbij, naast het provinciebestuur van Limburg, de gewestelijke administraties ruimtelijke ordening, milieu- en natuurbehoud, Waterinfrastructuur en het Bestuur Natuurlijke Rijkdommen betrokken.

Thans wordt in dit Beneluxoverleg een grensoverschrijdende ruimtelijke structuurvisie inzake de Grensmaasvallei voorbereid. In dit overleg zal ook de visie van de Vlaamse Maascommissie (o.a. het dijkenplan, toepassing grinddecreet, ...) mede behandeld worden. In de werkgroep is nog geen keuze gemaakt inzake de verschillende scenario's, zodat een beleidsuitspraak zeker voorbarig is.

Inzake de realisatie van het urgentieprogramma van de Dienst Albertkanaal, merkt de minister op dat er thans twee aanbestedingen in een eindfase zijn. De werken zullen eerstdaags starten. De overige aanbestedingen ten belope van 500 miljoen frank zullen nadien gespreid over een vijfjarenplan worden uitgevoerd.

In de aanbevelingen van de Grensmaascommissie werden meerdere denkpijsten aangereikt, o.m. de vrijwillige aankoop door de Vlaamse regering van alle binnen de winterdijk van de Maas liggende vaste constructies. Desgevallende zal tot onteigening worden overgegaan. Voor de vrijwillige aankoop is een krediet van 30 miljoen frank ingeschreven.

Inzake de maatregelen op korte termijn kondigt de minister aan dat de gemachtigde ambtenaren een strikt bouwverbod binnen de winterdijk zullen toepassen.

De in de Commissie Boertien vooropgestelde timing is door de recente overstromingen in de Maasvallei achterhaald. Het verslag van de Commissie Boertien is bespreekbaar voor de minister, op voorwaarde dat de Nederlanders langs de grens maar een aantal infrastructuurmaatregelen treffen in overleg met Vlaanderen. Vlaanderen is bereid voor een constructief overleg met Nederland.

Inzake de ontgrinding is de minister gekant tegen iedere ontgrinding van de uiterwaarden. Slechts scenario II laat een beperkte ontgrindingsactiviteit langs Vlaamse zijde toe. Hieruit vloeit voort dat de drie zones die in eerste instantie vermeld worden voor natuurontwikkeling langs Vlaamse zijde (Hochterband, Herbricht en Uiterwaard te Kotem) in het met betrekking tot kunnen betrokken worden. Het zijn verder relatief beperkte zones. Hochterband is reeds ontgrind, terwijl de grindlagen te Herbricht en Kotem vrij dun zijn. Grindvorming kan in deze zone dus geen prioriteit zijn bij de besluitvorming. Inzake het dijkendecreet stipt de minister aan dat het voorontwerp reeds werd goedgekeurd door de Vlaamse regering. Het advies van de Raad van State werd hierover bij hoogdringendheid ingewonnen. De minister dringt aan om dit ontwerp van decreet tegen mei 1995 in de Vlaamse Raad goed te keuren.

3. Repliek van de vraagsteller

De heer M. Didden dankt de minister voor zijn uitvoerig antwoord en verheugt zich over de grote inzet van de minister. Het lid drukt de wens uit dat het ontwerp van decreet betreffende de dijken vóór mei 1995 zal worden goedgekeurd in de Vlaamse Raad.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van maandag 6 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de regularisatie van de illegale weekeindwoningen

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer L. Van Nieuwenhuysen merkt op dat er recent heel wat beroering is ontstaan rond de vervolgingen waaraan eigenaars van weekeindwoningen blootstaan, onder meer in de recreatieverblijfsgebieden (Brecht, Schilde, Retie). Het Antwerpse Parket voert een systematisch vervolgingsbeleid ten aanzien van de eigenaars van illegale weekeindverblijven,

Een aantal eigenaars van dergelijke woningen die zonder bouwvergunning werden opgetrokken zijn onlangs veroordeeld tot afbraak en er zouden nog heel wat dossiers in de maak zijn. De schaarste aan natuurgebieden en open ruimte rechtvaardigt volgens het lid zeker dit handhavingsbeleid.

Spreker wijst erop dat er daarenboven ook grote onrust heerst bij bewoners van legaal gebouwde weekeindverblijven, die evenwel permanent hun woning betrekken. Ook zij kunnen worden gedagvaard, en veroordeeld tot het betalen van een aanzienlijke dwangsom.

Spreker stipt aan dat deze illegale weekeindverblijven meestal toebehoren aan minder kapitaalkrachtigen, die misleid werden en die te goeder trouw hebben gehandeld. Het lid stelt dat er tussen deze recreatiegebieden en de woongebieden ogenschijnlijk geen grote verschilpunten kunnen worden onderscheiden, noch op het vlak van de infrastructuurwerken, noch inzake de prijzen van de kavels.

Het verbod tot permanente bewoning in deze recreatieve verblijfsgebieden is voor velen onbekend. Meent de minister niet dat er naar de toekomst toe een soort meldingsplicht dient opgelegd aan de verkopers van dergelijke woningen evenals aan de notarissen die bij dergelijke transacties zijn betrokken.

De gemeentebesturen attenderen thans de bewoners van deze weekeindparken op het niet-permanente karakter van de bewoning. Evenwel, rijkelijk laat !

Het lid vraagt eveneens aan de minister of er aan het bestuur van Stedebouw reeds richtlijnen werden gegeven om ook die bewoners, die ter goeder trouw handelden, te vervolgen. Lijkt het de minister niet aangewezen om van bepaalde recreatiezones die reeds bebouwd zijn woonzones te maken ?

Spreker wijst op de sociale gevolgen van een verbod op permanente bewoning.

De uitzetting van de bewoners uit hun weekeindverblijf zal resulteren in een aanzienlijke depreciatie van het onroerend goed, dat meestal nog door een hypotheek is bezwaard.

2. Antwoord door de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister erkent het probleem van de illegale weekeindverblijven.

Het oprichten van welkdanige constructie dan ook zonder bouwvergunning is een strafbaar feit met het daaraan verbonden risico van beteugeling.

Wanneer ingevolge een aanvraag een bouwvergunning wordt verleend voor een weekeindverblijf in een zone voor verblijfrecreatie, wordt deze bouwvergunning slechts verleend met mededeling dat permanente bewoning onder geen enkel beding kan aanvaard worden.

Zulks is een bevestiging van het bestemmingsgebied.

Recreatiegebieden zijn immers overeenkomstig art. 16 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bestemd voor recreatieve en toeristische accommodatie, met inbegrip van verblijfsrecreatie.

De bestemming van deze gebieden is dus uitsluitend gericht op het element recreatie in zijn meest verschillende vormen. Gebouwen zijn in een zone voor verblijfsrecreatie dan ook slechts toegelaten op voorwaarde dat ze worden gebruikt voor recreatieve en toeristische doeleinden. De aard van de activiteiten waarvoor een gebouw bestemd is, is aldus bepalend voor de beoordeling van de verenigbaarheid ervan met de bestemming van het gewestplan. Enkel gebouwen die uitsluitend bestemd zijn voor activiteiten gericht op recreatie en toerisme zijn toegelaten.

Ingevolge art. 44 § 7 van de stedenbouwwet mag niemand zonder voorafgaandelijke vergunning het gebruik van vergunde gebouwen wijzigen, voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vastgestelde lijst.

Deze lijst is opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1984 hetwelk in art. 5 stelt : "Wanneer het gebruik van een vergund gebouw gewijzigd wordt wat de hoofdfunctie betreft, naar een nieuw gebruik, dan wordt deze gebruikswijziging geacht een belangrijke ruimtelijke weerslag te hebben op de onmiddellijke omgeving wanneer het gaat om een gebouw in een recreatiegebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied en het nieuwe gebruik bestaat uit het permanent bewonen."

Deze bepalingen houden een bevestiging in van het verbod om in een recreatiegebied een gebouw permanent te bewonen.

Van kopers in het algemeen en zeker kopers van een onroerend goed wordt verwacht dat ze de nodige voorzichtigheid aan de dag leggen alvorens een koop-verkoop overeenkomst af te sluiten.

Kopers die in een koop-verkoop zouden misleid worden (bedrog) kunnen altijd een vordering instellen tegen de verkoper volgens de regeling voorzien in het Burgerlijke Wetboek.

Er weze tevens gesteld dat belanghebbenden bij de gemeentebesturen inlichtingen kunnen verkrijgen over de bestemming van een goed dat zij wensen te kopen.

Ook is het de plicht van de notairs hen hierover te informeren.

Hij is verplicht in iedere reclame betreffende de verkoop, de verhuring van meer dan negen jaar, de vestiging van een recht van erfpacht of van een recht op opstal van of op onroerende goederen de meest recente stedenbouwkundige bestemming van die goederen vermelden met gebruik van de officiële terminologie, bepaald in het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Gelet op hetgeen voorafgaat ligt het niet in de bedoeling van bepaalde recreatiegebieden om te zetten in woongebieden met alle gevolgen vandie.

De minister merkt op dat de gemeenten vragende partij waren voor het voeren van een strikter handhavingsbeleid (onder meer vaststelling van de bouwovertreiding door de gemachtigde ambtenaar). Deze overtredingen worden gemeld aan de procureur-generaal.

Het Vlaamse Gewest moet zich niet meer burgerlijke partij stellen. Vele gemeenten weigerden gevolg te geven aan de omzendbrief van de federale minister van Binnenlandse Zaken die aan de gemeenten de verplichting oplegde alle inwoners van de verblijfsparken op hun woongebied in de bevolkingsregisters in te schrijven.

De omvorming van recreatiezones tot woonzones, hangt af van de gemeenten die bevoegd zijn voor de opmaak van BPA met betrekking tot de inrichting van hun grondgebied. De gemeenten dienen in deze context de nodige behoedzaamheid aan de dag te leggen, zoniet kunnen er bijkomende structurele problemen rijzen. In de gemeentelijke richtlijnen dienen voorwaarden opgenomen inzake bebouwing, volume, infrastructuur. De autonomie van de lokale besturen dient hierbij voldoende gerespecteerd.

3. Repliek van de vraagsteller

De heer L. Van Nieuwenhuysen dankt de minister voor het omstandige antwoord.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van maandag 6 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van een slotklooster op het Koninklijk Domein van Opgrimbie

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Mevrouw M.-J. Bauwen stipt aan dat op een gedeelte van het Koninklijk Domein van Opgrimbie een kloostercomplex wordt opgericht. Dit domein was oorspronkelijk op het gewestplan Limburgs Maasland ingekleurd als natuurgebied. De fysische toestand (begroeiing) is bos.

Om de bouw van het klooster mogelijk te maken is een wijziging van het oorspronkelijke gewestplan nodig. Het gewestplan Limburgs Maasland, werd wat het domein Fridhem, Langeberg betreft in herziening gesteld op 28 juni 1989. De motivering van de wijziging luidt als volgt : “Overwegende dat in de zone Fridhem, Langeberg, werken en handelingen moeten mogelijk zijn in overeenstemming met het huidig gebruik van het terrein”. Een lid van de regionale adviescommissie verklaart dat in de commissie hierover gepraat werd als “de koning moet eventueel een garage of een hondehok bij kunnen zetten” ; er werd alleszins niet gedacht of gesproken over andere of grotere bouwwerken vreemd aan de koninklijke wille. In het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1991 dat de gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland vaststelt staat : “Aanpassing van de zone Fridhem, Langeberg (Koninklijk Domein) zodat bepaalde werken en handelingen mogelijk worden”.

De bouwvergunning die op 14 december 1994 aan Mgr. Schruers, bisschop van Hasselt werd afgeleverd voor de bouw van het slotklooster, vermeldt : “Overwegende dat het ontwerp volgens het gewestplan Limburgs Maasland, gewijzigd bij het besluit van 10 juli 1991 van de Vlaamse regering, gelegen is in “zone voor Koninklijk Domein”, dat artikel 13 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan bepaalt : “De hoofdbestemming van deze zone is groengebied. Werken en handelingen worden toegelaten die nodig of nuttig zijn voor de inrichting van het gebied als Koninklijk Domein” ; dat de oprichting van een abdij als complementair aan deze in het gewestplan vastgelegde bestemming kan worden beschouwd ; dat de gebouwen en constructies zich in de groene omgeving integreren.

De vraagsteller vernam van de minister gaarne een antwoord op de volgende vragen :

1. Met welke argumenten kan de minister deze bewering, als zou de oprichting van een abdij complementair zijn aan de bij gewestplan vastgelegde bestemming, en dat de gebouwen en constructies zich integreren in de groene omgeving, staven ?

De bouwvergunning verwijst naar artikel 48 van de Stedenbouwwet, zoals vervangen bij artikel 7 van de wet van 22 december 1970, dat onder meer luidt als volgt : In afwijking van artikel 44 wordt de vergunning afgegeven door de minister of zijn gemachtigde wanneer ze wordt aangevraagd door een door de Koning aangewezen publiekrechtelijke rechtspersoon “.

De vraagsteller stelt dat de bouwvergunning verwijst naar het ministerieel besluit van 6 februari 1971 en 22 augustus 1988. Als gemachtigde ambtenaar wordt in deze ministeriële besluiten de directeur-generaal van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting aangeduid.

De bouwvergunning werd afgegeven aan Mgr. Schruers, bisschop van Hasselt, woonachtig te Hasselt door de gemachtigde ambtenaar.

Het lid vraagt of een bisschop een “publiekrechtelijk persoon is” die van artikel 48 van de wet op stedenbouw gebruik kan maken.

De vraagsteller werpt op dat uit de ingewonnen informatie blijkt dat een kerkfabriek, een seminarie en een kathedraal-kapittel beschouwd worden als een publiekrechtelijke rechtspersoon. Een bisschop en een bisdom zijn evenwel alleen elementen van de kerkelijke hiërarchische structuur, zonder hieraan evenwel de juridische kwalificatie van “rechtspersoonlijkheid” toe te kennen.

De vraagsteller steunt zich voor deze stelling op het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State, op 20 december 1961, uitgebracht over het voorontwerp van wet : "houdende goedkeuring van de wisseling van brieven van 6 december 1961 tussen de Heilige Stoel en België met betrekking tot de oprichting van het Bisdom Antwerpen en de wijzigingen in het Aartsbisdom Mechelen".

2. De vraag rijst of een bisschop kan worden beschouwd als een publiekrechtelijke rechtspersoon bij de behandeling van een bouwvergunning conform de bepalingen van artikel 48 van de Stedebouwwet.

3. Indien dit zo is, kan een publiekrechtelijke rechtspersoon een bouwvergunning, te zijnen titel afgeleverd, overdragen aan een vzw die als bouwheer optreedt van het betreffende gebouw ?

Volgens artikel 2, punt 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989, dient een MER opgesteld indien meer dan 3 ha. bos dient gerooid te worden met het oog op een ander bodemgebruik. De totale oppervlakte van de bouwwerken bedraagt iets meer dan 30.000 m². Voor de rooiing van het bos moet een bouwvergunning afgeleverd worden. Aangezien er geen afzonderlijke bouwvergunning is verleend voor de rooiing van het bos (dat moet gerooid worden in functie van de oprichting van de constructies) kan worden uitgegaan van de stelling dat deze bouwvergunning (voor de rooiing) geïntegreerd is in de afgeleverde bouwvergunning voor de constructies.

4. Moet dan ook het MER niet opgesteld zijn vóór het verlenen van deze bouwvergunning van 14 december 1994 ? En dient dan deze bouwvergunning niet in het kader van de MER-plicht te worden gevoerd ? (openbaar onderzoek, hoorzitting, verplicht informeren van de omwonenden, mogelijkheid van het indienen van schriftelijke opmerkingen en bezwaren)

Een lid formuleert geen principiële bezwaren tegen religieuze orden, maar pareert dat er voor de inplanting van het kloostercomplex toch andere sites voorhanden zijn, onder meer verlaten kloosterpanden en andere waardevolle panden die thans aan de verkrotting zijn overgelaten. Inhoudelijk treedt dit lid de vraagsteller bij, doch wenst nog meer precieze informatie over het "complementaire" karakter van de oprichting van de abdij aan de in het gewestplan vastgelegde bestemming. Dient deze complementariteit geïnterpreteerd als "nuttig" of "nodig".

Is deze abdij nuttig of nodig voor de bestemming als Koninklijk Domein en is deze abdij complementair voor de bestemming als Koninklijk Domein ? Hoe valt de oprichting hiervan te rijmen met de hoofdbestemming van het gebied als groene zone en stiltegebied. Ook nopens de nodige bijkomende vergunningsplichtige handelingen en werken (o.m. rooi- en van bos) rijzen vragen.

2. Antwoord door de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister wijst erop dat de bouwaanvraag betrekking heeft op een zone met bestemming "Koninklijk Domein". Het bijzonder voorschrift artikel 13, zoals vastgelegd na een procedure van wijziging van gewestplan (KB 10 juli 1991) luidt als volgt : "De hoofdbestemming van deze zone is groengebied. Werken en handelingen worden toegelaten die nodig of nuttig zijn voor de inrichting van het gebied als Koninklijk Domein".

Inzake de opportuniteit van de inplanting van dit kloostercomplex op een andere site, wenst de minister zich niet uit te spreken. De minister refereert naar de laatste wilsbeschikking van Z.M.K. Boudewijn, die dit stiltegebied wenste te bestemmen voor de bouw van een kloostercomplex van een strikt contemplatieve orde binnen het Koninklijk Domein. De minister deelt mede dat hij aan de directeur-generaal van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting verzocht na te gaan of de bouw van het kloostercomplex geen afbreuk doet aan de groene bestemming van het geheel. Het bijzonder voorschrift artikel 13 liet deze bouwwerken toe.

Het stedebouwkundig advies van die gemeenten Maasmechelen en Lanaken werd respectievelijk in juni en december 1994 ingenomen. Op 14 december 1994 werd de bouwvergunning afgegeven door de directeur-generaal aan Mgr. Schruers, als vertegenwoordiger van de vzw Bisdom Hasselt. Deze vzw die optreedt als bouwheer van het project wordt beschouwd als een vzw met een algemeen en publiek belang. Inzake het al dan niet MER-plichtig zijn van dit dossier, steunde de directeur-generaal zich op de gegevens van het bouwdoossier. Van een eventuele overdracht van deze bouwvergunning aan een vzw heeft de minister geen weet.

3. Replieken

De vraagsteller stelt vast dat de afgifte van de stedebouwkundige attesten door de gemeenten Lanaken en Maasmechelen in een ijtempo geschiedde. Het lid heeft hierbij zijn bedenkingen. De minister repliceert als volgt. Bij het indienen

van de bouwaanvraag werd aanvankelijk uit het oog verloren dat deze diende gericht tot twee gemeentebesturen. Van daar de korte termijn tussen de afgifte van de bouwvergunning en het advies van Lanaken.

De minister kan zich niet van de indruk ontdoen dat er rond dit dossier nodeloos aan stemmingmakerij wordt gedaan. Hierop benadrukt de vraagsteller dat dit geenszins de bedoeling is. Verder werpt de vraagsteller op dat de vzw Bisdom Hasselt een privaatrechtelijke vzw is.

De minister verduidelijkt dat een vzw een rechtspersoon is met een algemeen en publiek belang. Hierop merkt een lid op dat de rechtsleer en rechtspraak ter zake tegengestelde stellingen poneren. De minister benadrukt dat hij de politieke verantwoordelijkheid neemt voor de in dit dossier genomen beslissingen en benadrukt dat de directeur-generaal van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting nagaat of bij de behandeling van de bouwaanvraag de wettelijk voorgeschreven procedurevoorschriften worden nageleefd.

Het lid stelt nog dat de minister onvoldoende uitsluitel gaf over de begrippen "complementair" en "nuttig". Kan een abdij als nuttig of nodig worden beschouwd voor de bestemming van het Koninklijk Domein ? Een ander lid wenst te vernemen of er aan de gemeentebesturen een discretieplicht werd opgelegd ?

4. Aanvullend antwoord van de minister

De minister bevestigt formeel dat de in dit dossier genomen beslissing in alle openheid voorafgaandelijk in het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeenten werd besproken.

Na het overlijden van Koning Boudewijn werd dit project in diverse kranten uitvoerig toegelicht en werd steeds verwezen naar de wilsbeschikking van Koning Boudewijn. Ook Mgr. Schruers lichtte dit project uitvoerig toe op een regionale televisiezender. De minister betreurt de stemmingmakerij rond dit dossier.

De directeur-generaal van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting beoordeelde of de gegevens van het bouwdoos conform zijn met het bijzonder voorschrift artikel 13, zoals vastgelegd na een procedure van wijziging van gewestplan (KB 10 juli 1991).

De minister won het advies in van de directeur-generaal, die oordeelde dat in deze aangelegenheid niet geschaad is aan de groene bestemming van het geheel. Ook op basis van de gegevens van het bouwdoos is geoordeeld dat de aanvraag niet MER-plichtig is. De bouwvergunning is volkomen rechtsgeldig afgegeven.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van maandag 6 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouwovertradingen in de provincie Limburg

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Mevrouw M.-J. Bauwen meent dat men in dit Europees jaar voor de natuur niet naast de grote achteruitgang van de Limburgse natuur kan kijken. In de periode 1980-1990 werden in Vlaanderen ongeveer 20.000 bouwovertradingen gepleegd. In 1990 werd een piek van 3.000 bouwovertradingen vastgesteld. Dit zijn nog maar de gekende gevallen. Van de 7.000 bouw misdrijven waarin het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand werd gevorderd, kwam in de praktijk weinig of niets terecht.

In Limburg worden ieder jaar 400 bouwovertradingen behandeld. Ondanks de gewestplannen en de wet op de stede-bouw gaat de verwoesting van de open ruimte in Limburg steeds verder. De geplande A24 is slechts één voorbeeld hoe men in Limburg met de nog open ruimten en waardevolle valleien blijft omgaan. Eén van de aspecten van het onzorgvuldig omgaan met de open ruimte is het niet strikt toepassen van de wet op de stede-bouw. Van de in Limburg per jaar 400 behandelde bouwovertradingen komt een deel van de overtredders er vanaf met een transactiesom. In de helft van de gevallen wordt een aanpassing, herstel of afbraak bevolen. Een deel moet een meerwaardeprijs betalen. Dit betekent dat de meeste overtredders er goedkoop vanaf komen doch dat de bouwovertrading blijft bestaan. Dit heeft op lange termijn heel zware gevolgen voor mens en natuur. De Dienst Stede-bouw heeft gebrek aan mankracht (per buitendienst één ambtenaar voor bouw misdrijven te sanctioneren, op het hoofdbestuur 7 ambtenaren) en stelt zich slechts in uitzonderlijke gevallen burgerlijke partij om het herstel in oorspronkelijke staat te eisen. De gemeenten stellen zich ook geen burgerlijke partij.

Indien de bevoegde ambtenaren bij het opstarten van de illegale bouwwerken tijdig konden ingrijpen en de werken laten stilleggen zou veel schade kunnen voorkomen worden. De oplegging van een dwangsom door de rechtbank aan de bouwovertredders, is een belangrijk element van een adequaat handhavingsbeleid.

De Vlaamse gemeenschap stelt zich eveneens zelden burgerlijke partij bij een bouwovertrading, maar vergenoegt zich met de betaling van een boete. De gemeenten treden eveneens weinig op, gelet op de afhankelijkheid van de lokale politici van de kiezers. Zelfs de milieuverenigingen dienen blij te geven van een belang om het herstel in de oorspronkelijke staat te kunnen vragen. Dit betekent in veel gevallen dat alleen moedige particulieren, mits zij belanghebbende partij zijn en die daarbij zelf de procedurekosten dienen te betalen, de rechtzetting van bouwovertradingen bekomen. Dit alles brengt mede dat veel bouw inbreuken blijven en de natuur en de groene ruimten verder worden aangetast.

De vraagsteller meent dat er dringend maatregelen dienen genomen om de huidige toestand te veranderen.

De vraagsteller vernam gaarne een concreet antwoord op de volgende vragen :

1. Welke initiatieven zal de minister nemen om de Dienst Stede-bouw verder uit te bouwen ?
2. Dient aan de ambtenaren van Stede-bouw, de bouwinspecteurs geen ruimere bevoegdheid toegekend bij het vaststellen van milieudelicten ?
3. Zal de minister opdracht geven aan de dienst Stede-bouw voor iedere bouwovertrading een burgerlijke partijstelling te overwegen, zodat uiteindelijk onafhankelijke ambtenaren en niet de gemeentelijke gebonden politici de bewakers van de natuur kunnen zijn ?

Een lid sluit zich inhoudelijk volkomen aan bij de door de vraagsteller aangesneden problematiek en stelt vast dat de beslissingen genomen inzake stede-bouwkundige dossiers door de verschillende beslissingsniveaus (gemeenten, Bestendige Deputatie) vaak contradictorisch zijn.

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

1. De minister stipt aan dat in de bespreking van de krachtlijnen voor de nieuwe gewenste ruimtelijke structuur een aantal van de door de vraagsteller opgeworpen problemen reeds aan bod kwamen. Het RSV met uitvoeringsplannen en decretaal onderbouwd, zal moeten resulteren in adequaat handhavingsbeleid. Al te vaak werd de dynamiek van de ruimtelijke ordening miskend en het Departement Ruimtelijke Ordening stiefmoederlijk behandeld. Tevens werd onvoldoende alert gereageerd op een aantal ongewenste ontwikkelingen inzake ruimtelijke ordening, mede ingevolge de fragmentaire aanpak ervan.

Naar aanleiding van de herstructurering van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd in het Hoofdbestuur van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen een speciale afdeling Bouwinspectie opgericht. Het is de bedoeling dat deze afdeling in nauw overleg met de provinciale afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen en de juridische afdeling een coherent handhavingsbeleid uitbouwt.

Tevens zijn er, naar aanleiding van permanent overleg tussen het Gewest en de Parketten-generaal, afspraken gemaakt in verband met een prioritair vervolgings- en handhavingsbeleid. Deze afspraken zullen verder worden uitgewerkt op het niveau van de provinciale afdelingen en de Procureurs des Konings.

2. Op basis van artikelen 66 tot 68 van de huidige stedenbouwwet hebben de ambtenaren inzake stedenbouwmisdrijven een ruime opsporings- en vaststellingsbevoegdheid. Sinds de recente staats hervorming is het zelfs mogelijk om bepaalde hogere ambtenaren de hoedanigheid van officier van de gerechtelijke politie toe te kennen.

In het kader van de nieuwe organisatie van de provinciale afdeling zal het afdelingshoofd er moeten over waken dat de doelstellingen binnen de ruimtelijke ordening worden gerealiseerd. Een prioritaire doelstelling is het verzekeren van het sluitstuk van de Ruimtelijke Ordening, namelijk de handhaving.

3. Inzake de burgerlijke partijstelling van het Gewest stelt de minister dat deze door de rechtspraak niet meer wordt aanvaard. Een identiek effect wordt bereikt door het vorderen van de herstelmaatregelen voorzien door artikel 67 van de wet op de stedenbouw. Dit betekent dat de gemachtigde ambtenaar bij eenvoudige brief de afbraak en de dwangsom kan vorderen voor de rechtbank.

Met de parketten-generaal werd ook reeds informeel afgesproken dat er bij klacht van de gemachtigde ambtenaar, op basis van een misdrijf in een aantal prioritare gebieden (zwakke gebieden) tot vervolging zal worden overgegaan. De bevoegdheid van andere overheden zoals bijvoorbeeld het College van Burgemeester en Schepenen blijft uiteraard ook onverminderd bestaan.

In het algemeen herinnert de minister eraan dat in het vergunningenstelsel vaak een drie-, en soms een viertrapsprocedure wordt gehanteerd. De laatste proceduretrap oefent een autonome appreciatiebevoegdheid uit. Meestal willigt de minister de hem door de administratie overgelegde adviezen in (90 percent), na onderzoek van de gegevens van het dossier. Zelden stelt de minister bijkomende vragen. Wat de specifieke situatie inzake de beteugeling van de bouwmisdrijven in de provincie Limburg betreft, wijst de minister erop dat de Bestendige deputatie opteert voor een geïntegreerde aanpak bij de beoordeling van het stedenbouwkundige dossier en de afgifte van de milieuvergunning. Dit is evenwel in strijd met de wettelijke bepalingen. De vergunningen worden immers steeds afgeleverd of niet op basis van stedenbouwkundige argumenten.

Het ontbreken van de niet-afgifte van een milieuvergunning kan niet worden ingeroepen als argument om een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De procedure voor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning en deze voor de afgifte van een milieuvergunning zijn strikt gescheiden, maar bezitten evenwel een opschortend karakter. Een aantal dossiers werden door de administratie gunstig geadviseerd, op basis van stedenbouwkundige argumenten. De toekenning van de milieuvergunning behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu.

In Limburg oefent een lid van de Bestendige Deputatie twee bevoegdheden uit, namelijk Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening in eenzelfde dossier. Dit verklaart de disconcordantie in het beleid tussen de provincie en de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller betreurt de geringe invulling van het personeelskader in de buitendiensten van de administratie (1 ambtenaar). Dit maakt het voeren van een adequaat handhavingsbeleid bijzonder moeilijk. Hoe zal de minister hieraan verhelpen ?

De minister refereert naar het hoofdstuk inzake het handhavingsbeleid, zoals uitgewerkt in het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening. De versterking van het personeelskader is dringend nodig. De minister erkent de noodzaak hiervan. De huidige aanpak verleent evenwel aan de afdelingshoofden in de buitendiensten enige armslag om desgewenst binnen het bestaande personeelskader, zelf een aantal maatregelen te nemen. De reorganisatie van de Vlaamse Administratie impliceert geen bijkomende aanwervingen. Herschikkingen dienen eventueel tussen de diverse departementen doorgevoerd.

De minister belooft op vraag van een ander lid, aan de leden van de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, de nodige informatie inzake deze herschikkingen over te maken, alsmede de richtlijnen die de minister ter zake gaf aan de gemachtigde ambtenaren.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van maandag 6 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé A 24 (N.Z.-verbinding) te Houthalen-Helchteren

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller vestigt de aandacht van de minister erop dat de beslissing van de minister om het tracé van de A 24 in Houthalen-Helchteren niet aan te passen bij de betrokkenen van de buurten Kiewitwijk, Steenberg en Ranys blijft nazinderen en licht dit toe als volgt.

Op 24 maart 1994 antwoordt de minister op een schrijven van het buurtcomité dat voor het voorgesteld tracé aan het betrokken studiebureau een bijkomende beperkte haalbaarheids-MER zal gevraagd worden dat voor het bouwverlof 1994 aan de betrokkenen ter inzage zou worden gegeven.

In een brief aan het buurtcomité schrijft schepen van Leefmilieu en Verkeer van Houthalen-Helchteren (april 1993) : “Uw voorstellen ter zake zijn een weerspiegeling van hetgeen uw gemeentebestuur voor ogen heeft.”

De burgemeester van die zelfde gemeente schrijft in september 1994 : “Informeel vernamen wij dat het alternatief tracé een gunstige beoordeling zou gekregen hebben”. De minister verklaarde die week op TV-Limburg dat hij rekening zou houden met het voorstel van het buurtcomité.

Tijdens de interpellatie door de heer J. Ulburghs op 19 oktober 1994 verklaart de minister : “De plaatselijke Remogroep werd bij het uitwerken van het tracé betrokken. De Remogroep heeft voorgesteld het tracé te verschuiven zodat de hinder voor bepaalde buurten zou verminderen. Het MER steunt de visie van de werkgroep en stelt een wijziging van het tracé voor. Eind november zal mijn departement een voorstel van tracé dat gebaseerd is op de conform verklaarde resultaten van het MER, aan de Vlaamse regering voorleggen.”

Op 26 november verklaart de minister op TV-Limburg : “Wij wijken niet af van het voorziene traject”.

Graag vernam de vraagsteller van de minister een concreet antwoord op de volgende vragen :

1. waar is de beperkte haalbaarheids-MER voor het tracé Houthalen-Helchteren en waarom heeft tot nu toe nog niemand die gezien ?
2. Als het MER de visie van bovengenoemde Remowerkgroep steunde en een wijziging van het tracé voorstelde, waarom hebt u het MER dan niet gevolgd ?
3. Welke verantwoordelijken van Natuurbehoud spraken zich negatief uit over het veranderde tracé en welk was hun argumentatie ?
4. Waar blijft de reeds zolang aangekondigde conform verklaarde MER voor het volledige traject van de A 24 ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister verduidelijkt dat er voor het MER-rapport voor de Noord-Zuidverbinding duidelijk onderscheid dient gemaakt tussen het vak Noord (omlegging Hechtel-Eksel) en het vak Zuid (omlegging Houthalen-Helchteren).

Voor het vak Noord werd intussen een conformiteitsattest afgeleverd voor het MER-rapport op datum van 23 december 1994.

Voor het zuidelijk deel werd een, zoals door de deskundigen geformuleerde, “tracéstudie” uitgevoerd dat ook deel uitmaakt van de oorspronkelijke opdracht. Deze tracéstudie gaat ten gronde over het tracé van de omlegging zoals ingetekend op het goedgekeurd gewestplan bij KB op 3 april 1979. Dit wil zeggen dat juridisch en wettelijk op het weerhouden tracé een erfdiensbaarheid vastligt op deze terreinen. Reeds eerder besliste de minister principieel voor een omlegging

van het zuidelijk deel zoals ook voor het noordelijk deel, dat momenteel in uitvoering is. Het grondig wijzigen of verleggen van het tracé brengt met zich mee dat, niet bezwaarde terreinen nu worden belast met een erfdienstbaarheid.

Dit wil ook zeggen dat een dergelijke wijziging slechts kan doorgevoerd worden wanneer hieraan uitgesproken voordelen verbonden zijn, die voldoende en grondig kunnen verantwoord worden.

Om voormelde reden heeft de minister dan ook in verband met de voorstellen voor varianten op het tracé van het gewestplan, opdracht gegeven de tracéstudie ook uit te breiden naar deze varianten. Deze tracéstudies werden ondertussen ook afgerond en zijn bekend.

Mede op basis van de resultaten van deze studies beslist de minister het tracé van het gewestplan aan te houden. De minister verantwoordt dit als volgt :

- a) het bij KB goedgekeurd gewestplan waar sinds 1979 een tracé voor de omlegging is voorzien ;
- b) het maximaal vrijwaren van de open ruimte met het tracé van het gewestplan ;
- c) de bundeling van de lijninfrastructuur rekening houdend met een mogelijk latere opnieuw indienststelling van de spoorwegverbinding ;
- d) het tracé van het gewestplan bezwaart enkel de rand van een zeer waardevol gebied, terwijl het voorstel van variëte het waardevol gebied middendoor snijdt.

De zwakke punten voor het tracé van het gewestplan namelijk de grondwaterspiegel, het biologisch milieu en de nabijheid van woongebieden, waren echter niet van die aard die een wijziging van het tracé van het gewestplan verantwoorden. Temeer daar bij de bouw van de omleidingsweg maatregelen kunnen en derhalve zullen genomen worden om voormelde hinder zo minimaal te houden.

Volgende deskundigen waren auteur van de MER-studies van de N 74 Noord-Zuidverbinding en van de tracéstudie - Detail-variante - vak zuid :

de heren :

L. Dercon : Bodem, monumenten en landschappen en materiële goederen in het algemeen - Projectcoördinator

R. Soenen : Water

J. Vangronsveld : Fauna en Flora

J. Uyttendale : Geluid en trillingen

M. Van Naelten : Mens

Het conformiteitsattest voor het noordelijk deel werd afgeleverd op 23 december 1994. Bij dit MER-rapport was ook de voormelde tracéstudie gevoegd.

Bij tracéstudies als dusdanig zijn geen MER-rapporten noodzakelijk, wel voor bouwvergunningen. De gemachtigde ambtenaar dient na te gaan of er al dan niet MER-plichtige handelingen en werken zijn. De alternatieve tracés werden beoordeeld. De minister stelt dat eenmaal wordt afgeweken van het globale tracé, ongetwijfeld het geheel opnieuw zal in vraag gesteld. Aldus wordt de aanleg van een bijkomend alternatief tracé fel afgeremd.

3. Replik van de vraagsteller

De vraagsteller dankt de minister voor zijn antwoord. Het lid beaamt dat voor de uitwerking van een alternatief tracé de MER niet vereist werd, doch dat de minister zelf een haalbaarheids MER voorstelde. De vraagsteller vraagt de minister waarom niemand, zelfs niet de burgemeester van Houthalen-Helchteren, de studie gezien heeft. De minister belooft ter zake uitdrukkelijk een verzoek te richten aan de burgemeester van Houthalen-Helchteren teneinde het buurtcomité de mogelijkheid te geven overleg te plegen inzake deze alternatieve tracés.

Inzake de Remowerken betreurt het lid dat ook hier de overlegprocedure spaak liep. De bescherming van de open ruimte verdient prioritaire aandacht, mede hierom stelt de vraagsteller de hele N.Z.-verbinding in vraag en verwijst naar de studie "Ruimte voor Limburg" en het Structuurplan Vlaanderen. Ook het RSV beklemtoont niet de noodzaak hiervan. De minister kan eventueel in het kader van het RSV, de nodige structurele ingrepen doen, teneinde de bestaande

N.Z.-verbinding (Lommel-Hasselt) optimaal aan te passen op een ecologisch verantwoorde wijze. Een nieuwe aanslag op de open ruimte dient vermeden.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van maandag 6 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van een nieuw appartementsgebouw temidden van een historisch begijnhof te Aarschot

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer L. Steenwegen vestigt de aandacht van de minister op de afgifte op 22 september 1994 van een vergunning voor de bouw van een sociaal appartementsblok bestaande uit 30 woningen middenin de historische site van het Begijnhof te Aarschot. Deze plannen zijn uit historisch en architecturaal oogpunt onaanvaardbaar. Daarnaast zijn er een aantal zeer zware procedurefouten gemaakt.

Uit ingewonnen informatie bij de Administratie voor Stedebouw blijkt dat tegen dit project heel wat bezwaren zijn gerezen. Thans is een intern administratief onderzoek ingesteld. De enige weg om de verwezenlijking van dit controversiële bouwproject nog af te remmen is de instelling van een annulatieberoep bij de Raad van State.

Daarenboven wordt de bouw van dit sociaal appartementsgebouw gepland op een perceel dat deel uitmaakt van een beschermd monument. De bescherming van dit perceel dient opgeheven door de Vlaamse regering. Ook moet het bindend advies ter zake worden ingewonnen van het Bestuur van Monumenten en Landschappen. Blijkt dit negatief, dan dient de bouwvergunning ingetrokken.

Het BPA Begijnhof stipuleert dat er binnen dit kader gebouwen mogen worden opgetrokken, doch slechts bestaande uit drie bouwlagen. Waarom werd de bouwvergunning toch afgegeven ?

Het indienen van een annulatieberoep bij de Raad van State is niet de geëigende weg om deze bouwvergunning te vernietigen.

Gaarne vernam de vraagsteller van de Vlaamse minister een antwoord op de volgende vragen :

1. Zal de minister zijn verantwoordelijkheid opnemen en dit project opnieuw bestuderen ?
2. Hoe beoordeelt de minister de reactie van stedebouw wanneer deze de gemaakte fouten toegeeft, maar stelt dat de betrokkenen naar de Raad van State moeten stappen ?
3. In hoeverre is er overleg geweest tussen de ministeries van Openbare Werken, Verkeer en Huisvesting ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister is zich bewust van de door de vraagsteller geschetste problematiek. Hij deelt mede dat deze hem naar aanleiding van een schrijven van de heer Vansintjan, lid van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen, dd. 27 oktober 1994 is overgemaakt.

De minister stelt vast dat in Vlaanderen vijf Gemachtigde Ambtenaren, vanuit hun visie en appreciatiebevoegdheid bindende adviezen overmaken aan het College van Burgemeester en Schepenen, waarvoor de minister de politieke verantwoordelijkheid draagt.

De minister is in dit stedebouwkundig dossier niet rechtstreeks betrokken. De Gemachtigde Ambtenaar oefent autonoom zijn appreciatiebevoegdheid over de al dan niet-naleving van de goede ruimtelijke ordening uit. Het verslag dat het Bestuur Ruimtelijke Ordening de minister overmaakt, stelt dat de bouwvergunning rechtstreeks werd afgeleverd op 22 december 1994 door de Gemachtigde Ambtenaar van Vlaams-Brabant.

Het betrokken BPA "Stadscentrum" werd op 22 juli 1994 bijkomend in herziening gesteld, omdat een aantal voorschriften, de uitvoering van werken van algemeen belang verhinderde. Dit had betrekking op het voorzien van een bijkomende volwaardige woonlaag in het dak. Op basis van artikel 43, laatste lid van de stedebouwwet, dat luidt als volgt : "Zodra de Koning tot de herziening of het opmaken van een plan heeft besloten omdat het plan of de verkavelingsvergunning de uitvoering van werken van algemeen belang verhindert, kan de minister of zijn gemachtigde bij wie krachtens artikel 48

een bouwaanvraag aanhangig is gemaakt, de uitvoering van die werken toestaan." is de bouwvergunning dan afgeleverd op 22 september 1994.

Inzake het overleg met het Bestuur van Monumenten en Landschappen dient gesteld dat :

- a) het BPA bij de bestaande toestand de beschermde (doch vernielde begijnhofvleugel) niet vermeldt en hij de voorschriften een bindend advies van het Bestuur van Monumenten en Landschappen ook niet is opgelegd ;
- b) de in de nabijheid gelegen 's Hertogenmolens als stadsgezicht beschermd zijn voor de aanpalende gronden. Bijgevolg is het advies van het Bestuur van Monumenten en Landschappen hiervoor niet bindend ;
- c) het project tijdens de plenaire vergadering dd. 1 februari 1994, waarop alle betrokken partijen uitgenodigd waren, werd besproken en er een principieel akkoord werd bereikt. Ook het Bestuur van Monumenten en Landschappen gaf hier zijn akkoord ;
- d) de problemen met het Bestuur van Monumenten en Landschappen zijn ontstaan na een bespreking van het project in de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen. De Gemachtigde Ambtenaar heeft toen evenwel geoordeeld dat de vergunning op basis van het BPA toch kon afgeleverd worden ; te meer daar het "beschermd monument" niet meer aanwezig was ;
- e) gezien dit een rechtmatig afgeleverde vergunning betreft heeft de Gemachtigde Ambtenaar daarom in een schrijven van 19 december 1994 aan het Bestuur van Monumenten en Landschappen medegedeeld dat, wanneer dit bestuur van mening was dat een onrechtmatige vergunning werd afgeleverd, dit een procedure tot schorsing en vernietiging bij de Raad van State kan inleiden.

Zulke procedure is intussen door een aantal belanghebbenden ingeleid bij de Raad van State.

De Gemachtigde Ambtenaar heeft in deze aangelegenheid derhalve autonoom een beslissing genomen waarvoor hij bevoegd was. De minister wacht in deze aangelegenheid de uitspraak af van de Raad van State.

Op basis van de beslissing van deze zal de minister nadien, indien noodzakelijk en in overleg met de Administratie, een nieuw standpunt bepalen.

3. Repliek van de vraagsteller

De heer L. Steenwegen betreurt dat uit het antwoord van de minister onvoldoende een goede naleving van de ruimtelijke ordening blijkt. Een niet conform de stedenbouwkundige voorschriften opgesteld BPA schort de rechtskracht van decreten en wetten niet op. De essentie van de procedurefouten is door de minister niet aangevoerd.

Daarenboven stelt het lid vast dat de minister geen gewag maakt van het intern onderzoek dat nog niet is afgerond. Dit appartementsblok mag er niet komen. Sociale woningen vallen niet onder de kwalificatie "openbaar nut". Quid kantoren ?

De minister beroept zich op artikel 44, laatste lid van de Stedenbouwwet. Wanneer zal de minister dit dossier opnieuw onderzoeken ?

4. Aanvullend antwoord van de minister

De minister benadrukt dat er een duidelijk onderscheid dient gemaakt tussen de autonome beslissingen genomen door de Gemachtigde Ambtenaar en de beslissingen die gerechtelijk kunnen worden betwist. De appreciatiebevoegdheid van de Gemachtigde Ambtenaar is niet onderworpen aan de controlebevoegdheid van de minister. Hiertegen dient een administratief annulatieberoep ingesteld bij de Raad van State.

Wel is het mogelijk dat bepaalde procedurele elementen door de Raad van State dermate kunnen worden geïnterpreteerd dat deze de beslissing van de Gemachtigde Ambtenaar op losse schroeven zet.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

Vergadering van dinsdag 7 februari 1995

Vaste verslaggever : mevrouw L. Maximus, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer J. Ansoms tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de uitvoering van het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Op 10 november 1993 keurde de Vlaamse Raad het decreet houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebureaus goed.

Nu, eind januari 1995, dus anderhalf jaar later, is dit decreet nog altijd niet uitgevoerd. De bonafide instellingen wachten op de uitvoeringsbesluiten zodat het kaf eindelijk van het koren gescheiden wordt.

Graag vernam ik van de minister :

1. Wat zijn de redenen voor deze vertraging ?
2. Hoever staat de administratie met de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten ?
3. Tegen wanneer mogen de uitvoeringsbesluiten verwacht worden ?

2. Antwoord van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

Op 10 november 1993 keurde de Vlaamse Raad het voorstel van decreet van de heer Ansoms houdende de maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening voor huwelijks- en relatiebureaus goed.

Dit decreet dient beschouwd te worden als een aanvulling op de wet van 9 maart 1993 die de exploitatie van huwelijksbureaus regelt en controleert. De verplichte registratie en de regelen met betrekking tot het aanbod tot huwelijksbemiddeling en met betrekking tot het sluiten van een overeenkomst tussen de bemiddelaar en de cliënt worden door de Raad van State beschouwd als vestigingsvoorwaarden waarvoor de federale regering verantwoordelijk is. De huwelijksbureaus moeten nu reeds in uitvoering van deze wet van 9 maart 1993 een inschrijvingsnummer aanvragen bij het ministerie van Economische Zaken.

De eisen waaraan bonafide huwelijksbureaus moeten voldoen zijn meer dan enkel van financiële aard. Ze liggen veeleer op deontologisch, psychologisch of kwalitatief gebied. Dit is een aangelegenheid van bijstand aan personen. Het decreet wil inhoudelijke en kwaliteitscriteria opleggen. Het decreet legt een verplichte erkenning op. Aan de erkenning zijn kwaliteitseisen verbonden. Het decreet bepaalt tevens de erkenningsprocedure.

In deze procedure speelt een commissie van advies een belangrijke rol. Volgens het decreet adviseert deze commissie de Vlaamse regering betreffende de aanvragen tot erkenning of schorsing van bemiddelaars, de aanvragen voor een bijzondere erkenning. De commissie kan klachten van cliënten onderzoeken en zonedig oplossingen voorstellen.

Omtrent de samenstelling van de commissie en haar werkwijze heeft de administratie reeds een ontwerp van besluit uitgewerkt. Dit ontwerp is tot op heden niet voorgelegd aan de Vlaamse regering omdat deze regering medio vorig jaar beslist heeft het gehele veld van adviesorganen, hoge raden te vereenvoudigen en te harmoniseren. Zo werd reeds de optie genomen om één welzijnsraad op te richten ter vervanging van de bestaande raden. Deze zou bij decreet worden opgericht. In deze context was de oprichting van een nieuwe adviescommissie niet vanzelfsprekend.

De teksten voor de oprichting van een centrale welzijnsraad zijn vanuit de administratie voorbereid. Het ontwerpdecreet kan op korte termijn worden voorgelegd aan de Vlaamse regering en na advies van de SERV en de Raad van State aan de Vlaamse Raad. Het ontwerp voorziet de schrapping van de bepalingen inzake de adviescommissie voor huwelijksbemiddeling. De algemene adviesfunctie zal worden opgenomen in de centrale welzijnsraad. De advisering rond individuele erkenningsdossiers zal door de bevoegde administratie geschieden. De behandeling van individuele klachten kan door de inspectiediensten worden opgenomen. Naar analogie met de rusthuis-INFOFOON kan dan onderzocht worden of de klachten gegrond zijn en aanleiding kunnen geven tot een herziening van de erkenningsbeslissing.

Van zodra rond deze commissie duidelijkheid bestaat, kan het uitvoeringsbesluit houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars besproken worden. De administratie Gezin en Maatschappelijk Werk heeft reeds een ontwerptekst uitgewerkt.

3. Repliek van de vraagsteller en antwoord van de minister

Het lid toont begrip voor de situatie. Kan de minister de administratie al informeel aan het werk zetten om te controleren en te melden wat er misloopt ?

De minister zal nagaan in hoeverre zij dat kan doen.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van dinsdag 7 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer P. Hostekint tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitbetaling van huursubsidies

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer P. Hostekint wijst er op dat uit de praktijk blijkt dat gezinnen die een aanvraag deden tot het verkrijgen van een huursubsidie en een installatiepremie zelfs na de toezegging vaak maanden (tot meer dan een jaar) moeten wachten op de uitbetaling van deze toelagen. Zo heb ik weet van een aantal gevallen in mijn streek waarbij de uitbetalingsdatum ettelijke keren werd gewijzigd.

Meestal (wellicht altijd) gaat het hier om gezinnen die financieel heel zwak staan waardoor bijna een vicieuze cirkel ontstaat. Om toch hun huur te kunnen betalen dienen ze een beroep te doen op andere instanties die het nodige bedrag voorschieten.

De huisvestingsmaatschappijen zouden deze problemen ook reeds gesignaleerd hebben. In sommige gevallen worden de subsidies namelijk door deze maatschappijen voorgeschoten.

Het blijkt dat het gemiddeld meer dan een jaar duurt vooraleer een beslissing over het al dan niet toekennen van deze toelagen wordt bekendgemaakt. Wanneer het dan nog een hele tijd duurt vooraleer de effectieve betaling gebeurt, wordt het voor financieel zwakkere gezinnen heel zwaar om het hoofd boven water te houden.

De vraagsteller illustreert dit met een concreet geval.

Betrokkene deed op 16 september 1993 een aanvraag voor een individuele huursubsidie en een installatiepremie. Op 27 oktober 1993 werd door de bevoegde diensten de gunstige ontvangst van de aanvraag aan de betrokkene bekendgemaakt.

Pas op 4 mei 1994 werd de kennisgeving van het bedrag van de huursubsidie en de installatiepremie aan de betrokkene bezorgd, waarbij enkel werd gemeld dat de storting zou gebeuren.

Enkel na tussenkomst van een sociale dienst uit de regio werd door de administratie een vermoedelijke datum van uitbetaling bekendgemaakt. Die datum werd, telkens na telefonisch aandringen. Op 12 oktober 1994, één jaar na de aanvraag, had het gezin nog niets ontvangen, maar had de betrokkene wel al bij diverse instanties een voorfinanciering gevraagd ten belope van 72.500 frank.

Uiteindelijk werd op 28 oktober laatstleden een eerste uitbetaling gedaan.

Spreeker haalde dit geval bewust heel concreet aan om aan te tonen hoe moeilijk het voor een individuele aanvrager is om enerzijds concrete informatie over de toestand van het dossier te bekomen en om anderzijds concrete informatie over de toestand van het dossier te bekomen en om anderzijds financieel te kunnen overleven wanneer een dergelijke tijdsperiode gaat over de toekenning van de toelage en de effectieve uitbetaling.

Naast deze hopelijk occasionele problemen, is er echter ook een structureel aspect aan de reglementering die m.i. fundamenteel fout is. In het concreet geval ging het over de achterstallige huursubsidie, waarop betrokkene recht had. Eens dit achterstaal betaald, wordt de huursubsidie telkens per trimester uitbetaald op het einde van het desbetreffende trimester. De huursubsidie oktober '94 tot december '94 wordt pas eind december uitbetaald. Op die manier worden de rechthabenden in feite telkens weer gedwongen om continu een beroep te doen op andere personen of instanties die hen tijdelijk financieel uit de nood moeten helpen. Het lijkt spreker daarom nuttig om de uitbetalingsmodaliteiten van deze stelsels te wijzigen.

De vraagsteller vernam van de minister een concreet antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de minister de procedure toelichten die door de bevoegde diensten wordt gevolgd bij een onderzoek na een aanvraag voor huursubsidie en installatiepremie ?

2. Is het normaal dat er zo veel tijd verloopt tussen zowel de aanvraag en de toekenning, als tussen de toekenning en de uitbetaling ?
3. Kan er geen oplossing gevonden worden voor dit euvel ?
4. Kunnen de uitbetalingsmodaliteiten van de huursubsidies niet herzien worden om de betrokkenen wat meer financiële ademruimte te bieden ?

2. Antwoord van de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

De minister merkt op dat er in het Vlaamse Gewest momenteel twee stelsels van subsidiëring van huur voor particulieren bestaan :

-het stelsel van de verhuis-, installatie- en huurtoelagen, dat van toepassing is voor aanvragen die werden ingediend tot en met 30 juni 1992 en dat nog steeds van toepassing is voor de nog lopende dossiers. Deze toelagen kunnen bovendien verder worden uitbetaald tot maximum 15 jaar, in uitvoering van de nieuwe reglementering.

— deze nieuwe reglementering, met name de individuele huursubsidies en installatiepremie, is van toepassing voor de inhuurnemingen vanaf 1 juli 1992.

De minister stelt dat de door de vraagsteller geschetste problematiek betrekking heeft op de huursubsidies en installatiepremie.

Inzake de te volgen procedure beaamt de minister dat deze niet eenvoudig is, maar voegt hier onmiddellijk aan toe dat dit gedeeltelijk te wijten is aan het systeem van uitgaven van de Staat en van het Gewest, dat aan bepaalde regels onderworpen is.

De minister schetst de procedure als volgt :

- nadat de aanvraag werd ingediend ontvangt de aanvrager een ontvangstmelding waarbij hem/haar mededeling wordt gedaan van het dossiernummer en de dossierbehandelaar, zodat steeds contact kan genomen worden met de administratie;
- daarna wordt het dossier in een administratief en een technisch dossier uitgesplitst. Administratief wordt nagegaan of alle documenten aan de aanvraag zijn toegevoegd en worden de ontbrekende gegevens opgevraagd eventueel ook rechtstreeks bij andere administraties, zoals het Ministerie van Financiën;
- het technisch dossier wordt overgemaakt aan een onderzoeker, die zowel de verlaten woning als de nieuw in huur te nemen woning aan een technisch onderzoek onderwerpt;
- als alle gegevens beschikbaar zijn, volgt er een beslissing inzake het al of niet toekennen van de subsidies. Dit is ofwel een weigering, met opgave van de redenen. Ofwel is dit een toezegging, waarbij een berekening van de subsidies wordt meegestuurd en indien het een openbare verhuurder betreft, wordt deze eveneens in kennis gesteld van de beslissing, om toe te laten dat het bedrag van de huursubsidies reeds in mindering wordt gebracht van de te betalen huur;
- de voorgaande fasen van de dossierbehandeling gebeuren in de provinciale buitendiensten van de administratie. Nadat de toezegging werd gegeven, wordt het dossier overgemaakt aan het hoofdbestuur, die het dossier voor visum voorlegt aan het Rekenhof;
- na visum van het Rekenhof worden een aantal dossiers samengevoegd en opgenomen in een ministerieel besluit tot uitbetaling, dat mij ter ondertekening wordt voorgelegd;
- na ondertekening, wordt een vastleggingsbundel opgemaakt en worden de dossiers door de administratie ingebracht in het financieel systeem;
- deze vastleggingsbundels worden daarna overgemaakt aan de controleur der vastleggingen voor visum;
- na ontvangst van het geïllustreerde vastleggingsbundel, wordt door de administratie een ordonanceringsbundel opgemaakt, dat eveneens wordt ingebracht in het financieel systeem;
- dit ordonanceringsbundel wordt dan opnieuw overgemaakt aan de controleur der vastleggingen voor visum;

- als deze stappen werden ondernomen wordt het geïndexeerde ordonanceringsbundel overgemaakt aan de boekhouding van het departement LIN;
- na deze operatie moeten bepaalde documenten nog voorgelegd worden aan het Rekenhof en de Thesaurie;
- na visum van het Rekenhof en de betalingsopdracht van de Thesaurie gebeurt de uitbetaling door het Gemeentekrediet.

De minister meent dat een wijziging van de procedure meteen zou resulteren in een hervorming van het comptabiliteitsstelsel van de Staat en de Gewesten.

Vervolgens antwoordt de minister op de tweede vraag, per onderdeel als volgt.

Het eerste deel betreft de termijn tussen de aanvraag en de toekenning van de huursubsidie.

Voor wat de oudste dossiers betreft, was deze termijn inderdaad te lang. Dit was het gevolg van het feit dat er bij het hoofdbestuur onvoldoende mankracht aanwezig was; Tot vorig jaar werden op het hoofdbestuur de dossiers met uitzondering van het technisch onderzoek integraal behandeld. Aangezien de minister eveneens klachten bereikten omtrent de laattijdige behandeling, nam de minister sinds begin 1994 de beslissing om deze dossiers op de provinciale buitendiensten te laten behandelen. Door deze spreiding over meerdere personeelsleden verloopt de afhandeling nu in een kortere tijdsperiode.

Bij de afhandeling van de dossiers stelt zich echter een tweede probleem. Aangezien de aanvragers en dus de doelgroep voornamelijk bestaat uit bejaarden en kansarmen, wordt vastgesteld dat deze mensen er niet in slagen hun dossier administratief in orde te maken. De minister poogde hieraan reeds een oplossing te geven door de onderzoekers die bij de mensen een huisbezoek afleggen, de opdracht te geven om in mensentaal uit te leggen welke gegevens nog ontbreken in hun dossier en waar en op welke manier deze documenten kunnen bekomen worden.

Wat het verkorten van de termijn tussen de toezegging en de uitbetaling betreft, kan vastgesteld worden dat deze eveneens lang is. Zoals hiervoor reeds gesteld is, zou om de uitbetaling te vervluggen een wijziging noodzakelijk zijn van het stelsel van de Rijkscomptabiliteit. In de mate dat het tot de bevoegdheid van de minister behoort trachtte de minister hieraan reeds iets te veranderen, door de invoeringen in het financieel systeem vanaf 1 oktober 1994 te laten gebeuren door de afdeling financiering van de sociale huisvesting en niet meer door de cel boekhouding van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumentenzorg.

Daardoor zijn de termijnen tussen toekenning en uitbetaling tot een minimum herleid.

Gelet op de klachten die de minister geregeld bereiken, liet de minister een dossier door een van zijn medewerkers volgen. De aanvraag werd ingediend op 28 augustus 1994. Het dossier was uiteraard volledig, op uitzondering na van het aanslagbiljet, omdat de aanvrager, een gepensioneerde, geen belastbaar inkomen heeft. Deze bijkomende gegevens werden door het ministerie van financiën aan mijn administratie verstrekt op 28 oktober 1994. Op 7 december 1994 werd de toezegging gegeven en werd het OCMW, waar betrokkene een serviceflat huurt in kennis gesteld van het bedrag van de huursubsidie. De uitbetaling van de subsidie zou tegen eind maart kunnen gebeuren.

Op geen enkel ogenblik werd door het kabinet tussengekomen om dit dossier op een of andere manier te bespoedigen.

Hieruit blijkt toch dat deze termijnen tot een minimum worden beperkt.

Wat de derde en de vierde vraag betreft omtrent de oplossingen en de uitbetalingsmodaliteiten voor deze huursubsidiedossiers, stelt de minister voor om deze samen te behandelen. Buiten de maatregelen die de minister heeft genomen kunnen nog een aantal bijkomende maatregelen de afhandeling van deze dossiers bespoedigen.

Een eerste oplossing moet door de gemeentebesturen en OCMW's zelf uitgewerkt worden. In het voorbeeld dat de minister hier geeft, kan men vaststellen dat veel afhangt van het al of niet indienen van een compleet dossier en op dat vlak is een bijzondere taak weggelegd voor de gemeentelijke huisvestingsambtenaren en de maatschappelijke assistenten van de OCMW's. Het zijn immers zij die als eerstelijns-adviesverstrekkers de mensen moeten bijstaan bij het invullen van hun aanvraagformulieren.

Een tweede oplossing zou er, aldus de minister, kunnen in bestaan om de OCMW's zelf te verplichten om de aanvragen in te dienen, zodat steeds de zekerheid bestaat dat een volledige aanvraagbundel bij de administratie wordt ingediend. Bovendien zou kunnen overwogen worden om de OCMW's te belasten met de uitbetaling van de huursubsidies en hen daartoe een voorschot uit te keren naar rata van 80 of 90 percent van de in hun gemeente uitbetaalde huursubsidies van

het voorgaande jaar. De afrekening zou in dat geval kunnen gebeuren met de OCMW's, hetgeen de minimumtermijn tussen de aanvraag en de daadwerkelijke uitbetaling zou beperken tot 3 maand.

Op die manier zou ook naargelang van het geval plaatselijk kunnen ingeschat worden of er best een uitbetaling van de huursubsidies om de maand kan gebeuren.

Dit voorstel wordt op dit ogenblik door de Administratie onderzocht.

De voor- en nadelen, en de opmerkingen van de Inspectie van Financiën dienen hierbij nog bekeken te worden.

3. Repliek van de vraagsteller

De heer P. Hostekint dankt de minister voor het omstandige antwoord en verheugt zich over de vereenvoudiging van de toch complexe procedure, door een substantiële inkorting van de termijnen tussen de toezegging en de uitbetaling.

De vraagsteller benadrukt dat in de vlotte uitbetaling van de huursubsidies de OCMW's, als eerstelijnsadviesverstrekkers, een cruciale rol spelen, onder meer door uitbetaling van voorschotten.

Kunnen OCMW's hiertoe niet worden verplicht ? Ook meent het lid dat de huursubsidies best zouden uitbetaald worden bij de aanvang van een kwartaal.

De minister belooft om inzake de rol van de OCMW's contact op te nemen met de Inspectie van Financiën.

De minister wijst erop dat er problemen kunnen ontstaan met betrekking tot de terugvorderingen van huursubsidies indien vooraf wordt betaald.

Nochtans zal het aan de OCMW's toekomen om het bedrag voor de vooruitbetaalde huursubsidies te bepalen.

80 à 90 percent van de huursubsidie lijkt de minister een haalbaar perspectief.

De minister zal ter zake het advies inwinnen van de Inspectie van Financiën.

Een ander lid pleit voor een grotere betrokkenheid van de OCMW's inzake de tijdige uitbetaling van de huursubsidies, doch is evenwel geen voorstander van een prefinancieringssysteem.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

Vergadering van dinsdag 7 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer P. Deprez, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer J. Vandeurzen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reorganisatie van de Limburgse reconversie structuren

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer J. Vandeurzen wijst erop dat tijdens de bespreking van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de Permanente Werkgroep Limburg uiteindelijk de wettelijke basis werd gelegd van de reorganisatie van de Limburgse reconversie-structuren.

Herhaaldelijk werd benadrukt dat deze nieuwe structuren moesten beantwoorden aan de volgende doelstellingen :

- er moest over gewaakt worden dat de beschikbare reconversiemiddelen additioneel, dit wil zeggen boven de normale beschikbare middelen, ingezet moesten worden;
- de normale administratieve en juridische controle op de besteding van de middelen moest mogelijk worden;
- de reconversiemiddelen moesten snel en flexibel kunnen worden ingezet in functie van de noodwendigheden op het terrein.

De hergroeperingsoperatie is thans in volle uitvoering. Er blijken evenwel een aantal technische moeilijkheden op te duiden. Zo zou de Vlaamse administratie af en toe bezwaar opperen tegen het feit dat de reconversiemiddelen worden ingezet bovenop de normale subsidies, waarop bijvoorbeeld investeringsprojecten in het onderwijs reeds kunnen rekenen. Bovendien zou de besluitvorming in verband met de inzet van middelen uit het Limburgfonds erg omslachtig zijn. Tenslotte zou het feit dat het vorderingsrecht van de V.Z.W. SIM, vereniging in vereffening, opzichts de NV KS omgezet werd in een vordering van de V.Z.W. SIM opzichts het Limburgfonds voor gevolg hebben dat de normale verwachtingen in verband met de snelle beschikbaarheid van middelen bij de V.Z.W. SIM om lopende verbintenissen uit te voeren niet kan worden ingelost. Dit zou bijvoorbeeld problemen kunnen stellen in verband met de aankoop van woningen uit de wijk Nieuw-Texas door de V.Z.W. SIM, aankoop die zeer dringend moet kunnen geschieden.

De vraagsteller wenst van de minister-president een concreet antwoord op de volgende vragen :

1. Bevestigt de minister-president het additioneel karakter van de reconversiemiddelen opzichts de normale beschikbare subsidies naar andere overheidstussenkomsten?
2. Zal de V.Z.W. SIM snel overgaan tot aankoop van de woningen van de NV Mijnen?
3. Wordt er op toegezien dat het Limburgfonds snel en tijdig haar schuld opzichts de V.Z.W. SIM, zoals overgenomen van de NV Mijnen, delgt? Op welke wijze en op welke termijn zal dit geschieden?
4. Blijft het mogelijk om in het kader van de reconversie te werken met de techniek van de conventies, zoals deze destijds werden afgesloten met de GOM-Limburg en zoals ook toegepast in de impulsgebieden?

2. Antwoord van de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

De minister-president stelt vooreerst vast dat deze vraag vooral betrekking heeft op het Limburgfonds. De minister-president herinnert eraan dat het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de Permanente Werkgroep Limburg o.m. voorzag in de oprichting van het Limburgfonds. Het decreet bepaalt dat het Limburgfonds de opdracht heeft bij te dragen tot de integrale uitvoering van het Toekomstcontract door de financiering van initiatieven die concrete uitvoering geven aan die verbintenissen zoals opgenomen in het Toekomstcontract.

De middelen voor de financiering van het sociale luik van het Toekomstcontract werden ingebracht door de NV Mijnen en de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, respectievelijk 3 miljard frank en 927 miljoen frank.

Met de overeenkomst van 21 december 1994 heeft het Limburgfonds de verplichting van Mijnen ten opzichte van SIM overgenomen.

De minister-president verstrekt vervolgens antwoord op de verschillende vragen.

De minister-president bevestigt nogmaals dat de beschikbare middelen zullen worden ingezet. Dit vanzelfsprekend voor zover de van toepassing zijnde decreten dergelijke additionele subsidiëring toelaten.

Momenteel stelt zich een probleem voor wat de co-financiering van de investeringsprojecten in de onderwijssector betreft, aangezien decretaal geen 100 percent overheidsbetoelaging van deze projecten wordt toegestaan. Deze problematiek wordt momenteel bestudeerd in een technische werkgroep.

Sinds de inwerkingtreding van het decreet van 13 juli 1994 staat het Limburgfonds in voor de financiering van de verplichtingen die nog niet werden gehonoreerd door de V.Z.W. SIM in vereffening.

Het Limburgfonds zal rechtstreeks de nog verschuldigde bedragen aan de projectpromotoren storten. De opdracht van de SIM-in vereffening blijft hierbij beperkt tot het viseren van de door de promotoren ingediende schuldvorderingen. Verder middelen ter beschikking stellen van een v.z.w.-in vereffening zou immers niet getuigen van behoorlijk bestuur en zou bovendien niet worden getolereerd door het Rekenhof. Reeds op 8 maart 1994 heeft het Rekenhof een ordonantie ten behoeve van de SIM-in vereffening geannuleerd omwille van de volgende bedenking :

“Aangezien de SIM V.Z.W. is ontbonden en een vereffenaar werd aangesteld, acht het Rekenhof het wenselijk voorlopig geen bedragen uit te keren”.

De administratie Economie en de vereffenaar van de SIM hebben om die reden een administratieve procedure uitgewerkt die gericht is op een vlotte afhandeling van nog niet gehonoreerde verplichtingen van de SIM-in vereffening.

Aangaande de aankoop van de woningen uit de wijk Texas heeft de administratie aan de minister-president een nieuw advies voorgelegd dat op termijn voorziet in de overdracht in volle eigendom van deze woningen naar een sociale huisvestingsmaatschappij met de gemeente Genk als werkgebied. De minister-president verzocht de administrateur-generaal van de VHM hierbij bemiddelend op te treden. Op 13 februari a.s. zal de formele eigendomsoverdracht van de NV Mijnen naar de SIM-in vereffening plaatsvinden zodat deze woningen op korte termijn in gebruik zullen kunnen worden genomen. Na het afsluiten van de vereffening van de SIM en de inbreng van deze onroerende goederen in het Limburgfonds, zal worden bekeken op welke manier deze woningen kunnen worden overgedragen naar de huisvestingsmaatschappij Nieuw Dak.

De minister-president stipt aan dat de Vlaamse regering de financieringstechniek via conventies zal blijven toepassen ten aanzien van de GOM-Limburg. Indien een aangepaste structuur voor de financiering van de sociale projectengagements wordt gecreëerd, is er geen bezwaar tegen de hantering van deze techniek voor de sociale reconversie.

3. Replieken

De heer J. Vandeurzen wenst nadere uitleg omtrent het probleem dat zich mogelijk zou stellen met betrekking tot de co-financiering van de investeringsprojecten in de onderwijssector.

De minister-president deelt mede dat een mogelijke 100 percent betoelaging van deze projecten thans decretaal onmogelijk is. Inzake het sociaal woningenproject in de wijk Texas, oppert een lid dat de heel afwikkeling van de vereffeningsoperatie, slechts zeer moeizaam verloopt. De eigendomsoverdracht van de NV Mijnen naar de SIM-in vereffening zal een spoedige ingebruikname van de woningen in de wijk Texas mogelijk maken.

De minister-president beaamt dat het inderdaad allemaal lang aansleept. De herstructurering van de Limburgse reconversiestructuren vergt tijd en resulteert in een enorme technisch-juridische impact. Nieuwe overeenkomsten dienen ter zake onderhandeld.

De minister-president bevestigt dat begin maart een Interministerieel overleg inzake Limburg zal worden georganiseerd.

Het lid snijdt in deze context ook nog eerder de stroeve werking aan van de Permanente Werkgroep Limburg (PWL) : de minister-president stelt dat ook hieraan in de nabije toekomst voldoende zorg zal worden besteed.

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van dinsdag 14 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer J. Van Eetvelt aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de vergoedingen voor onteigeningen van gronden voor dringende dijkwerken, overeenkomstig de Dijkenwet

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Het overstromingsgevaar in het scheldebekken is tot nu toe tamelijk goed beheerst geweest dankzij de gewaardeerde inspanningen van het betrokken departement en zijn diensten. Toch blijven er nog een aantal hangende dossiers vooral in verband met de onteigeningen.

Naar aanleiding van een reeds jaren aanslepend dossier over het uitblijven van uitbetaling van een onteigeningsvergoeding, werd aan het lid door de dienst Tijgebonden Waterwegen van de administratie der waterwegen van de buitendienst Antwerpen meegedeeld dat een gebrekkige personeelsbezetting de afwerking van onder meer de onteigeningen van de gronden gevoelig heeft vertraagd. Het lid vermoedt dus dat het concrete dossier waarvan sprake, een alleenstaand geval is.

Graag wil het lid derhalve van de heer minister het volgende vernemen :

1. Van hoeveel dossiers in de provincie Antwerpen in het kader van de Dijkenwet is de uitbetaling van de onteigeningsvergoeding vertraagd ?
2. Welk is de gemiddelde duur van de vertraging ? Welk is de grootste vertragingduur ? Welke de kleinste ?
3. Is er enig perspectief op een bespoediging van de uitbetaling der achterstallige onteigeningsvergoedingen ? Ligt inderdaad een gebrek aan personeel aan de basis van de vertraging, zoals de administratie mij meedeelt ? Zoja, welke maatregelen voorziet de minister dan om hieraan te verhelpen ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

1. Het aantal dossiers dat momenteel nog in behandeling is wat de provincie Antwerpen betreft, bedraagt 115. Het gaat hier over onteigeningsdossiers die vanaf 1980 zijn opgemaakt en die nog geen aanleiding hebben gegeven tot gehele uitbetaling van alle onteigeningsvergoedingen. Vele van deze dossiers handelen immers over meerdere innemingen en a fortiori uitbetalingen per dossier zodat - ook al werden de meeste onteigeningen binnen het dossier opgelost - dit dossier door nog enkele openstaande onteigeningen noodzakelijkerwijze als niet afgehandeld dient beschouwd te worden.

2. De vertragingen zijn te wijten enerzijds aan de procedures, anderzijds aan gebrek aan personeel in de eigen Afdeling en de overbelasting van de federale diensten van het Ministerie van Financiën die de onderhandelingen voor onteigeningen voeren.

De minister geeft hierover de volgende informatie.

Na de opmaak van het onteigeningsplan en de samenstelling van het dossier in de betrokken Afdeling van de Administratie Waterwegen en Zeewezen wordt het bundel overgemaakt naar het onteigeningscomité van het Ministerie van Financiën, dat instaat voor de raming van de schadeloosstelling. De termijn van antwoord bedraagt circa 5 maanden. Vervolgens maakt de Afdeling het dossier over naar het Hoofdbestuur van de Administratie Waterwegen en Zeewezen voor goedkeuring en voor verdere richtlijnen. Deze eerste fase in de procedure wordt afgerond met het Ministerieel besluit en bestrijkt ongeveer 1 jaar.

De tweede fase wordt volledig beheerst door de werking van het onteigeningscomité en ligt als dusdanig uiten de bevoegdheid van de minister. De behandelingstermijn van deze tweede fase neemt minimum 2 à 3 jaar in beslag: In uitzonderingsgevallen kan deze termijn aanzienlijk uitlopen (zelfs tot 10 jaar) wanneer bijvoorbeeld de inneming voor noodzakelijke werken aan het dijkenbestand, uit hoogdringendheid, een aanvang diende te nemen nog voor de onteigeningsprocedure werd opgestart. Bovendien wordt de afwikkelingstermijn sterk beïnvloed door de complexiteit van sommige dos-

siers, door de vaak lange onderhandelingen met de onteigende, door eventuele bezwaarschriften en/of juridische procedures.

3. Als besluit stelt de minister dat er zich voor de toekomst geen onmiddellijke verbetering aanmeldt. Enerzijds is de opgelegde procedure zeer omstandig, anderzijds is er een chronisch personeelstekort in de Afdelingen van de Administratie Waterwegen en Zeewezen, maar waarschijnlijk vooral bij de onteigeningscomités van het Ministerie van Financiën.

3. Replik van de vraagsteller

Het betrokken lid dringt andermaal op spoed en suggereert dat men een oplossing vindt voor de snellere afwikkeling van de onteigeningen, die thans nog steeds verlopen via de federale diensten met name de aankoopcomités. Kan men deze bevoegdheid niet overhevelen naar het gemeentelijk niveau ?

Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van dinsdag 14 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van mevrouw V. Dua tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verdere opvolging van het contract inzake teledetectie van de kust

● **1. Uiteenzetting door de vraagsteller**

Op 7 februari jl. bracht de commissie Openbare Werken een bezoek aan de administratie Waterwegen en Zeewezen met de bedoeling meer uitleg te verkrijgen over het contract voor teledetectie van de kust, zodat de leden van de Vlaamse Raad zich gedocumenteerd kunnen uitspreken over dit dossier.

Uit het antwoord op de interpellatie van het betrokken lid op 25 januari jl. over dit contract en uit recente krantenberichten blijkt dat de minister het contract nog niet getekend heeft en dat er dus nog bijstellingen mogelijk zijn.

Het lid wil derhalve van de minister vernemen of het bewuste contract inderdaad nog niet ondertekend is ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister deelt mee dat hij op 18 januari jl. van de Vlaamse regering de machtiging heeft gekregen het contract te laten uitvoeren.

De administratie heeft het dossier dan grondig voorbereid en ter ondertekening voorgelegd. Op dit ogenblik heeft de minister - ofschoon hij daartoe van de Vlaamse regering opdracht heeft gekregen - het contract nog niet ondertekend uit respect voor de hier aan de gang zijnde discussies.

Het incident is gesloten.